

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Fra Piazza del Popolo (A.W. Sandberg, DK, 1925).
Nordisk Films Kompagni.

Ns 1871/a (pdf: p. 2-115)

Ns 1871/b (pdf: p. 116-211)

Ns 1871/c (pdf: p. 212-230)

Ns 1871/d (pdf: p. 231-244)

Det Danske Filminstitut
/ Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

25-
30 Wppl

S. A.

Fra Piazza del Popolo.

Tekst: Vi befinder os i 1830-Tallet. Rom, der ikke blot
er den katolske Kristendoms Hovedstad, men ogsaa
Kunstens hellige Sted, til hvilken
Kunstnerne strømmer fra alle Verdens Lande
~~Tekst: (om Rom - Kunstens Centrum etc.)~~ Se Side 1.
Salfaride.

Ortning af Afstandsbillede af de syv Højes Stad med Konturerne af
San Pietro og andre karakteristiske Bygninger, som aftegner sig mod
Morgenhimlen. - Billedet toner bort.

2.

Tekst: Det var en Morgen i Maj, ~~sidst i 1830'erne~~, at en Skare skan-
dinaviske Kunstnere under Skæmt og Latter kom strebende over
Piazza del Popolo.

Orblending af Del af Piazza del Popolo ~~(Se Bergs Side 1)~~ En Skare
unge, typisk nordiske Kunstnere gaar over Piazzaen - bliver staaende
ved Fontenen paa denne.

3.

Ved Fontenen. Et Par Kunstnere slaar sig ned paa Kanten af Fontenen -
en af dem kaster et Blik mod den klare Himmel, tager sin Hat af og
tærrer Sveden af Panden. Han springer op paa Fontenens Kant, vender sig
mod de andre og siger med en Gestus mod den solbadede Piazza:

Tekst: Her bliver ikke til at aande i Byen i Dag. Hvad siger I om en
Tur til Osteriet ved Ponte Molle, Vennert?

Kunstnerne giver deres Bifald til Kende. Kun Christian, en ca. 35-aa-
rig Mand, kommer med Indvendinger: ~~De andre siger ivrigt at overtale
ham, og en af dem siger:~~

~~Wass: Ja, vist tager Du med! Den gale Nordmand kommer sikkert sin
Dag væk - ogsaa uden Din Hjælp, Christian!~~

Tekst: Nej, jeg gaar op til Plat. Maler. Han trænger til
mig! (Christian ...)

De andre trækker på skuldrene og kommer
med nogle hånende og spottende bemærkun-
ger.

4.

Nærb. af Christian, ~~som ivrigt protesterer:~~ *der siger:*

Tekst: Tal med Respekt om Malm, Drengel! Der slumrer en større Kunstner i ham end i nogen af jer!

5.

Ved Fontænen. ~~Kunstneren, der foreslog Turen til Ponte Vecchio, svarer giftigt:~~

~~Tekst: Ja, den Slummer synes da at være dyb nok - vi har nu en hel Vinter ventet paa Opvaegningen!~~

Almindelig Latter blandt de tilstedeværende. Christian ~~er vredt paa den talende~~, vender sig og gaar. De andre ser med et ~~spottende~~ Smil efter ham.

6.

Tekst: Olaf Malm - en ung, norsk Billedhugger.

Nærb. af Malm, der sidder paa en Stol ved Kavaletten i sit Atelier.

Han er en blond, herkulisk bygget ung Mand. Hans tilbagestrøgne Haar er saa langt, at det næsten naaer ham til Skuldrene. I Skjortearmer og med Bukser af Telemarkssnit sidder han med et Brev, som han lige har læst. Han sukker dybt.

7.

Del af Malms Atelier med Kavaletten og Indgangsdøren. Malms Opmærksomhed vækkes ved en Banken paa Døren. Paa hans: "Kom ind" træder Christian ind, gaar hen til Vennen og hilser. Malm nikker vemodigt, og da Vennen spørger om Grunden til hans Misstemning, siger han med et haabløs ~~Ansigt~~ *Der mod Kavaletten:*

Tekst: Jeg duer ikke til noget - Antiken har allerede gjort alt - jeg er overflødig!

8.

Ved Kavaletten. Han rejser sig og peger med et trøstesløst Udtryk mod Kavaletten, paa hvilken der ligger en Bunke tør og sprukken Ler. Christian protesterer ivrigt mod hans Ord, men han ryster bare paa Hovedet og udbryder til sidst fortvivlet, idet han kaster et Blik paa Brevet, han holder i Haanden:

Tekst: Og nu har jeg faaet Brev om, at de kommer herved hjemmefra - Olaisen og hans Hustru, der har været mine Mæcen^{ter}, og Sigrid - - -

Christian ser forbavset paa ham, og Malm fortsætter med et lille vemodigt Smil:

Tekst: Sigrid er deres Datter, - det var hende, som - som viede mig til Kunsten - - -

Han tier, sætter sig atter, og da Christian retter et Spørgsmaal til ham, begynder han at fortælle:

Tekst: Jeg var ^{kun 12 Aar} ~~ganske lille~~, da Far døde og jeg kom til Olaisens Savværk som Læredreng. Og jeg kunde ^{den Gang} ~~efterhaanden~~ ikke se en Klump Ler, uden at - - -

Han fortæller videre. Billedet toner bort -

9.

Ved Bredden af en norsk Elv. Den 12-aarige Malm staar og former noget ud af en Lerklump, han har liggende foran sig paa en stor, flad Sten. Han er saa fordybet i sit Arbejde, at han ikke lægger Mærke til, at en lille 8-aarig Pige kigger frem fra en Busk ved Bredden og iagttager ham.

10.

Nærb. af Pigebarnet, som med et nysgerrigt Smil ser paa Drengen.

Ved Elven. Den lille Pige gaar hen til Drengen, der nu er færdig med sit Arbejde og drømmende betragter det. Hun giver sig til Kende, og han vender sig forlegen imod hende - ser paa hende med Øjne, der straalere af Beundring. Hun beder om at faa Lov til at se, hvad det er, han har lavet, og han viser hende det tøvende.

12.

Nærb. af en i Ler modelleret Bjørn, som Drengen har i Haanden.

13.

Ved Elven. Pigebarnet klapper henrykt i Hænderne, ~~men bliver saa pludselig alverlig: "Den skal Du give mig!" Drengen ryster forlegen paa Hovedet: "Nej, hvad vil Du med den?" Den lille Pige betænker sig lidt og siger saa med et indtagende, barnligt Smil:~~

Tekst: Gi'er Du mig Din Bjørn, gi'er jeg Dig et Kys!

Drengen bliver endnu mere genert, men hans Øjne straalere af Henrykkelse. Den lille Pige slaar Armene om hans Hals og kysser ham. Han giver hende Bjørnen, som hun glædestraalende ser paa, nikker saa Farvel og løber bort. Drengen ser betaget efter hende.

14.

Tekst: To Dage efter blev jeg kaldt op paa Gaarden, og bange var jeg, for jeg havde jo kysset min Husbonds Datter.

Del af lukket Veranda, der hører til en Herregaard. To midaldrende Herrer, af hvilke den ene er en typisk landlig Opkomling, hvorimod den anden gør et mere storstadsmæssigt Indtryk, sidder paa Verandaen sammen med en fin og elskværdigt udseende Dame, der øjensynlig er den førstnævntes Hustru. Foran dem staar den 12-årige Malm og ser

forbavset paa Herren fra Byen, der med en anerkendende Mine undersøger Lerbjørnen og henvendt til de andre siger:

Tekst: Drengen har Evner, og det vilde være Synd ikke at give ham
Lejlighed til at udvikle sig!

Damen vender sig livlig og interesseret til sin Mand, klapper ham paa Kinden:

Tekst: Det ved jeg, at Du ogsaa for min Skyld vil, Niklas!

Den tiltalte rømmer sig, ser velvilligt paa sin Hustru og nikker med en bifaldende Mine. Lille Sigrid, der staar ved Siden af Moderen, ser henrykt paa Drengen. Billedet toner bort -

15.

Ved Kavaletten i Malms Atelier. Malm tier et Øjeblik - fortsætter saa:

Tekst: Saa kom jeg til Kristiania og Kunstakademiet og til sidst her
til - bare for at finde ud af, at det hele ikke tjener til noget som helst!

Christian ser deltagende paa ham, kan ikke finde Ord. Malm sidder ogsaa tavs. Afblending -

16.

Tekst: Nogle Dage senere ankom Familien Olaisen til Rom og førtes om Eftermiddagen af Konsulen til Kafe' Ruspoli, hvor den dansk-norske Forening dengang holdt til.

(Savværksejer Olaisen)
(Fru Jutta Olaisen)

Uden for Kafe' Ruspoli. En romersk Hnevogn holder udenfor - ud af den stiger en lille, livlig Herre - sjensynlig Konsulen - og Ægteparret Olaisen, der nu er ca. 12 Aar ældre, end da vi mødte dem i Malms Beretning fra hans Barndom. Efter dem følger deres nu 20-aarige Datter, en blond og ^{smuk} ~~blond~~ ung Pige ~~af opsigtsvækkende Skønhed~~. De gaa ind i Kafeen.

Klublokale i Kafé Ruspoli. Ved Bordene i det temlig tyndt besatte Lokale sidder Kunstnere - nogle af dem i Selskab med Damer. Konsulen og hans Selakab kommer ind, og han fører dem hen til et Bord lige over for en Dør, der staar paa Klem til et Sideværelse. Olaisen sætter sig og bestiller Forfriskninger hos en tilhørende Tjener. Sigrid bliver staaende ved Bordenden og ser sig søgende om i Lokalet.

Del af Sideværelset - øjensynlig Foreningens Bibliotek. Her er Hylder med Blade og et beskedent Antal Bøger. Ved et Bord sidder Christian og Malm fordybet i et Parti Skak. De har et Par Kopper Kaffe staaende ved Siden af Aeg.

Del af Klublokalet med Olaisens Bord. En Kelner serverer Vin og Frugt. Olaisen beder Konsulen og Damerne tage for sig af Retterne. Sigrid sætter sig med et lille Suk ved Siden af Moderen og siger til hende med en Gestus ud mod Lokalet:

Tekst: Men Konsulen sagde jo, at vi vilde træffe ham her - - -

Ved Bordet i Sideværelset. Malm, der netop skal til at gøre et Træk, farer sammen og lytter glad overrasket. Christian betragter ham forbavset. Malm sbubber pludselig Skakbrættet fra sig, saa Brikkerne velter om mellem hinanden - læner sig bleg tilbage i S^tolen og hvisker:

Tekst: Det var Sigrids Stemme!

(Sigrid)

Nærb. af Sigrid i Klublokalet. Hendes Ansigt har et skuffet og drømmende Udtryk. Pludselig farer hun sammen - hun har faaet Øje paa ^{Malm} ~~den~~ ~~og Christian~~ i Døren til Sideværelset. Et Skær af Glæde opkaller hendes Træk.

I Døren til Sideværelset. Malm staar med Christian bag sig og stirrer ind i Klublokalet. Han er glad men samtidig nervøs. Han vil gaa ind i Lokalet, men standser - og staar tvivlsaa og urolig.

Del af Klublokalet med Olaisens Bord og Døren til Sideværelset. Olaisen og hans Hustru har ogsaa ^{set} ~~faaet~~ Øje paa Malm. Savværksejeren nikker jovialt og vinker ham hen til Bordet. Malm tager sig sammen og gaar derhen fulgt af Christian - hilser paa Damerne, præsenterer Christian og vender sig saa mod Olaisen. Denne har rejst sig og slaar gemytlig Malm paa Skuldren:

Tekst: Naa, nu har De vel Huset fuldt af Mesterværker. Mor er ved at sprække af Nysgerrighed - for ikke at tale om Tøsen der!

Han peger paa Datteren.

Nærb. af Malm, der staar forvirret og ubehageligt berørt.

Ved Olaisens Bord i Klublokalet. Sigrid, der tror, at Faderens brydske Vesen er Skyld i Malms Forvirring, lægger Haanden paa hans Arm

og siger med et indsmigrende Smil:

Tekst: Hvornaar kan vi komme og se Deres Atelier uden af forstyrre?
Malm, hvis Forvirring stiger, ser ned mod Gulvet. Pludselig hæver han atter Blikket og siger frejdigt og besluttet:

Tekst: Om tre Dage - altsaa paa Mandag!

Med et kort "Paa Gensyn da" vender han sig hurtigt om og gaar. Sigrid ser med Skuffelse i Blikket efter ham, medens Olaisen griner: "Saadan en skør Rad!" Han beder Selskabet tage Plads igen, for at man kan nyde Forfriskningerne. Christian vil følge efter Vennen, men efter Olaisens Ønske bliver han og slaar sig ned hos Selskabet.

25.

Del af Malms Atelier med Kavaletten. Malm kommer, stryger med en Haandbevægelse det tørre Ler ned fra Kavaletten, lægger en frisk Klump Ler op og begynder med et Udtryk af glad Beslutsomhed at bearbejde dette. Afblanding -

26.

Tekst: Saa kom den betydningsfulde Dag....

Optøning af Malms Atelier. Værelset er gjort grundigt rent og gør nu - efter at Støvet og Spindelvævet er fjernet - et friskt og tiltalende Indtryk, som det ligger badet i Middagssolen. Gulvet er bestrøet med Cypress- og Piniegrene paa samme Maade, som man i Norge strøer med Gran. Paa Kavaletten staar en tildækket Figur. - Malm ~~gaar hen og~~ aabner Døren, lukker Familien Olaisen og Christian ind. Han hilser hurtigt, betyder med en Haandbevægelse sine Gæster, at de skal blive staaende et Stykke fra Kavaletten. Han gaar selv hen til denne, trækker Klædet bort og afdækker en i Ler udført kvindelig Figur.

Nærb. af Skulpturen. Den forestiller Psyche og har Sigrids Ansigtstræk. Lampen ligger slukket ved hendes Fod - den folderige Dragt er gledet ned om de fine Hofter, og i fremadbøjet Stilling strækker hun Armene ud efter den bortflygtende Gud. Angst og Fortvivlelse lyser ud af hendes Øjne, og man synes at høre et Udbrud af Skrek undslippe hendes halvaabne Læber.

Del af Malms Atelier med Kavaletten og den Gruppe, Gæsterne danner. Tilskuerne staar ganske overvældede - selv Olaisen er imponeret. Han tager et Par Skridt frem mod Malm, der gaar ham i Møde, nikker anerkendende og siger:

Tekst: Hun er Fa'n hække mig ^{ss}nyfelig, - men det er jo ogsaa min Datters
Ansigt!

~~Nærb. af Sigrid, der rødmer dybt: "Men Far da!" Hun ser skilende et lille koket Kast med Hovedet.~~

~~Del af Malms Atelier med Kavaletten.~~ Malm ser paa Sigrid med straalende Øjne, medens de andre atter betragter Skulpturen. Christian trykker Vennens Haand.

Gyden uden for Malms Atelier. En ældre Herre gaar fulgt af en stor Hund hen mod Indgangen til Huset.

Del af Malms Atelier med Kavaletten. Fru Olaisen har sat sig, men hendes Mand staar stadig og stirrer eftertænkstomt paa Psychen, vender sig mod Malm:

Tekst: Hvad vil saadan en Tingest koste i Marmor?

Malm betænker sig, men Christian tager hurtigt til Orde:

Tekst: Otte Hundrede Specier synes mig ikke at være for meget!

Olaisen farer sammen for saa at protestere:

Tekst: Hille den - jeg troede ikke, at Marmor var saa dyrt i Rom.

Forresten saa jeg en ^{hos Dahlkvist} ~~hos Dahlkvist~~, som var næsten lige saa stor og ikke kostede det halve!

Malm smiler: "Naa, vi bliver vel nok enige om den Sag!" Olaisen vil til at sige noget, da de alle bliver opmærksom paa nogen henne ved Døren.

Ved Døren. Den Herre, vi saa uden for, viser sig i Døren, fulgt af sin Hund.

Del af Atelieret, hvor Malm og de andre staar. Malm ser urolig og forbavset mod Døren uden at høre paa Olaisen, der med en noget højlydt Hvissen spørger, hvem det er. Christian tysser paa ham og hvisker til ham:

Tekst: Det er Signore ^{Bertel} ~~Alberto~~ Thorvaldsen!

33.

Del af Malms Atelier med Døren og Kavaletten. Thorvaldsen ser han mod Kavaletten, gaar uden at hilse et Par Skridt frem mod denne og mænstrer et Øjeblik tavs Lerfiguren med et roligt og sikkert Blik.

34.

Nærb af Malm, der staar som hugget i Sten. Hans Udtryk røber, hvor spændt han er paa Mesterens Dom.

35.

Del af Malms Atelier. Thorvaldsen, der staar nærmest Kameraet, vender sig med et bifaldende Udtryk mod Malm, der staar ubevægelig og ser ned mod Gulvet - gaar hen til ham og rækker ham Haanden:

Tekst: De har en smuk Fremtid for Dem!

Malm ler genert, men lykkelig. Mesteren hilser med et Buk paa Damerne, og Olaisen skynder sig at tage sig sammen, trænger sig frem og hilser. Thorvaldsen trykker hans Haand, og Savværksejeren siger ivrigt og fidelt:

Tekst: Et udmærket Kunstværk - ta' mig Pokker - jeg har netop bestilt det i Marmor!

36.

Nærb. af Thorvaldsen og Olaisen. Mesteren nikker bifaldende og kommer med et Spørgsmaal, som Olaisen besvarer med en Grimasse, som om han slugte en altfor stor Mundfuld:

Tekst: Jeg skal gi' 800 Specier!

Malms Atelier. Thorvaldsen nikker atter, tager hastigt Afsked, vender sig og gaar fulgt af sin Hund. De andre ser imponerede efter ham. Sigrd lister stille hen til Malm og trykker hans Haand, medens Olaisen med skrævende Ben stiller sig op foran Skulpturen. Han betragter den hovedrystende, som om han allerede begyndte at fortryde sin Optræden som Mæcen - vender sig pludselig om mod Malm.

~~Del af Malms Atelier ved Kavaletten. Olaisen skæver en var til Malm og siger:~~

Tekst: Men skal jeg ha' den, maa den gøres færdig i en Fart! Hvor lang Tid behøver det at ta' ?

Malm staar forvirret og tøver med Svaret; ~~da Christian igen tager til Orde:~~

Tekst: Hvis Frøkenen vil sidde Model for Hovedet, ^{skal} ~~kan~~ Figuren sikkert staa færdig i Marmor inden Sommerens Slutning!

~~Malm nikker. Olaisen tygger lidt paa det, kaster et Blik paa Hustruen, der bønfoldende smiler til ham, og svarer saa: "Godt, saa er det en Aftale!"~~ ^{afblænding.} ~~Fru Olaisen ser lettet ud og sender Christian et taknemmeligt Blik. Sigrd ser undseelig og betaget paa Malm og tager en Blomst op fra en Guldkrug for at skjule sin Forlegenhed. Afbland-~~
~~ing.~~

Tekst: Den Tid, der nu fulgte, var den lykkeligste i Malms Liv.

Optoning af Del af Malms Atelier. Malm staar ved Kavaletten fordybet i Modelleringsarbejdet af Psychens Hovede. Der er meget hedt i det solbadede Rum, og Sigrd - der sidder paa et Podi^{um} foran Kavaletten og vender Hovedet, som er friseret paa grask Vis, mod Billedhuggeren - gør Indtryk af at være træt. ~~Fru Olaisen sidder og gæser i en Læse-~~

~~stel over et Haandarbejde. Hun ser paa Unet, støpper Sytøjet i en
Dese, rejser sig og siger:~~

~~Tekst: Jeg lovede at møde Far hos Konsulen Klokken 9, men I er vel ik-
ke færdige endnu?~~

Malm ser ~~op~~ med et lykkeligt Smil *paa hende*:

Tekst: Bare et Kvarter endnu, hvis Du ikke er for træt, Sigrid! ~~Vi
tager saa bagefter hen til Konsulen!~~

Sigrid forsikrer smilende, at hun godt kan holde ud lidt endnu, ~~og Mo-
deren gaar saa, medens Malm atter fordyber sig i sit Arbejde.~~

39.

Nærb. af Sigrid, der anstrenger sig for at bekæmpe sin voksende Træt-
hed.

40.

Del af Malms Atelier med Kavaletten og Podiet. Malm arbejder ufor-
trædent videre uden at lægge Mærke til, at det bliver sværere og
sværere for Sigrid at holde den rette Stilling. Han lader Modeller-
pinden glide om Figurens Løber, ~~medens han et Øjeblik staar hængun-
ken i dybe Tanker.~~ Sigrid vakler og er nær ved at falde, ~~og derved
vækkes han af sine Drømmerier og opdager, hvordan det staar til med
hans Model.~~ Han styrter hen til hende og griber hende i sine Arme,
netop da hun er ved at miste Bevidstheden. Angst og ulykkelig bærer
han hende hen til Sengen, der staar ved Væggen til Haven.

41.

Ved Sengen. Han lægger den unge Pige paa Sengen, river et Tæppe af
et lille Bord ved Hovedgærdet, fugter det med Vand fra en Krukke paa

Gulvet og bader hendes Tindinger. Hun slaar Øjnene op. "Tilgiv mig" -
stammer han angerfuld. Hun nikker smilende. Han slaar heftigt Armene
om hendes Hals og dækker hendes Ansigt med Kys. Hun lukker Øjnene og
lader Hovedet synke ind til hans Skulder. Han ser paa hende med
grænseløs Kærlighed og kysser hende igen. Hun møder hans Blik og be-
svarer lidenskabeligt hans Kys. Afblænding -

Tekst: Saa standt Jæren for de to som en lykkelig Drøm,
indtil den Dag kom, da Familien Olaisen skulde
forlade Rom for at tilbringe Sommeren i Neapel &
Sorrento.

Opblænding af malerisk Parti i Villa Medicis Have paa Monte Pincio.

Malm og Sigrid staar drømmende og betragter den storslaaede Udsigt &
over den evige Stad. Pludselig river den unge Pige sig ud af sin
Drømmeverden og siger med et let Suk noget til Malm. Han nikker, dra-
ger hende ind til sig. Hun læner sit Hoved mod hans Bryst, - han ta-
ger en Ring op af Lommen og sætter den paa hendes Finger. Hun ser
henrykt paa Ringen.

43.

Nærb. af Sigrids Haand med Ringen, der er formet som en Slange med
to straalende Diamanter som Øjne.

44.

I Villa Medicis Have. Sigrid slaar Armene om Halsen paa Malm og kys-
ser ham. De staar et Øjeblik i en Omfavnelse - saa gør hun sig fri.
Han hvisker noget til hende i en indtrængende Tone, men hun ryster
afvisende paa Hovedet:

Tekst: Nej, Du maa ikke skrive til mig! Jeg har jo sagt Dig, at mine
Foreldre intet maa vide, før Din Psyche staar færdig!

Malm sukker. Hun stryger ham kærtegnende over Kinden, og de kysses
igen. *Sigrid efter* De følger ad ned ad Bjerget, Malm ser efter hende --

Aftening. —

(14)

(Ark 15 tilgaaet)

Ved Vetturinen. Sir Charles fører Sigrid hen til Vognen, i hvilken de begge stiger op efter en hastig Afsked med Christian og Konsulen, der staar ved Vogn døren. Olaisen siger et Par Afskedsord til Malm om Statuen og indtager saa sin Plads i Køretøjet, der sætter sig i Bevægelse. Malm ser ~~dystert~~ efter Vognen, der fjærner sig, og Christian iagttager ham bekymret.

Ved Vognen, der kører hen ad Vægen. Sigrid stikker Hovedet ud ad Vinduet i Vognen og nikker med et længselsfuldt ^{Blik} ~~Smil~~ Farvel til Malm.

Uden for Albergoet. Malms Ansigt klarer op. Han raaber leende noget til Vennen, og de to begiver sig saa paa Tilbagevejen til Byen. Afblænding.

Tekst: Ved Sommerens Slutning stod Malms Psyche færdig - fri og let i hver Linie, ganske vist bundet til det kolde Marmor men dog ved Kunstens af Kærligheden besjælede Magt frigjort fra det. Opblænding af den i Marmor fuldførte Psyche-Statue paa dens Kavalet. Billedet udvides, saa det omfatter Malms Atelier ved Kavaletten. Christian betragter begejstret Statuen, medens Malm staar ved Siden af ham med et Udtryk, der røber baade Glæde og Stolthed. Med et lykkeligt Smil siger han til Vennen:

Tekst: Nu rejser jeg selv til Neapel og fortæller Olaisen Nyheden, - og saa skal Brylluppet staa!

Del af Malms Atelier med Kavaletten og Døren. Christian nikker og trykker med et muntært Smil Vennens Haand, da han i det samme hører nogen ved Døren. Han gaar hen og lukker op - der er et Bud med et Brev, som han tager imod og giver til Malm. Han stiller sig med Ryggen til Vennen og fortaber sig igen i Beskuelsen af Psychen, medens Malm sætter sig paa en Stol og bryder Brevet.

Nærb. af Malm, som læser Brevet. Hans Ansigt faar pludselig et Udtryk, der røber baade Overraskelse og Skrek, og det svimler for hans Øjne. Haanden, der holder Brevet, synker ned, men han løfter den atter og læser Brevet endnu engang med stive, stirrende Øjne, hvis Udtryk bliver mere og mere vildt. Saa bryder han ud i en stærk og skærende Haanslatter.

Del af Malms Atelier med Kavaletten og Døren. Christian vender sig forskrækket, medens Malm ligbleg farer op af Stolen og kaster Brevet fra sig. Uden at svare paa Vennens ængstelige Spørgsmaal griber han en tung Hammer og gaar med denne løs paa Statuen. Med et voldsomt Slag knuser han dens Hoved, kaster Hammeren fra sig og styrter ud, idet han heftigt skubber Christian, der vil standse ham, til Side. Vennen staar et Øjeblik tvivlræddig og bestyrtet. Hans Blik falder paa Brevet, der ligger paa Gulvet, og han tager det op og læber det igennem:

Tekst: (Foroven afblandet Del af et Brev) *han* *Forlovelsen* ~~tager jeg sig Friheden~~ at meddele Dem, at min Datter Sigrid Elaisen i Gaar blev forlovet med Sir Charles Vernon. Jeg beder Dem derfor paaskynde Arbejdet, da jeg ønsker at give Deres Psyche som Brudegave til

min Datter nu til Høst.

Deres forbundne

Niklas Olaisen.

Opfyldt af Medlidenhed og Uro ryster Christian paa Hovedet - gaar ud efter Malm. *afblænding.*

49. 6

58.

Beholdes

Optoning af

Olaisens Hotelværelse i Neapel, der vender ud til en blomster- og plantesmykket Loggia. Ved et Rygebord sidder Olaisen og taler trøstende til Sir Charles, der nedslaaet har taget Plads i en Lænestol ved Siden af ham:

Tekst: Naturligvis modtager min Datter med Henrykkelse Deres smigrende Tilbud, Sir Charles, men unge Piger maa have Betænkningstid - De forstaar ikke deres egne Følelser!

(Sir Charles Vernon.)

Engländeren rejser sig lettet: "Saa tør jeg ellers endna mere Haab?"

Olaisen forsikrer med overstrømmende Hjertelighed, at det hele nok skal gaa i Orden. Sir Charles tager Afsked, Savværksejeren følger ham til Døren og lukker ham ud - gaar saa selv ud paa Loggiaen.

(I dette Øjeblik præsenteres Sir Charles Vernon)

50.

Ved en Marmorbænk paa Loggiaen, der er aaben ud mod Haven (evt. med Udsigt over Neapel). Sigrid sidder med en Bog i Skødet - læser dog ikke, men ser drømmende ud mod de skønne Naturomgivelser. Moderen er som sædvanlig beskæftiget med sit Haandarbejde. Olaisen kommer op-rømt og ivrig hen til dem, kniber med et skæmskt Smil Sigrid i Kinden og siger:

gratulere

Pige

Tekst: Naa, hvornaar maa jeg ~~min~~ min lille ~~ven~~ som Lady Vernon?

Med en bestyrtet Mine ryster Sigrid paa Hovedet: "Aldrig, Far!" Olaisen bruser op og begynder hidsigt at tale. *22)*

*(18)
(forvortes direkt
te på næste Ark)*

Uden for Hotellet i Neapel. Sir Charles kommer ud - hans engelske Tjener kommer ham i Møde og rækker ham Post Kassen fra. Sir Charles sætter sig ved et Bord foran Indgangen og begynder at gaa Posten igennem.

reiser Sigrid sig!
~~Ved Marmorbænken paa Loggiaen~~ I stærkt Sindsoprør staar Sigrid med Haanden støttet til Bænkens ene Arm og lytter til sin stadig mere og mere ophidsede Faders Ord:

(-den fattige Hús-)
Tekst: ~~Forbindelsen med den Fattigslas til Malm~~ kan Du ligesaa gerne opgive først som sidst, - jeg har forresten allerede skrevet til ham, og ~~at~~ *Sir Vernon er raseude forelsket i dig og stævnrig!*
~~Med et tilfreds Smil tilføjer han endnu et Par Ord, der faar Sigrid til at fare høftig sammen.~~

51.

Nærb. af Sigrid, som tager sig til Hjertet og udbryder:

Tekst: Hvad har Du gjort, Far! Jeg....jeg bærer jo Olaf Malms Barn under mit Hjerte!

52.

Ved Marmorbænken paa Loggiaen. Sigrid hulker, - Moderen farer op og skynder sig hen til hende og tager hende i sine Arme. Olaisen staar et Øjeblik som ramt af Lynet, tager sig saa sammen og styrter rasende hen til de to Kvinder. Han river Sigrid ud af Moderens Arme og raaber:

Tekst: Saa er det ogsaa bedst, at Du opsøger ham, som er Din Elsker!

Gaa, og lad mig aldrig se Dig for mine Øjne mere!

(For de angelsaksiske Lande bliver det maaske nødvendigt, at

Sigrid og Malm er hemmelig gift - Teksten formuleres derefter)
Sigrid gaar med sænket Hoved. Moderen vil følge hende men holdes tilbage af Olaisen.

53.

Ved Indgangen til Hotellet i Naapel. Truende Skyer formærker Himlen, og Skumringen falder paa. Sir Charles, der sidder fordybet i "Times", har svært ved at læse længere og lægger Avisen fra sig. I det samme ser han Sigrid, der har kastet et let Sjal over Hovedet, gaa forbi og forsvinde hen ad Gaden uden at lægge Mærke til Englønderen. Han rejser sig og følger efter hende.

54.

Ved en Fontæne paa en lille Piazza. Sigrid synker ned paa Fontænenes Kant og bader sit ophedede Ansigt med et Lommetørklæde, hun dypper i Vandet. Pludselig farer hun sammen, - hun ser Sir Charles komme hen til hende. Hun vil rejse sig op for at styrte bort, men han siger noget til hende i en indtrængende og beroligende Tone. Hun ser taknemmelig paa ham, siger:

Tekst: Tilgiv mig, Sir Charles, hvis jeg har vakt Forhaabninger hos Dem, som jeg ikke kan indfri. Jeg tilhører en anden - - - Englønderens Blik røber, hvilken Smerte hun volder ham. Hun fortæller videre, medens han med stigende Deltagelse lytter til hendes Ord.

55.

Del af Roms Colosseum ved Martyrernes Kors. Det er næsten ved at være helt mørkt, og et Uvejr er ved at trække op. Vinden hvirvler det tørre Sand op i Ruinen. Paa en Stump Mur sidder en sammensunken Skikkelse

se - den rejser sig, og man genkender Malm. Med vaklende Skridt gaar han hen mod Korset og løfter Hænderne op mod dette. I det samme dukker Christian frem fra Mørket bag ved ham, betragter han et Øjeblik med Smerte og lægger saa sin Haand paa hans Skulder. Malm drejer Hovedet og ser med et trøstesløst Blik paa Vennen, der med en beroligende Gestus siger:

Tekst: Endelig fandt jeg Dig! Nu følger Du med mig hjem, Olaf!

Malm nikker mekanisk og lader sig føre bort af Christian, der tager ham under Armen.

56

Ved Fontænen paa den lille Piazza i Neapel. Det er næsten helt mørkt, og det ~~begynder at regne stærkt.~~ Sigrid slutter sit Skriftemaal, rejser sig og rækker Sir Charles Haanden til Farvel. Der raser et Øjeblik en Kamp i hans Indre, men saa griber han heftigt hendes Haand, kysser den og siger indtrængende:

Tekst: Selv om jeg ikke kan blive andet for Dem, saa lad mig i det mindste være Deres sande og uegennyttige Ven! Nu fører jeg Dem til Rom!

Opfyldt af Taknemmelighed ser Sigrid paa ham, - nikker med et fugtigt Blik. Han fører hende bort fra Pladsen. Afblænding -

57

Tekst: Sensommerens stadige Regnskyl havde faaet Tiberen til at stige, og efter en frygtelig Uvejrsnat gik Floden over sine Bredder.

Optoning af Del af den svulmende Flod. Ned ad Floden flyder med rasende Fart løsrevne Dele af Rustage, Vogne, forskelligt Husgeraad, hele Træer, som er rykket op med Rode - etc.

Behold

58.

Tekst: Ghettoen stod under Vand.

Snæver Gyde i Ghettoen, gennem hvilken Vandmasserne strømmer, førende Trapper, Husgeraad og forskellige fattige Klædningsstykker med sig og rivende til sig Dele af de smaa ^{Rønner} ~~Boder~~, der kanter Gaden. Mennesker - hovedsagelig Jøder - kigger ud fra Vinduerne i Husenes Kviste - nogle har taget deres Tilflugt til Tagene og andre klynger sig fast ved Tømmer og Møbler, der flyder om paa Gaden. Mellem to Genbohuse er lagt et Brædt over den smalle Gyde, og fra dette søger et Par Beboere at fiske forskellige Genstande til sig fra Floden ved Hjalp af Reb og Stænger, der er forsynet med Kroge.

59.

Paa en temlig højtliggende Bro, der fører over Floden. Der er en Trængsel af Mennesker paa Broen. Malm er der ogsaa (nærmest Kameraet) - han har ingen Hat ^{paa} og hans lange Haar flyver for Vinden, medens han med skinnende Øjne betragter Naturskuespillet. Ved Siden af ham staar Christian. Malm peger ud mod Floden.

60.

Del af Floden set fra Broen. Vragstumper af forskellig Art driver ned ad Floden. En undermineret Rønne bagest i Vandbrynet styrter sammen, og dens Ruiner, som i vild Fart rives bort af Vandmasserne, fylder næsten hele den ^{landfladen} ~~overfladen~~ ^{Floden} ~~overfladen~~.

61.

Ved Malms og Christians Plads paa Broen. De to Kunstnere staar imponerede, da Malm pludselig griber Vennen i Armen og peger ud mod Floden:

Tekst: Ser Du hende paa Taget der - Gud hjælpe hende, hun er fortabt

62
Kvinde

Del af Floden. En gammel ~~Kvinde~~ ^{Kvinde} sidder paa en Del af Taget ~~faa~~ den sammenstyrtede Rønne. Hun klamrer sig fast til Resten af Sparreværket og stirrer ligbleg frem for sig, medens hendes graa Haar flager i korte, uredte Tjavser for Vinden. Det havarerede Tag driver frem- efter men standses af en Barriere, som en Del sammendrevet Tømmer danner.

63.

~~Beholdes~~
~~Del af Broen med Malm og Christian. Malm styrter ned mod Floden fulgt af den forskrækkede Christian.~~

64.

Ved Floden neden for Broen. En mumlende Skare Mennesker staar og stirrer ud over Floden uden at vide, hvorledes de skal komme den ulykkelige Kvinde til Hjælp, da Malm og Christian kommer. Nordmanden bærer sig Vej gennem Menneskemængden og ned til Floden. Han river et Reb ~~faa~~ en Gendarm, der staar i Nærheden, binder det med et beslutsomt Blik ud mod Floden om Livet, da Christian i det samme kommer hen til ham.

65.

Nærb. af Malm og Christian ved Flodbredden. Christian ~~siger~~ ^{ser} forskrækket ~~og indtrængende~~ ^{paa Malm}, mens

~~"den gamle Englands" Redningsflåde vil forløbe. Christian støtter
saaledes på den Vægen.~~

70. ~~82.~~

Del af Floden med Barrieren. Tagstumpen med Kvinden, der-skønt hun er udmattet til Døden - dog har Kraft til at oplefte et svagt Jammer-skrig, er ved at rive sig løs, da Malm naar derhen og svinger sig op paa Taget. Med et hastigt Greb løser han Rebet, som han har om Livet, og binder det om Kvinden, hvis Klæder han gør fri fra Sparreværket. Han giver med Haanden Gendarmerne paa Bredden Tegn til at hale ind i Rebet.

71.

Folkemassen paa Bredden. Man raaber Hurra og vifter i vild Begejstring med Huer og Tørklæder, medens Gendarmerne begynder at hale ind i Rebet.

72.

Beholdes
Ved Barrieren. Tagstumpen flyder videre. Malm springer fra den og ned paa en solid Planke, der flyder forbi.

73.

Ved Flodbredden. Jædinden hales ind i god Behold under de forsamlendes stigende Jubel. Christian og en anden Mand kaster et nyt Reb, til hvilket der er fastgjort en Bøje, ud til Malm.

84.

Paa Broen. Under voldsom Begejstring over den vellykkede Redningsdaad trænges og mases de mange Mennesker mellem hverandre. Pludselig lyder et enstemmigt Rædselsskrig fra hele Skaren.

85.

Del af Floden med Barrieren og en af Brobuerne. Malm springer fra den ene Bjælke til den anden, idet han søger at naa den udkastede Bøje, til hvilken Rebet er fastgjort. En ny Samling Vraggods rammer den Planke, paa hvilken han sidst har reddet sig hen, og vælter den om. Malm forsvinder i Bølgerne, og hele den kompakte Masse, som Vragstumperne danner, forsvinder i hvirvlende Fart ind under Broen.

86.

Ved Flodbredden. Christian staar fortvivlet mellem den summende Menneskemængde, ~~ser med et hæbløst Blik ud over Floden, vender sig og~~ ~~gaar.~~ han synker ned paa Kus med Hænderne presset mod sine Tindinger, rystes af en HylKraal, høres saa langsomt op af de omstaaende. Han ser sig forvildet om, tager sig sammen og iler bort.

87.

Paa Broen. En Vogn, i hvilken Sigrid og Sir Charles sidder, kommer kørende. Den unge Pige opdager pludselig Christian, der kommer fra den anden Side og med tunge Skridt gaar fremad. Hun faar Kusken til at standse og kalder paa Kunstneren, der kommer hen til Vognen.

88.

Ved Vognen paa Broen. Sigrid retter ivrig et Spørgsmaal til Christian, der ser paa hende med ~~foragt og~~ Smerte og svarer:

Tekst: Olaf Malm kan De søge dernede i Floden, - han har lige ofret
sit Liv for at redde et ~~navn~~ *Heruæste* ~~af Malm~~ *af Malm* fra Døden!

Han gør en Gestus mod Broens Rækverk. Sigrid ser paa ham med forvil-
dede Blikke, oplefter et skingrende Skrig og synker besvimmeligt om i
Sir Charles Arme. Englønderen giver Kusken Tegn til at køre videre,
og Vognen sætter sig i Bevegelse. ~~Christian ser med tryk Paa sig selv~~
~~efter dem.~~ Afblending -

Udover

Videne

~~11. April~~
7.9.

P. A.

Tekst: Det var en Junidag ved Furesøen i det Nædens Aar 1860, en af disse lyse, skyfri Foraarsdage, da Himlen, befriet fra Vintrens Taage, synes dobbelt klar, og Luften saa lun og lind, som om Sydens Aande var faret hen over Danmarks Sletter.

Ontoning af en Herregaardsbygning ved Furesøen omrammet af en pragtig Park.

80.

Tekst: Paa Etatsraads Grams Landsted ~~feirede Datteren i Huset, Harriet sin attenaarige Fødselsdag.~~ var der i Dag to Gæster til Middag.

~~Paa en Græsplane i Parken. Et Selskab af unge Mennesker af begge Køn~~
~~ligger "To Mand frem for en Enke". "Enken", en ung blond Pige klapper~~
~~i Hænderne, og det Par, der staar for Tur, løber frem. Det er en ung~~
~~Mand i 25-aars Alderen og en midaldrende, en smule korpulent Dame~~
~~altfor ungdommeligt paaklædt efter sin Alder og med en Optræden saa~~
~~livlig og naiv, som var hun kun tyve Aar. Ved et Bøgetræ i Udkanten~~
~~af Plenen fanger hun den unge Mand, medens hans Moitié forpustet~~
~~standser sit anstrengende Løb et Stykke derfra.~~

Hevet op ad et gammelt Træ sidder
en ung Mand og en ung Pige i Græsset
i ivrig og forelsket Samtale

Etatsraadens Datter Harriet

~~Ved Bøgetræet i Udkanten af Plenen.~~ Den unge Pige ser med et Smil
mod den unge Mand, ~~som vil føre hende tilbage til de legende og si-~~
~~ger:~~

Tekst: ~~Nej, nu lader vi Tante Sophie klare Enkelegen selv. Kom, lad~~
os gaa ned til Søen, Henry!

(Henry Vernon.....)

(Harriet Gram.....)

Han nikker - de rejser sig og går.

4.

Nærb. af Studenten og den unge Pige. Hun lægger Haanden paa hans Arm for at føre ham med sig. Et Glimt af Kærlighed skinner et Øjeblik i hans Øjne, men han behersker sig hurtigt og indtager sin formelle, ligegyldige Holdning. "Som Du vil, Harriet!"

5.

Tekst: Tante Sophie, Statsraad Grams Søster...

Nærb. af Tanten, som staar forpustet efter Løbet. Hun smiler koket til Henry.

6.

Paa Græsplanen. Tanten gaar tilbage til de legende, medens Henry og Harriet forsvinder henad Stien, der fører ned til Søen.

81.

Ved et Bord med Forfriskninger under et løvrigt Træ, der staar ved Nedgangen til Stranden. En ældre, korpulent Mand med et noget rød-musset Ansigt sidder i Samtale med en midaldrende, elegant Herre, hvis Ydre tydeligt tilkendegiver hans sydlandske Herkomst. Sydlænderen siger med en ilfuld, overtalende Gestus:

Tekst: De ~~må~~ ikke glemme vort gensidige Forhold. De ved, at jeg elsker Deres Datter, og at jeg haaber at faa hendes Samtykke, ligesom jeg jo allerede har Deres, Hr. Statsraad - - -

(Statsraad Gram.....)
(Cavaliere d'Acorda, en smukt ita-
liensk Forretningsmand...)

82.

Nærb. af Gram & d'Acorda. Gram nikker ivrigt. - d'Acorda forklarer meget med sydlandsk Ildfærdighed. Hans Tilhøret lader det at (29) tale ganske enig med ham.

Nærb. af Gran, som nikker ivrigt.

~~Tekst: Det har De, Cavaliere d'Acorda, Og at Harriet nok skal gi' sig
en jeg Mand for at bestemme~~

{ Cavaliere d'Acorda, en smart italiensk Forretningsmand
i nær Tilknytning til sit Hjemlands Legation.....

Nærb. af d'Acorda, som med Sydlansk Ildfuldhed forklarer.

Tekst: Nuvel, De forstår nok, at jeg ikke frier til en ung Pige,
hvis Formue hænger mellem Himmel og Jord. Placeringen er klip-
pefast, Hr. Etatsraad!

Ved Bordet ved Nedgangen til Stranden. Etatsraaden nikker eftertænk-
somt. D'Acorda faar i det samme et paa noget nede ved Stranden. Han
rynker næsebenet. Enden. Gran følger Retningen af hans Blik.

Ved Stranden. Henry og Harriet kommer ned til Stranden, hun er ved
at snuble over en Sten og griber fat i Ham for at støtte sig. Hans
Optræden er stadig behersket, medens hun ser forelsket, spørgende op
paa ham. De gaar videre ad Stien langs Stranden.

Ved Bordet ved Nedgangen til Stranden. D'Acorda vender sig med et misfornøjet Udtryk mod Gram:

Tekst: Hvem er egentlig denne *unge Kapo* ~~Hr. Ingenting fra Gud ved hver~~, som De har aabnet Deres Hus for?

Statsraaden slaar ud med Haanden:

Tekst: Aa, Henry Vernon er *en Kirk Pys* ~~selv om~~ selv om der ogsaa hviler en Hemmelighed over hans Herkomst. Jeg modtager aarligt 10000 Daler fra England til ham!

Statsraaden tier, løfter sit Glas og hilser paa sin Gæst. Italieneren, der er skinsyg og nervøs, besvarer ~~ham~~ *Hilsenen*.

13.

Parti ved Stranden. Harry og Henry kommer, standser ved en Høj, busklignende Plante, der har slaaet Rod mellem Strandens Sten. Den unge Pige vil plukke en af dens gule Blomster og kommer derved til at røre ved et Frøkapsel.

14.

Nærb. af Harriets Haand, der rører ved Frøkapslet. Kapslet synes at faa Liv, slaar hende over Fingrene.

15.

Parti ved Stranden. Harriet farer sammen og ser helt forskrækket ud, vender sig med et ivrigt Spørgsmaal til Henry. Denne ler og svarer: Tekst: Det er Impatiens noli tangere! Rører man ved dens Frøkapsler, springer de op og kaster trodsigt det lette Frø i Ansigtet paa Angriberen!

Nærb. af Harriet, som med et Blik, der baade røber Længsel og Kærlighed, siger:

Tekst: Hvor den Plante ligner mig. Ligesom Du kaster den forfængeligt Haabs lette Frø i Hjertet paa den, som intet anende er kommen til at røre ved den.

Hun ser ømt paa ham, kommer til at skælve og brister i Hulken.

85.

^{nu}
Strandparti. Henry, der ikke længere er i Stand til at bibeholde den Ligegyldighedens Maske, han hidtil har baaret, udbryder: "Aa, Harriet" - og omfavner hende lidenskabeligt, idet han dækker hendes Ansigt med Kys. Hun snor sig lykkelig og rødmende ud af hans Favn, og han fører hende hen til en Mosbænk under en skyggefuld Bøg, hvor de sætter sig.

Paa en Græsplæne i Parken. Man leger "Enkeleg" endnu, og Tante Sophie er stadig "Enke". Hun er - gispende af Anstrengelse, ved at gaa helt op i Limningen. Et Par løber ud, ^{myt} Kavalieren snubler over en Trærod og falder lige i Armene paa den triumferende Tante. Under almindelig Jubel fører hun sit slukrede Offer hen til deres Plads i Rækken.

86.

Ved Mosbænken under Bøgen. Henry ser med Lidenskab i Blikket paa Harriet og siger:

Tekst: Hvorfor jeg ikke har sagt noget før? Hvor kunde vel jeg - Parvenuen, som hverken kender sin Far eller Mor - ^agive at trænge mig paa med min Kærlighed?

Nærb. af Harriet, hvis Ansigt røber den inderligste Kærlighed, og som siger:

Tekst: Henry, for mig er Du den samme, hvad enten Du er en Rigmandssøn eller som Vor Frelser født af den fattigste blandt Kvinder!
Hvad kommer Fortiden os ved?

Ved Mosbænken. Hun kysser ham. Han ser paa hende med et Blik, der baade røber Forlegenhed og Samvittighedskval, og siger sagte:

Tekst: Men hvis der nu er noget forbryderisk ved min Fortid, - hvis jeg nu har noget at skrifte for Dig?

Hun ryster paa Hovedet:

Tekst: Saa maa Fremtiden udjævne det. Jeg stoler paa Dig!

Hun ser ham glad og tillidsfuld ind i Øjet. ~~Saa bliver hendes Mine pludselig alvorlig: "Men vi maa tænke paa de andre!" Hun rejser sig, og han følger hendes Eksempel. Hun vender sig for at gaa, da han kommer i Tanke om noget og standser hende.~~ Han tager en Ring af sin Finger og sætter den paa hendes Ringfinger.

Nærb. af Henrys Haand, som placerer Ringen - en Slange, der har to glinsende Diamanter som Øjne. Det er den samme, som Malm i sin Tid gav Sigrid.

Ved Mosbænken. Harriet ser henrykt paa den unge Mand, der siger:

Tekst: Den Ring var min Mors eneste Minde om min ukendte Far, har gamle Mary sagt mig!

Den unge Pige ser rørt paa ham og trykker sine Leber mod Smykket. Saa gaar de.

23.

~~Ved Bordet ved Nedgangen til Stranden. Ungdommen har samlet sig her og nyder Forfriskningerne, der staa paa Bordet, ved hvilket Statsraaden stadig sidder. Den ridderlige d'Acorda har travlt med at placere den stærkt echaufferede Tante i den Havsofa, men hans Humør staaer ejensynlig ikke højt. Statsraaden, der forstaar Grunden til hans Misesstemning, spørger Tanten, hvor Datteren er. En af Gæsterne peger i det samme hen mod Gangen, der fører ned til Stranden.~~

91

Paa Gangen, der fører ned til Stranden. Harriet og Henry er glade og lykkelige paa Vej fra Stranden og hen til ~~statens~~ *Faderens og d'Acordas Bord*.

92

Harriet og Henry nærmer sig Bordet, og

Ved Bordet ved Nedgangen til Stranden. D'Acorda skælver af Skinsyge. ~~Harriet og Henry nærmer sig Bordet og besternes med Spørgsmål og spørgende Hentydninger af det muntre Selskab. Italieneren gaar hen til Statsraaden og faar trukket ham lidt til Side.~~

93

ved

Nærb. af d'Acorda og Statsraaden ~~ved~~ *af Skinsyge* Bordet. Italieneren hvister skælvende, idet han stjaalent gør en Bevægelse mod Harriet og Henry:

(84)

Tekst: Jeg haaber, at De ikke glemmer vor Overenskomst, Statsraad.
De er vel klar over, at Deres Datters Forlovelse med Vernon
er ensbetydende med et Brud med Cavaliere d'Acorda!

Statsraaden nikker ~~lynt og beroligende!~~ "Gad, hvad tænker De paa!"

94.

Ved Bordet ved Nedgangen til Stranden D'Acorda ~~gaar atter hen til Bor-~~
~~det~~, griber sit Glas og hilser først med et forbindtligt Smil paa
Harriet og saa paa Henry. Afblending -

De to unge sætter sig.

95

Tekst: Sent paa Aftenen, da Henry var paa Hjemvejen, brød et Uvejr
løs over Byen.

Opblending af Uvejrshimmel med blinkende Lyn. - Billedet toner over
i:

96.

Ved Trianglen, hvor Strandvejen i 1860'erne sluttede. Det begynder at
regne. Henry slaar Frakkekraven op og gaar hurtigt videre.

~~[Herfra og til Billedet 39 kan udgaa]!~~

~~Ved Krydset, hvor Farimagssvej løber ud til Sortedsasszen. Regnen styr-~~
~~ter ned i stride Strømme. - Her holder en Kapervogn, omringet af et~~
~~Selskab paa tre Herrer og ligesaa mange Damer - de sidste utvivlsomt~~
~~hørende til den lette Garde. Den ene af Herrerne - en bleg, foræret~~
~~ca. 30-aaarig Mand - skændes med Kysken, der afvisende ryster paa Ho-~~
~~vedet:~~

Tekst: Jeg kører ikke et Skridt længere i det Vejr!

(95)

har faaet nok af det hele, vinker leende Farvel og fjerner sig. ~~han~~
~~et lille øjeblik "Sable Tordiller", som Brant slynger efter ham. Brant og~~
~~hans Selskab fortsætter deres Tolemik med OrdanghaanThaverne.~~

97. *[Hjerte Episode med Brants
Hjerte og Vagterens Kan udgaa, hvis
det bliver nødvendigt.]*

(uventet)

Text: Et Møde, der vækker gamle Muider.

Paa Kærlighedsstien. Henry gaar med raske Skridt frem i Regnvejret,
studser pludselig, da han faar Øje paa ^{et} Pigebarnet, ~~som løb bort fra~~
~~Vognen,~~ og som nu staar og kryber sammen ved et Træ. Han udbryder
forfærdet:

Tekst: Laura!

(Laura.....)

98.

Nærb af Laura, en køn ung Pige i 20-aars Alderen. Hendes gule Lokker
driver af Vand, og hendes gennemvaaede Dragt klæber fast til Kroppen.
Henrys Udraab faar hende til at dreje Hovedet.

99.

Paa Kærlighedsstien. Henry gaar hen til den unge Pige. Hun ser bøn-
faldende paa ham *Jeg siger - et eller andet paa indtrængende Maade.*

~~Tekst: Henry, forlad mig ikke! Gaa ikke fra mig i denne forfærdelige~~
~~Nat. Mit Hjem er lukket for mig, og jeg har ingen Steder at~~
~~tage hen!~~

Henry ser medlidende paa hende, men pludselig bliver hans Mine mørk,
og han siger:

Tekst: Laura, i et Aar har alt været forbi mellem os, og det kan ikke
blive anderledes!

Laura brister i Graad og strækker bønfuldende Hænderne ud mod den
unge Mand: "Jeg forlanger ikke, at Du skal elske mig - overlad mig

blot ikke til mig selv i denne forfærdelige By!" ~~Henry staar et Øje
blik eftertænksom, der falder ham noget ind, og han siger, idet han
peger i den Retning, hvorfra han kom:~~

~~Tekst: Hørte Du til Selskabet i Vognen?~~

↓ ~~Hun~~ nikker, idet hun vrider sine Hænder, og hendes Graad tager til.
Henry faar ~~atter~~ Medlidenhed med hende. Han siger et Par Ord til Pi-
gebarnet, der med lettet Hjerte tager hans Arm, og de følges saa ad
videre.

140

Gaden uden for Henrys Bolig. Det er holdt op med at regne, men Gaden
er vaad, og Vandet pøser ned i Rendestenen. D'Acorda og en italiensk
Tjener staar uden for Huset, i hvilket alt er mærkt. Den førstnævnte
peger mod Bygningen og siger:

Tekst: Her bor han, den fordømte Nar! Det bliver nu Din Opgave, Bene-
detto, at holde et vaagent Øje med ham og siden give mig Be-
sked!

(Benedetto.....)

Tjeneren nikker. I det samme hører d'Acorda nogen nærme sig, - han
griber Tjeneren i Armen og skjuler sig sammen med ham bag et eller
andet Fremspring ved Siden af Porten. I det samme kommer Henry med
Laura under Armen hen til Porten.

141

Ved Porten. Henry leder i sine Lommer efter Portnøglen og finder den
frem. Den unge Pige slaar begge Armene om hans Hals, løfter sit smuk-
ke Ansigt, der nu atter er smilende, op mod ham og kysser ham. Han
ryster paa Hovedet, men hun ser bønfuldende paa ham og hvisker:

Tekst: Giv mig blot et eneste Kys - blot et eneste som i gamle Dage!
Ude af Staa til at modstaa den Bøn, der taler ud af hendes mørkeblaa,
fugtige Øjne, lægger han Armen om hendes Liv og kysser hende.

142

Nærb. af d'Acorda bag Fremspringet. Han ler ~~svømmen~~ *oudt.*

143

Ved Porten. Henry lukker Porten op og skyder den unge Pige ind ad denne. Han skal selv til at følge efter, da d'Acorda gaar forbi, løfter paa Hatten og siger:

Tekst: Buona sera, Signore! Felicissima notte!

Italieneren gaar videre. Henry ser overrasket og ærgerlig efter ham og gaar saa ind ad Porten, som han lukker efter sig.

144

Henrys Arbejdsværelse. Det er luksuest indrettet med Boghylder og Kunstgenstande. - Henry kommer ind sammen med Laura, tænder en Kandelaber. Han gaar hen til en Sidedør, banker haardt paa denne, aabner den paa Klem og kalder paa nogen i Værelset bagved, for saa at vende tilbage til Laura, der har sat sig i Sofaen, og som følger ham med med Øjne, der skinner af Forventning.

145

Ved Sofaen. Henry ser beslut^{tet} paa den unge Pige, siger:

Tekst: Du bliver her i Nat ^{*under gamle Marys Varetægt,*} - og i Morgen tager Du saa ud til det Tilflugtsted paa Landet, som jeg talte om! *Jeg sover i Nat paa et Hotel!*

Laura nikker: "Ja, ja, Henry, som Du vil!" Pludselig faar hendes Ansigt et Udtryk af Overraskelse, - der kommer nemlig en gammel, fed og godmodigt udseende Mulatkvinde hen til dem. Den gamle, der har Tøfler paa Fødderne, og som i Hast har kastet en Kjole over sit Nattøj, ser kritisk paa Laura. Henry ^{*giver hende*} siger med et lille Smil ^{*de nødvendige oplysninger.*}

~~Tekst: Nu maa gamle Mary tage sig af Dig saa længe, - jeg tager selv ind paa et Hotel i Nat!~~

106

Henrys Arbejdsverelse. Den gamle Mulatkvinde mumler noget for sig selv, ~~og nikker.~~
~~sag lever dog at gøre sit bedste.~~ Henry trykker Lauras Haand til Af-
sked og gaar. Mary siger et ~~Par~~ Ord til den unge Pige og gaar saa for-
an med Kandelaberen i Haanden hen mod Sideverelset. Afblanding -

107

Tekst: Den følgende Dag ved Middagstid var alle Forberedelser til Lau-
ras Afrejse truffet.

Optøning af et Parti ved Porten til Henrys Bolig. Henry, der har en
stor Eske under Armen, kommer sammen med en ung Mand af et fint, god-
modigt, maaske lidt forlæst Udseende hen til Porten. Medens han aabner
denne, siger han til sin Ledsager:

Tekst: Jeg har selv saa svært ved at tage fra Byen netop nu, saa Du
aner ikke, hvor stor en Tjeneste Du gør mig, Frederik!

(Frederik From.....)

Den anden nikker med et velvilligt Smil, og de følges saa ind. Da de
er forsvundet, kommer Benedetto frem fra et Skjulested i Nærheden og
ser med et lurende Grin op mod Huset.

108.

Henrys Arbejdsverelse. Henry og From kommer ind. Den førstnævnte pak-
ker Esken ud, som indeholder en Damerejsedragt. Han lægger Tøjet paa
en Stol, og i det samme kommer gamle Mary i stærk Sindsoprør til Syne
i en Dør i Verelsets Baggrund. De to Venner gaar hende i Møde. Hun
vender sig heftigt mod Henry:

Tekst: Nu kan Massa Henry gøre alt, hvad han vil, for nu har mig
gjort aldeles, som Massa befalede. Men nu gaar gamle Mary sin
Vej....

169

Del af Henrys Arbejdsværelse. Mulatkvinden knejser med al den Værdighed, som en detroniseret Dronning kan lægge for Dagen. Henry ser forbavset paa hende og spørger hende om noget. Hun fortsætter ivrigt:
Tekst: Hun derinde ikke være nogen fin Dame, - hun vende op og ned paa alle gamle Marys Klæder og tage Marys Brudedragt, som aldrig har været brugt, siden stakkels Jimmy døde.....
Hun peger hen mod den aabne Dør.

170

Del af Henrys Spisestue. Laura staar ved et elegant dækket Kaffebord og laver Kaffe. Hun har en stærkt udringet Musselinskjole paa. En tredobbelt Række Koralperler er bundet om hendes hvide Hals, og omkring det lyse Haar er et broget Silkelommelærklæde anbragt omtrent paa samme Maade, som gamle Marys turbanlignende Hovedprydelse. Hun vender sig om og ser med et skælsk Smil hen mod Døren.

171

Henrys Arbejdsværelse med Døren til Spisestuen. From smiler ironisk, hvorimod Henry ser forbavset og bebrejdende ud. Han gaar ind i Spisestuen fulgt af de to andre.

172

Del af Henrys Spisestue med Kaffebordet. Fulgt af From og Mary kommer Henry hen til Bordet. Laura sætter Kaffekanden fra sig og nikker smilende til sin Beskytter, men bliver pludselig urolig, da hun lægger Mærke til hans misfornøjede Mine. Han mænstrer hende med et kritisk Blik, ryster paa Hovedet:

(170)

Tekst: Som Du dog har uglet Dig ud, Laura! Du lovede jo at blive paa Marys Værelse, til jeg kom tilbage!

Laura ser helvt stødt og halvt forskrækket paa ham og protesterer. Henry, der indser, at han ingen Vegne kommer med hende, ~~trækker paa Skuldrene~~ *præsenterer From for Laura.*

~~Tekst: Naa, ligemeget, - her ser Du Hr. From, som har lovet at ledsage Dig paa Rejsen, da jeg selv er forhindret!~~

From gaar hen og hilser, medens Henry ser paa Uret ~~og fortsætter:~~

Tekst: Vognen er her om en halv Time, saa det er paa Tide, at Du klæder Dig om. Din Rejsedragt ligger i Biblioteket!

Den unge Pige ser bønfoldende paa ham, og hans Udtryk formildes. Da han lægger Merke til det lille satiriske Smil, der spiller om Froms Læber, bliver Hans Mine imidlertid atter mørk, og han betyder Laura, at hun skal skynde sig. Den unge Pige gaar. De to Herrer sætter sig ved Kaffebordet, og Mary, der nu straalere af Tilfredshed, skænker Kaffe for dem.

113.

Del af Henrys Arbejdsværelse med Døren til Sideværelset. Laura kommer. Huh hænger lidt med Hovedet og har en Mine paa som et forkalet Barn, der ikke har faaet sin Vilje. Hun faar Øje paa Rejsedragten paa Stolen og tager den op, da hun i det samme hører nogen banke paa Yderdøren og fårer sammen.

114
56

Billede af en Dør med en Dørhammer. En Mandshaand (Brandts) griber Hammeren og lader den slaa mod Døren.

(115)

115

Del af Henrys Arbejdsværelse med Døren til Forstuen. Laura betænker sig et Øjeblik, men Nysgerrigheden sejrer, - hun kaster med et Smil Rejsedragten fra sig og skynder sig ud ad Døren til Forstuen.

116

Del af Henrys Forstue med Yderdøren. Rummet er dekoreret i pompejansk Stil. Laura gaar hen til Yderdøren og lukker den op. Hun kommer med et lille Udraab af Overraskelse, da hun ser Brandt træde ind. Han betragter hende med et forbavset og næsvint Grin: "Naa, hænger det saadan sammen!" Han vil tage hende om Hagen, men hun gør sig harmfuld fri:

Brandt.

Tekst: Jeg vil ikke have mere med Dig at gøre. Nu tager Henry sig af mig og lader mig komme ud til sine Venner paa Landet!
(*Brandt, Henrys Fælle i mange glade Øventyr . . .*)
Brandt ser spottende paa hende, slaar saa en Haanslatter op.

117

Gaden uden for Henrys Bolig. Der holder en Rejsevoan foran Huset. Benedetto skynder sig hen til Kusken, stiller ham et Par Spørgsmaal og styrter saa ned ad Gaden.

118

Del af Henrys Forstue med Yderdøren. Laura ser forbitret paa Brandt, der endelig bremser sin Munterhed og siger:
Tekst: Gør Dig ingen Illusioner, lille Laura. Nabobeh har sine Øjne andet Steds henne, og Du betyder ikke mere for ham end den Sne, der faldt ifjor!

Angsten kommer op i Laura, og hun protesterer. Brandt ler atter haanligt: "Men tab ikke Hovedet af den Grund!" Uden at bryde sig om den

(42)

unge Piges Indvendinger, tager han hende om Livet og trækker hende med sig hen til Arbejdsværelset.

119
131.

Henrys Arbejdsværelse. Mary staar med Lauras Rejsedragt paa Armen og kigger undrende ind ad Døren til Sideværelset: "Hvor er Tøsen blevet af?" I det samme kommer Brandt dansende ind med Laura, som han stadig har om Livet, og som har opgivet at gøre Modstand. Til Mulatkvindens Indignation og Forbavselse stormer de videre hen mod Døren til Spisestuen. Her gør Laura atter et forgæves Forsøg paa at unddrage sig Brandts Omfavnelse.

120

Ved Kaffebordet i Henrys Spisestue. Henry sidder i alvorlig Samtale med From, men pludselig ser han noget, der faar ham til at fare sammen.

121.

Del af Henrys Spisestue med Døren. Brandt kommer dansende ind med den leende og skrigende Laura om Livet.

122.

Ved Kaffebordet i Henrys Spisestue. Henry ser bestyrtet og harmfuld hen mod Døren: "Nej, nu gaar det min Sandten for vidt!" I det samme kommer Brandt og Laura hen til Bordet. ^{Brandt} ~~Den førstnævnte~~ slipper endelig Pigebarnet, vender sig med en komisk overdreven, højtidelig og forulempet Mine mod Henry og siger, idet han peger paa Laura:

123

afles

Tekst: Jasaa, det var altsaa derfor, at De i Nat, bedste Sir, svigtede og fornægtede Deres Ven ^{med, og uideblev fra Soldat i Tivoli.} og Staldbroder ligesom den Galilæer Petrus, da det kneb hos Pilatus!

123

Henrys Spisestue. Uden at svare vender Henry sig orbragt mod Laura, der angstelig søger at undskylde sig: "Han tvang mig til det, Henry!" Henry rejser sig, gaar hen til Pigebarnet og fører hende ud ad Døren, som han lukker efter hende for saa at vende tilbage til de andre.

124

Ved Kaffebordet i Henrys Spisestue. Brabdt forfrisker sig med en Cognak fra en hidtil urørt Karaffe paa Bordet og vender sig saa atter mod Henry:

Tekst: Men nu, edle Nabob, fordrer jeg Oprejsning - en Middag paa Alléenberg og et Sold, der kan gaa Gny af!

Henry ser paa ham med en Antydning af en forsmædelig Mine, smiler saa lykkeligt og ryster paa Hovedet:

Tekst: Nej, Brandt - det er for evigt Slut med ^{den glade} Henry Vernons østerlandske Eventyr i Tivoli og paa Alléenberg!

From smiler glad forbavset, og Brandt betragter den talende med uskremtet Forbavselse. Henry fortsætter.

125

Nærb. af Henry, som med straalende Øjne siger:

Tekst: Jeg forlovede mig i Gaar Eftermiddags med hende, som Du, Frederik, ved, at jeg ^{saa} Vlænge har holdt af!

(44)

Ved Kaffebordet i Henrys Spisestue. Henry ser glad paa From, der smiler begejstret og farer op med Ordene:

Tekst: Med Harriet Gram?

Henry nikker. From griber ivrig Vennens Haand og trykker den hjerteligt, medens Brandt tilintetgjort synker ned paa en Stol: "Det var som bare Pokker!" - *aftening* . -

Opblænding af Del af

Paa Gaden et Stykke fra Henrys Bolig. Benedetto kommer sammen med d'Acorda, for hvem han ivrigt aflægger Rapport om sin Udsponieren. Foran en lille Restaurant med Fortovsservering standser de pludselig. De ser nemlig:

Uden for Porten til Henrys Hus. Laura, der nu har faaet Rejsedragten paa, stiger sammen med From op i Vognen, der sætter sig i Bevægelse. Henry tager Afsked med Brandt og forsvinder ind ad Porten.

Paa Gaden ved Fortovsrestauranten. d'Acorda nikker eftertænksomt, sender Benedetto bort, sætter sig ved et Bord uden for Restauranten, bestiller en Forfriskning hos den tilhørende Tjener og ser saa forventningsfuldt op ad Gaden. Brandt kommer, hensunken i mismodige Tanker. Italieneren raaber Goddag til ham og vinker ham med en indbydende Haandbevægelse hen til sig. Brandt gaar hen til Bordet.

Ved Bordet uden for Fortovsrestauranten. d'Acorda rejser sig, og de to Herrer veksler Haandtryk. De sætter sig, Italieneren bestiller et nyt Glas hos Tjeneren og vender sig saa mod sin Gæst:

Tekst: Jeg kan forstaa, at De kommer fra vor fælles Ven - Hr. Vernon.

Jeg traf ham i Gaar Eftermiddags ude paa Etatsraad Grams Landsted!

Brandt nikker, siger i en ærgerlig Tone:

Tekst: ^{Ja!} Det er ~~altsaa~~ ^{jo} ~~der~~ den Daare har gaaet hen og forlovet sig...

~~Tænkte jeg det ikke nok!~~

Det giver et Byk i d'Acorda, hans gule Ansigt bliver næsten askegraat, og han spørger ivrigt Brandt om noget. Denne svarer med Beklagelse i Stemme og Udtryk:

Tekst: Jo, det er ganske paalideligt - jeg har det fra hans egen Mund!

Det falder Italieneren svært at beherske sig, men Brandt, der ikke lægger Mærke til hans Sindsbevægelse, skyller en Cognac i sig og udbryder:

Tekst: En fordømt Historie - en forlovet Mand er altid tabt for sine Venner og man har pinedød ikke Raad ~~ikke Raad~~ til at miste en en Nabob ^{som Vernon!} ~~skal jeg sige Dem!~~

d'Acorda tager sig med en Viljeanspændelse sammen og retter i en ivrig Tone et Spørgsmaal til Brandt.

Ved Skrivebordet i Henrys Arbejdsværelse. Henry griber den gamle Mulatkvinde, hvem han aabenbart har fortalt sit Hjertes Hemmelighed, om Skuldrene og udbryder jublende:

Tekst: Og nu, Mary - nu er jeg den lykkeligste Mand under Solen!

Den gamle græder af Glæde - og mellem et Par Hulk fremstammer hun:

Tekst: Tænk, om Missus - Deres søde Mor havde faaet Lov til at ^{og dere} opleve ^{med} dette!

Henry bliver alvorlig. Han siger i en indtrængende Tone til Mulatkvinde:

Tekst: Mary, hvorfor vil Du aldrig fortælle mig noget om min Mor?
Mulatkvinden mumler nogle utydelige Ord, ryster paa Hovedet og lader
paany Taarerne løbe. Henry ser paa hende med et melankolsk Blik og
tilføjer:

Tekst: Min Mor, ... ja, hvem er min Mor... alt, hvad jeg har som Minde
om hende er den Ring, jeg gav Harriet, og saa ~~Billedet~~ ^{Minde} der...

Han peger op mod et Dameportræt, der hænger over Skrivebordet ~~tæller~~
~~han skyder evt. - som hos Bergs - en Ramme i Panelet til Side og~~
~~blotter Billedet)~~

132

Brystbillede

Nærb. af Portrættet, paa hvilket man ser Sigrid i ~~Helfiguren~~. Hendes
Haar er sat paa samme Maade som paa Psychestatuen, ~~og hun har en Buket~~
~~Kamelier i Haanden (Se Romanen Side 310)~~

133

Ved Skrivebordet i Henrys Arbejdsværelse. Henry betragter Portrættet
med Andagt. Gamle Mary hulker stadig.

134

Ved Bordet paa Fortovsrestauranten. d'Acorda ser indtrængende paa
Brandt og siger:

Tekst: Naa - saadan en romantisk Forlovelse er gaaet over Styr før end
i Dag. Hvad mener De om, at vi to lagde vore kloge Hoveder
sammen, Hr. Løjtnant?

Brandt ser spørgende op, men da Italieneren begynder at udvikle sin
Plan, klarer hans Ansigt op. Et snu og forslagent Smil kræser hans
Læber. Afblænding.

(137)

Tekst: ~~Uden at sene det gamle Ord at den, der giver Djævelen sin Lillefinger, gerne mister hele Haanden,~~ ² var ¹ Henry til sidst gaaet ind paa at tage Del i en af Brandt arrangeret Fest paa Frederiksdals Kro - som ⁿ et Afsked med den gamle Adam.

Opblænding af Frederiksdals Kro - som den saa ud i ~~et Hverens~~ 1860. (Helst et Aftenbillede med Maaneskin og Lys strømmende ud fra Krovinduerne.) Billedet toner over i:

Del af festlig, oplyst Krosal. Omkring^et dækket Bord sidder ^{selskabsklædte} 6 a 7 Her- rer og pokulerer. Middagen er overstaaet, og en Tjener byder Havanna- Cigarer om, medens hans Kolleger fjerner de tømte Flasker og skænker op paany af andre, som de tager fra en sindrigt konstrueret Opsats, der staar midt paa Bordet, og hvis øverste Top krones af et Par Cham- pagneflasker, og hvor man iøvrigt efter en nedadstgende Skala finder Rhinskvins - Madira- og Sherryflasker. Paa Bordet staar ogsaa et Par Skaale med Druer og anden Frugt. Henry indtager Hæderspladsen ved Mid- ten af Bordets ene Langside, - lige over for ham sidder d'Acorda, og for den ene Bordende sidder Brandt og leder Orgiet. Italieneren ser lurende paa Henry, kaster saa et Blik paa sit Lommeur og lader til at blive urolig. Han rejser sig og gaar hen til Brandt

Ved Bordenden, hvor Brandt sidder. d'Acorda hvisker noget Øret paa sin Medsammensvorner, der rejser sig og sammen med Italieneren gaar lidt bort fra Bordet. Med en utaalmodig Mine hvisker Italieneren et Par Ord til Brandt, der nikker beroligende og sagte siger:

Tekst: Der er ingen Fare - hun skal nok komme. Da jeg talte om For- lovelsen, blev hun Fyr og Flamme og gik ind paa alt - - -

d'Acorda smiler skadefro:

Tekst: Godt, saa har vi ham! De ved, at Benedetto er Kusk for Etats-
raaden i Aften - - -

Han standser i Replikken og smiler ondt og hoverende. Brandt nikker
med et tilfreds Grin. De to Forbundsfæller drikker paa et godt Resultat.

138.

Ved Bordet i Kroaalen. D'Acorda sætter sig igen, - i det samme kommer
en Tjener hen til Brandt og giver ham en Besked med det Resultat, at
han sammen med en anden af Herrerne rejser sig og følger ud efter Tje-
neren.

139.

Del af Bordet med Henry og d'Acorda. Med forventningsfuld Skadefryd
hæver Italieneren Glasset og hilser forbindtligt paa Henry, men i det
samme hører de Stemmer ved Døren og ser derhen.

140.

Del af Kroaalen med Indgangsdøren. En mærkelig Procession holder sit
Indtog. Brandt gaar i Spidsen, stolt som en Garderofficer med en mæg-
tig Muffe paa Hovedet og en lyserød Silkeparasol i Haanden. Han an-
fører et Orkester, der utvivlsomt hører Hjemme paa Dyrehavsbakken, og
som bestaar af en visse, vindøjet Fyr, ^{som blæser et aldgammelt Klarinet,} - et Individ med indsunket
Bryst og Hovedet mellem Skuldrene, som drejer løs paa en Lirekasse,
han har hængende i en Rem paa Maven - og tilsidst en Trommeslager med
en Tromme, der ligner en Øltønde. Efter dem tripper med lette Danse-
trin en fire, fem unge Damer ind, af et decideret demimondant Tilsnit.
Den unge Dame, der gaar sidst, har en lys Musselinskjole paa og led-
sages af den Herre, der fulgte ud med Brandt. Hendes Ansigt skjules
af det Pigebarn, der gaar foran hende.

141.

Del af Krosalen med Bordet. Glad overraskede og under livlig Bifaldsmumlen rejser Gæsterne sig. De omringes af de muntre Damer, for hvem der skænkes Vin op, og som straks begynder at plyndre Frugtskaalene. Henrys Mine er blevet mørk, og hen vender sig heftigt mod Brandt.

142

Nærb. af Henry og Brandt ved Bordet: Henry ser paa Brandt med flammende Blikke, griber ham i Armen:

Tekst: Det her er imod vor Aftale - det er ikke ^{ørligt} ~~AA~~ Spil!

Brandt rykker sig løs og trækker paa Skuldrene:

Tekst: Lad os nu være fri for Dine Nykker! Kan Du ikke se, hvem der er kommen for Din Skyld, Nabob!

Han peger hen mod Indgangsdøren. Henry ser derhen og lader til at blive højst ubehagelig overrasket. Brandt griner skadefro.

143.

I Salen et Stykke fra Indgangsdøren. Laura - Damen i den lyse Musselinskjole - staar tvivlraadig og lidt urolig. Hun retter en Smule paa Haaret.

144.

Ved Bordet, hvor Henry og Brandt staar. Henry ser rasende paa Brandt, der griner: "~~He-he, der fik Kanariefuglen Hampelre, saa ryger den nok ikke af Limpinden i Nat!~~" I det samme hører de et forferdeligt Spektakel og farer sammen.

145
186

I et Hjørne af Krosalen Orkestret er stemt i med en øredøvende
Dansemelodi.

146
186

Krosalen.

~~Krosalen.~~ Harrerne tager Damerne om Livet og fører en vild og bac-
chantisk Dans op. Brandt hugger en af de skønne og kaster sig ud i
Dansen, medens Henry besluttet gaar hen til Laura. D'Acorda, der
stadig har holdt Øje med ham, følger stjaalent efter.

147
187

Del af Salen med Indgangsdøren. Henry griber Laura haardt om Armen:
"Hvad har Du her at gøre!" Hun ser paa ham med Længsel i Blikket,
medens han fører hende ud ad Døren. Da de er forsvundet, dukker
d'Acorda op - følger efter.

148
188

Korridor i Kroen. D'Acorda kommer, sniger sig hen til en Dør i Kor-
ridoren og staar et Øjeblik og lytter. Han nikker tilfreds og spejder
saa forsigtig ind ad Døren, der staar paa Klem.

149
189

Del af Gæsteverelse paa Kroen. Der er ikke tændt Lys herinde, og
Maanen kaster et spøgelsesagtigt Skær over Værelset. Henry staar for-
an Laura, der har taget Plads i Sofaen. Han ser medlidende paa hende
og siger:

Tekst: Godt - jeg skal for sidste Gang se gennem Fingre med Dig,
fordi det er Dine Veninder, der har lokket Dig til det, men
det bliver ogsaa sidste Gang!

Hun løfter Ansigtet op mod ham og ser paa ham med et angerfuldt og
bønfaldende Blik, - siger hulkende:

Tekst: Aa, Henry, det er jo for Din Skyld, at jeg er kommen. Jeg ved
godt, at jeg ikke betyder noget for Dig mere, men nu siger
man, at Du elsker en anden!

Han nikker bekræftende: "Det er ogsaa sandt!" Hun bryder ud i en hjer-
teskærende Hulken.

150.

Del af Korridoren med Døren til Gæsteværelset. D'Acorda ^{smiler} ~~griner~~ haan-
ligt. I det samme hører han Spektakel ude fra Vejen og gaar hen til
et Vindu paa den anden Side af Korridoren. Han ser ud paa Vejen.

151.

Vejen uden for Kroen. Vejen skæres af en Møllebæk, over hvilken der
fører en Bro. Statsraadens Vogn kører forbi, og da den skal over Bro-
en, støder den mod den ene Brostolpe og vælter over mod Rækværket.
Evt. gaar der en Ring af Hjulet og ruller hen ad Broen. Et Par Dren-
ge styrter til, - den ene griber Hestene i Bidslet, og den anden faar
Vogndøren op. Der kryber en Herre ud, og han hjælper saa ^{en ung} ~~et Par~~ Dame
ud. Man kan ikke i Nattens Mørke skelne Ansigterne.

152.

Ved Vinduet i Korridoren. d'Acorda griner anerkendende. ^{Text: my dear} Den klarede
Du fint, Benedetto!" Han ser endnu lidt paa Optrinetsudenfor og gaar
saa tilbage i Retning af Salen.

Ved Møllebroen. I Bækken nedenunder bruser et kæmpestort Møllehjul. -
 Drengene er ved at spænde Hestene fra. Etatsraaden staar ved Siden af
 Vognen ~~sammen med den til Deden skruede Tante Sophie.~~ Han taler strengt
 til Benedetto, der med en fremhyklet, slukeret Mine staar foran ham:
 Tekst: Hvad var det for en fortvivlet Ide af Dem at køre denne Vej
 i Stedet for over Bagsværd?

Benedetto undskylder sig i en ydmyg Tone, og Etatsraaden erklærer saa
 med en flot Gestus:

Tekst: Naa, der er jo ikke sket anden Ulykke, end at vi kommer til at
 blive i dette Hul et Par Timer!

*Han nikker beroligende til Henriette, der tager hans
 Arm. De går op mod Kroen.*

Nærb. af Tante Sophie, der raaber i vilden Sky:

Tekst: Ingen Ulykke - kalder Du ikke det for en Ulykke, at jeg mister
 min fine Parasol - rent bortset fra, at vi allesammen kunde
 være havnet i Møllehjulet og blevet malt fordærvet!

Ved Møllebroen. Etatsraaden siger nogle beroligende Ord til Tanten i
 en Tone, der ikke er fri for at være spydig, og gaar saa sammen med
 Damerne op mod Kroen.

Krosalen. Under den øredøvende Larm fra Musikken fortsættes Dansen i
 et stedse vildere Tempo. Brandt stopper op i en bacchantisk Svingom
 og sætter sig med sin Dame ved Indgangsdøren. Hun beder om noget at
 drikke, han rækker hende et Glas og ^{snapper} ~~hæver~~ en optrukket Champagneflaske
 fra Bordet.

Del af Krosalen ved Indgangsdøren. Brandt begynder at lirke Proppen af, idet han holder Flasken hen mod Pigebarnet som et Skydevaaben. Proppen springer, og Pigebarnet farer med et lille Hvin til Side i samme Øjeblik, som Døren aabnes, og Etatsraaden ~~og Tante Sophie~~, bag hvem Harriet gaar, træder ind.

Bibeholder!
~~99.~~
~~Etatsraaden,~~
Nærb. af ~~Tante Sophie~~, der faar Champagneproppen lige i Brystet, ~~og~~
~~som skuffer sig i Rædselsskrig.~~

Del af Krosalen ved Indgangsdøren. Tante Sophie vender sig jamrende mod Etatsraaden, som rasende betragter det overgivne Selskab. Med alle Tegh paa Indignation: peger hun paa Brandt:
Tekst: Gud, søde Christian, at en dydig Kvinde skal være nødt til at finde sig i sligt af en drukken Fyr! Det havde jeg aldrig troet, jeg skulde opleve!

Nærb. af Brandt, der slaar et stærende og haanligt Grin op og udbryder:
Tekst: Dydig! Den Dyd er nok Nødvendighed, gamle Gebisbærer!

Del af Salen ved Indgangsdøren. ~~Tanten sætter atter i et Skrig, falden tilbage med Etatsraaden~~ ~~AAAA~~ er ude af sig selv af Harme, da d'Acorda

i det samme kommer til, ~~og bebrejdende vender sig mod Brandt:~~ "De
~~skulde skamme Dem, Hr. Premierløjtnant!~~" Han gaar hen til Etatsraaden,
bukker og erklærer: "Her er nok ikke det rette Sted for ^{Dem} ~~Dem!~~"
Etatsraaden raaber i en ophidset Tone et Par Ord til Brandt ~~og ogsaa~~
~~d'Acorda tager sig af Tanten og fører hende ud i Forstuen. Statsraa-~~
~~den~~ vender sig for at gaa. Brandt lukker Døren og bryder ud i en ny
Skoggerlatter.

158

Forstue uden for Krosalen. Værten, der kommer ned ad Trappen fra før-
ste Sal, skynder sig med mange Undskyldninger hen til den ophidsede
Etatsraad. Harriet, der ogsaa er meget forskræmt, lægger Haanden
paa sin ~~rystende Tantes~~ ^{Faders} Arm og peger paa Trappen: "Lad os gaa derop, ^{Far!}
~~Nanna!~~" D'Acorda tager hurtigt til Orde og siger, idet han peger mod
en Korridor, der munder ud i den modsatte Ende af Forstuen:
Tekst: Nej, det der er bedre - jeg ved, at derhenne ligger et roligt
Værelse!

^{Harriet og}
Han gaar hen mod Korridoren, fulgt af ~~Statsraaden~~ den stærkt op-
revne Statsraad, ~~og skælder voldsomt på Tanten~~

159

Gæsteværelse paa Kroen. Laura sidder i Sofakrogen med Hovedet hvilende
paa den højre Arm, som hænger ud over Rygstødet. Henry har sat
sig ved Siden af hende og taler trøstende til hende, men hun ryster
hulkende paa Hovedet:

^{grusomt}
Tekst: At Du kan være saa ~~vild~~, Henry. Du ved ikke, hvad det vil sige
at elske uden at blive genelsket - men tænk, om Din fine Da-
me en Dag svigter Dig!

Hun ser paa ham med lidenskabelige Blikke. Han ryster paa Hovedet:
"Det hjælper allsammen ikke noget, Laura!" Han rejser sig for at gaa.

men i det samme farer hun op og kaster sig om Halsen paa ham:

Tekst: Du maa ikke svingte mig - Du maa ikke overlade mig til Skammen og Vaneren!

Han forsøger at gøre sig fri, men hun holder ham krampagtigt fast.

~~Pludselig slappes hendes Fæb, og hun styrter afmægtig tilbage i hans arme. Han bærer hende hen til Sofaen igen og søger at bringe hende til Bevidsthed. Men~~ Pludselig studser han, - han hører Stemmer udefra Gangen og genkender Stemmerne.

105.

Ved Døren i Korridoren. D'Acorda peger paa Døren: "Her er det, mine Damer!" Tanten siger noget i en opvædt Tone, og d'Acorda nikker: Tekst: Javist, jeg skal straks bede dem komme med Lys! Han lukker Døren op, og de to Damer gaar ind.

160.

Gæsteværelset, et Øjeblik

Øjeblik

~~106.~~

D'Acorda, Etikraaden og

~~Gæstevervelse paa Kroen. Henry sidder bleg og tavst med Laura ved Siden af sig, da Tanten og Harriet kommer ind. Tanten synker jamrende ned paa en Stol. Døren åbnes igen, og en Tjenestepige kommer ind med Lysstager, som hun sætter paa Bordet - gaar. Tanten genkender Henry, der sidder ubevægelig og stirrer frem for sig, og hun udbryd-~~

~~106.~~ 161.

~~den. Helt kuld. Etikraaden opdager Henry's udbrydelse:~~

Tekst: ~~Hej, min Gud!~~ Nej, min Gud! er det ikke Hr. Vernon?

~~Harriet, der har staaet~~

~~med~~ Ryggen til Sofaen, farer sammen og drejer Hovedet.

162.

Nærb. af Harriet, der genkender Henry, og som med smertedirrende Stemme udbryder: "Henry - aa, min Gud!"

*Text:
(mydning)*

MM (56)

Ved Sofaen i Gæsteværelset. Laura ~~springer op~~ løfter Hovedet og ser forvirret frem for sig, hvorimod Henry stadig ~~staar~~ ^{staar} som forstenet. Pludselig gaar alt op for hende, hun griber ham heftigt i Armen og udbryder:

Tekst: Aa, Henry! Det er hende, Du talte om - det er hende! ~~Det er hende!~~

Gæsteværelset. Et svagt Skrig undslipper Harriets Læber, da hun hører Lauras Stemme. Med et Udtryk af voldsom Smerte presser hun sin ~~venstre~~ ^{venstre} Haand mod Hjertet, drejer Hovedet bort og søger Støtte mod ~~sin~~ ^{Faderens} Skulder. Henry gør Forsøg paa at tale men forgæves. Han rejser sig, gaar et Par Skridt frem, bliver staaende foran et Spejl.

Nærb. af Harriet og Tanten. Den unge Pige hvisker, at:

Tekst: ~~Mad~~ og gaa - jeg er syg. Luften herinde er ~~sa~~ ^{som} forpestet!

Tanten ser raadvild og forfærdet paa hende:

Tekst: Gode Gud, Hr. Vernon, hun dør! Gud velsigne Dem for et Par Hofmandsdræber!

Ved et Spejl i Gæsteværelset. Henry staar tilintetgjort. Han synes, at han maa synke i Jorden - og drejer Hovedet bort. I Spejlet paa Væggen ser han Harriet staa lænet ind mod ~~Tantens~~ ^{Faderens} Bryst. Hendes hvide ~~Hænder~~ ^{Hætte} er gledet tilbage, hendes Haar er faldet ned og slynger sig i vild Uorden om hendes Hals, hendes Øjne er lukkede og den fine Mund halvaaben. Det ser næsten ud, som om hun sov. Henry stirrer

Tekst: Den følgende Dag ved Middagstid - - -

Opblending af Del af Henrys Soveværelse med Sengen, paa hvilken Henry ligger og sover tungt - stønner i Søvn. Gamle Mary kommer med et Brev i Haanden, ser angstelig paa sin Herre og ved ikke rigtig, om hun skal vække ham, men i det samme slaar han selv Øjnene op. Han ser sig søvndrukken om, sætter sig op og stirrer frem for sig med et forvildet Blik. Han har lagt sig med Tøjet paa, det er krøllet og tilstænket, og hans Fodtøj er meget snavset, ~~saa~~ man faar det Indtryk, at han Natten igennem har strejft om paa Veje og i Skove. - Mulatkvinden rækker ham Brevet og spørger bekymret til hans Befindende. Med en Haandbevægelse betyder han hende, at hun skal forsvinde, og da hun er gaaet, river han Brevet op. Den Slangering, han engang gav Harriet, falder ud af det. Han tager den op, ser paa den stønnende som i Smerte, og læser saa Brevet:

Brevtekst: Jeg sender Dig din Ring tilbage ^{Valgte} ~~Du var holdig med Valget af~~

Symbolst. godb.

Harriet.

Henry sidder tilintetgjort. - Afblending.

Tekst: Et Par Dage efter indfandt Henry sig paa Etatsraadens Kontor for at have sin sædvanlige Aarsrente.

Opblending af

Grams Kontor. To Bogholdere sidder og arbejder ved et Par høje Pultes, - den ene er en rundrygget, bleg og mager Gamling, hvorimod den anden er ret ung. Henry kommer ind, gaar hen til den gamle, der pludselig faar travlt med sine Papirer, og kun besvarer Henrys Hilsen med et kort Nik ^{for derefter med Pennen at pege} ~~og en meget stødende Blik~~ mod Døren til Privatkontoret. Henry gaar ind i dette, medens den yngre Bogholder ser efter ham med et lille spottende Smil.

Grams Privatkontor. Ved Skrivebordet i Værelsets Baggrund sidder en Herre med Ryggen til, - han vender sig, da Henry kommer ind, og viser sig til dennes Forbavselse at være d'Acorda. Italieneren, der har en elegant

Ridedragt paa, rejser sig, hilser med et lille spottende Smil og betyder Henry, at han skal tage Plads i en Lænestol ved Siden af Skrivebordet. Henry sætter sig undrende.

173.

Ved Skrivebordet i Grams Privatkontor. d'Acorda ser paa Henry med et stikkende Blik og siger:

de seneste
Tekst: Efter ~~Gaardens~~ Begivenheder ønsker Statsraaden ikke at se Dem mere og har bedt mig - som Ven af Huset - om paa hans Vegne at gøre Forretningerne op med Dem!

Italienerern slaar paa en Klokke, der staar paa Bordet, og tilføjer med *ondskabsfuldt* et ~~smil~~ Smil:

Tekst: Jeg kan iøvrigt fortælle Dem, at Familien i Aften rejser til Milano i mit Selskab. Frøken Harriet trænger jo ogsaa stærkt til en Smule Adspredelse efter - - -

Han bryder af med en beklagende Gæstus, iagttager skarpt og med ondskabsfuld Triumf Henry, der farer sammen, da han hører Nyheden og stirrer frem for sig med forvirrede Blikke. I det samme kommer den gamle Bogholder hen til dem med nogle Papirer i Haanden. d'Acorda vender sig mod den nyankomne: "Sæt nu Hr. Vernon ind i Situationen!" - og den gamle siger saa med et medlidende Blik paa Henry:

Tekst: Vekslerne fra Huset Jackson og Watt er udeblevet - saa jeg har ingen Penge til Dem, Hr. Vernon!

Henry ser bestyrtet paa ham: "Hvad for noget - faar jeg ikke Renterne af min Kapital?" - Bogholderen ryster bedrøvet paa Hovedet:

Tekst: Der findes ikke nogen Kapital - og heller ingen Renter! Deres Stedfader har gennem sin Bankier hvert Aar tilstillet Dem 10000 Daler og har nu indstillet denne Udbetaling!

er 174.

Nærb. af Henry, der ~~er~~ som ramt af et ~~blændende~~ *blændende* Lynet.

[Man står ikke, naar man er ramt af Lynet!!]

Ved Skrivebordet i Grams Privatkontor. Den gamle Bogholder tager et tykt Brev frem mellem Papirerne:

Tekst: De finder nok Forklaringen her, Hr. Vernon!

Han rækker Henry Brevet, som denne med skælvende Fingre stikker i lommen. d'Acorda, der med voksende Skadefryd har fulgt Optrinet, rejser sig og siger:

Tekst: Og nu Farvel, Hr. Vernon! ~~Hils Deres Forældre!~~

Grams Privatkontor. Et frygteligt Raseri blusser op i Henry, - han griber en tung Marmorbrevpresser paa Skrivebordet og gør en Bevægelse som vilde han slynge den i Hovedet paa Italieneren. Dennes Ansigt skifter lynsnart Udtryk, og det onde, skadefro Smil bliver til ^{en} Angstgrimace. Den gamle Bogholder griber Henry haardt om Armen, og den fejge d'Acorda forsvinder i en Part. Henry kaster Brevpresseren fra sig, men Bogholderens beroligende Ord gør intet Indtryk paa ham. Han ryster bare paa Hovedet og gaar. Den gamle ser medlidende efter ham.

Uden for Grams Kontor (ifl. berøst liggende paa Kongens Nytorv) Henry kommer ud og gaar videre. Kun med inderste Bæstelse lykkes det ham at bevare sin Selvbeherskelse.

Ved Skrivebordet i Henrys Arbejdsverelse. Henry kommer, synker ned i Skrivebordsstolen. Han tager Brevet frem, som Bogholderen gav ham, og lukker det op. Det indeholder en typisk Forretningskrivelse, og inde i denne ligger et mindre, tykt Brev. Henry læser Forretningskrivelsen først:

Tekst: (Afbl. Del af Brev skrevet med typisk Forretningskrift) da Deres Mor nu er død, har Sir Charles Vernon - ikke mindst paa Grund af

de Oplysninger om Dem, han fra troværdig Side i København har modtaget - inddraget den Dem hidtil udbetalte aarlige Understøttelse.

For Firmaet Jackson & Watt.

James Watt.

Henry lægger ^eBrvet fra sig og stirrer i stum Fortvivlelse frem for sig. Han tager det andet Brev op og kaster et Blik paa det:

Tekst: (Udskrift paa et Brev, skrevet med Sigrids Haandskrift) At til-
stille min Søn, Henry Vernon, efter min Død.

Henrys Hænder skælver, medens han betragter Brevet, - saa begynder han at læse det. Efterhaanden som han kommer frem i det, faar hans Øjne et Udtryk af voksende Æmhed og Medfølelse:

Tekst: (Afblændet Del af Brev, skrevet med Sigrids Haandskrift) saa døde din Far, Olaf Malm, en Helts Død i den Tro, at jeg, der - hvad han ikke vidste - bar hans Barn under mit Hjerte, havde været tro-
løs mod ham. I min Fortvivlede Stilling tog jeg mod Sir Henrys ædelmodige Tilbud om at blive hans Hustru, og da Du kort efter blev født, lovede han at sørge for Dig paa Betingelse af, at Du sendtes bort, og at jeg for bestandig gav Afkald paa Dig.

Henry ser op fra Brevet, og Taarerne staar ham i Øjnene. Han læser videre:

Tekst: (Slutn. af Brevet) Gennem gamle Mary har jeg alligevel kunnet følge Dig, og hendes Breve om Dig har været min eneste Glæde i det Liv, som jeg efter Lægens Udsagn snart vil komme til at forlade. Jeg velsigner Dig, min Søn, og ber ^{de}Dig tilgive din Mor

Sigrid Vernon.

Henry lægger Brevet fra sig og ser i hellig Andagt op mod Portmøttet oven over Skrivebordet. ~~Tekst: efter Sæt at have skubbet Pennefæltet til Side~~ Saa skjuler han hulkende Ansigtet i sine Hænder.

127/78.

Ved Yderdøren i Henrys Arbejdsværelse. From kommer fulgt af gamle Mary. De ser bestyrtet hen mod Henry ved Skrivebordet. Mulatkvinden vil styrte hen til ^{ham}hende, men From holder hende tilbage. Hun gaar stærkt bevæget tilbage til sit eget Værelse, medens From gaar hen til Vennen.

126.179.

Ved Skrivebordet i Henrys Arbejdsværelse. From lægger Haanden paa Henrys Skulder. Den sidstnævnte ser fortvivlet op mod Vennen, som hvisker: "Henry, hvad er der sket?" Henry rækker ham Brevet, og From sætter sig i en Stol ved Siden af Skrivebordet og begynder at læse.

180.

Sengen

Mulatkvinde, jiddes, haffkens

Ved et ~~Madonnabillede~~ i Marys Værelse. Den gamle ~~Madonna~~ ^{beder angstende} smøttende paa Sengkanterne - tager en ~~Palmebog~~ med fra en ~~tid Madonna for sin ulykkelige unge Hustru.~~

Hjæde og slaar op: den paa maa g. faa:

Tekst: (afblandet Del af Blod i en ~~Palmebog~~ - med Bønnen for Søfarende)
Hun begynder at læse højt, medens store Taarer ruller ned ad hendes Kinder.

181.

Ved Skrivebordet i Henrys Arbejdsværelse. From lægger Brevet tilbage og kommer med et Spørgsmaal til Vennen, der fortvivlet ryster paa Hovedet og i en hæftig Tone svarer:

Tekst: Nu ønsker jeg bare, at jeg selv ogsaa var død - Livet er jo dog kun et tomt ^{og taabeligt} ~~vand~~ Gøglespil!

From ser alvorligt og indtrængende paa ham og siger saa:

Tekst: Det er det, fordi Du har glemt det centrale i Livet - Arbejdet! Arbejd - og skab noget - og lad hende, [^] Du mistede, i det mindste se, at Du er en Mand!

Henry rejser sig. I hans Øjne tændes et Glimt af opblussende Energi og Beslutsomhed. ~~og han stirrer tankfuldt frem for sig.~~ Afblænding.

III. Act.

~~182.~~ 182.

Tekst: Det var en Dag under Karnevallet i Rom, tre Aar senere.

Optoning af en Gade, i hvilken der rører sig et muntert Karnevalsliv. Der er paa Gaden, i Vinduerne og paa Balkonerne en Trængsel af Damer og Herrer i alle Aldre, og man ser paa Afstand Toget med de store Karnevalsfigurer nærme sig. De er anbragt paa Vogne, der trækkes af Bøfler og Okser. Billedet toner over i:

~~182.~~ 183.

Kafélokale i Loggiastil. Uden for Loggiaens Arcader er der en stor Balkon, hvorfra der er Udsigt til Gaden. Lokalet er fuldt af Gæster, hovedsagelig Kunstnere og deres Pigebørn, af hvilke mange bærer Masker og Karnevalsdragter. Der drikkes kraftigt, og Tjenerne har travt med at servere Vin og Forfriskninger. Paa Balkonen sidder ved et Bord, der staar mellem et Par af Loggiaens Arkader, to Mænd - en ældre og hvidskægget samt en yngre og samtaler over en Flaske Orvieto.

~~183.~~ 184.

Tekst: De skandinaviske Kunstneres Nestor.

Ved Bordet paa Balkonen. Den gamle Mand er ikke nogen anden end Christian. Hans Ledsager kommer med et lille begejstret Udraab og peger ind mod Restaurationslokalet: "Der har vi ham endelig!"

~~184.~~ 185.

Del af Loggiaen bag ved Bordet. En Mand, der kommer fra Indgangsdøren, ser sig søgende om i Lokalet. Det er Henry Vernon.

186
135.
er
lovede
frømand
er
i
lovede

Tekst: Henry Vernøn, der nu ~~var~~ en ~~lovede~~ Kunsthistoriker og Arkæolog, ~~var kommen~~ ^{er i} Italien paa Studierejse.

Nærb. af Henry, som nu opdager Christian og den anden Kunstner. Han smiler genkendende.

187.
135.

Del af Loggiaen med Bordet paa Balkonen. Henry kommer hen til Christian og den unge Kunstner, hilser glad og sætter sig. Christians Ledsager bestiller en ny Flaske Vin hos Tjeneren og slaar Henry paa Skulderen:

Tekst: Og nu skal vi rigtig slaa Gækken løs - jeg har skaffet to Adgangskort til Maskeradeballet i Palazzo del Rivoli i Aften!

Han fisker de omtalte Kort op af Lommen og vifter stolt med dem. Christian ler godmodigt, løfter sit Glas og hilser paa de to unge. Henry kaster et Blik paa Gadens Karnevalshalløj.

188.
135.

Del af Gaden (set fra Balkonen.) Optoget med de forskellige Karnevalsvidundere er ved at passere. Paa en Vogn sidder "Venus Anadyomene" paa sin Musling i et Hav af Blomster og omgivet af blomstersmykkede Amoriner. Derefter kommer en Vogn med et eller andet grotesk Vidunder og ~~en~~ et Køretøj, hvis Gallionsfigur er smykket med de tre skandinaviske Landes Flag (NB. de svenske og norske med Unionsmærket), og hvis Besætning bestaar af skandinaviske Kunstnere og deres Pigebørn.

189.
135.

Nærb. af Skandinavernes Karnevalsvogn. Kunstnerne faar Øje paa Christian paa Balkonen til Restauranten, der ligger en Trappe op. De hilser ham jublende. Paa et Tegn fra Føreren standser Vognen.

190.
~~187.~~

Paa Balkonen til Kafeen. Christian rejser og gaar smilende af Rørelse hen til Estraden, fulgt af Henry og hans Ven. Den gamle vinker ned mod Gaden.

191.
~~188.~~

Del af Gaden med Balkonen, neden for hvilken Skandinavernes Vogn holder. Christian hyldees paany. Et Par Kunstnere entrer op paa Balkonstraden og hjælper den gamle ned i Vognen. Der er en eller anden, der raaber op til ^{Henry} ~~xxxxxxx~~ og hans Ven, at de gerne maa komme med. De springer ned i Vognen, der atter sætter sig i Bevægelse.

192.
~~189.~~

Paa Skandinavernes Karnevalsvogn. Under almindelig Jubel laurbærkrandser en ung Pige Christian.

193.
~~190.~~

Gaden med Karnevalslivet. Vognprocessionen kører videre hen ad Gaden. Afblænding.

194.
~~191.~~

Tekst: Om Aftenen i Palazzo del Rivoli.

Optoning af en straalende Festsal. Henry og ^{en ung skandinavisk Kunstner} ~~hans Ven~~ baner sig Vej gennem de dansendes Mylder. De fleste - i det mindste Damerne - er i ^t Kosume og bærer Maske. Vennerne standser ved en Pille (nærmest Kameraet) og tager derfra et Overblik over Festen. Pludselig farer Henry sammen og peger hen mod et Vindu.

(66) ~~(44)~~

195
142.

Ved Vinduet i Salen. En ung Dame, der har Halvmaske paa, og er klædt i et antikt Kostume og med et kostbart Diadem i Haaret, staar og taler med en anden - ogsaa maskeret - Dame og Herre.

196
143.

Ved Billen i Salen. Henrys Mine bliver eftertænkksom: "Hvor har jeg set den Skikkelse før?" Vennen følger Retningen af hans Blik og udbryder:
Tekst: Det var den ~~smukke~~ ^{smukke} Fyrstinde Pisani, - jeg lagde Mærke til Vaabenet paa Vognen, da hun kom før!

Henry kommer med et Spørgsmaal, og den anden fortsætter:

Tekst: Hendes Mand er en Opkomling og en af Roms værste Aagerkarle. Men han har gjort Regeringen store finansielle Tjenester, - det er derfor, han har faaet Titelen!

Henry nikker interesseret og gaar hen mod Vinduet.

197.
144.

Del af Salen med Vinduet. Parret, der stod og talte med Fyrstinden, blander sig mellem de dansende, og hun sætter sig i en Sofa, der staar i Nærheden. Hun ser med et haabløst Udtryk ud over Salen, da Henry nærmer sig.

198
145.

Nærb. af Fyrstinden i Sofaen. Hun farer sammen, og hendes bølgende Barm og nervøse Bevægelser antyder, hvor stærkt et Oprør Synet af Henry bringer hende i.

199
146.

Del af Salen med Vinduet. Henry staar tvivlraadig et Stykke fra Sofa-

(67)

en. Fyrstinden rejser sig hæftigt - skynder sig bort uden at lægge Mærke til, at hendes Vifte, som hun har hængende i et Perlebaand, der gaar over Skuldøren, hænger fast ~~hæ~~ⁱ Sofakanten og falder paa Gulvet. Henry gaar hen og tager Viften op og følger efter Fyrstinden.

200
~~199~~.

Sideværelse til Salen. Fyrstinden kommer ind og bliver i stærkt Sindsoprør staaende ved en Statue, der har sin Plads herinde, da Henry skynder sig hen til hende. Hun vil gaa, men han standser hende.

201
~~198~~.

Ved Statuen i Sideværelset. Henry bukker og rækker med et Par forbindtlige Ord Fyrstinden den tabte Vifte. Hun modtager den og gør alt for at beherske sin Sindsbevægelse, medens han med et nyt Buk anmoder om en Dand som Findeløn. Fyrstinden serbetungtaandende paa ham og river saa med en pludselig Bevægelse Halvmasken fra Ansigtet. Bestyrtet genkender Henry Harriet. Han gaar et Skridt tilbage: "Harriet - er det Dig!" Hun nikker og søger at skjule sin egen Ophidselse. Han staar et Øjeblik maalløs, vil saa atter sige noget, men hun gør i det samme opmærksom paa, at de ikke er alene længere. Han vender sig og ser med et Blik, der baade røber Overraskelse og Afsky, hen mod Døren til Festsalen.

202
~~199~~.

I Døren til Festsalen. d'Acorda staar i Døren og betragter forbavset og forbitret de to. Han gaar frem mod dem.

Ved Statuen i Sideværelset. d'Acorda kommer hen til Fyrstinden og Henry. Idet hun kaster et uroligt og forskende Blik paa Henry, præsenterer Fyrstinden den nyankomne:

Tekst: Min Mand - Fyrst Pisani!

Henry farer sammen som ramt af et Piskeslag, d'Acorda bukker koldt og ironiskt og sender Henry et stikkende Blik. Saa vender han sig med et Par Ord mod sin Hustru og fører hende hen mod Døren til Salen. Henry staar tilintetgjort tilbage, ser raadvild efter dem.

204. ^{Udgang} -

Del af Festvaalen med Fyrsten & Harriet kommer, - den fortrukne giver Benedetto, der staar i Døren, ningen de Hallen en Ord, - & Benedetto forsvinder. - Fyrsten siger i en opbitt Tone til sin Hustru:

Tekst: Efter hvad der er passeret, må Du kunne forstå, at enhver Forbindelse mellem Dig & denne Nordbo er brudt for steds!

Hun ser på ham, uden et ord, & i det samme kommer Benedetto med sit Hænkabe Overtøj. - Han lægger Fyrstindens Kåben om Fyrstindens Skuldre - & hun vil forlade Salen, da hendes Mand griber hende hårdt i Armen.

205.

Nærlig ved Udgangen fra Salen. - Harriet ser ham fridigt op mod Fyrsten, der uden at slippe sit Tag i hendes Arm fremskueser:

Tekst: Gudnå! Morgen tager vi ud til Villan på Campagnen! Jeg skal dog se, om ikke Ensamheden kan køle dine Følelser for denne fordomte Vernon!

Harriet ser koldt & foragteligt på ham, går sig fri fra hans Greb, vender sig & går. - Benedetto, der lumsende & med skændt Overraskelse har lyttet til, hjælper hurtigt Fyrsten, der med et ømt Smil ser efter sin Hustru, i hans Overtøj.

Ved Stationen i Sildetalest. Henrys Bestyrtelse
 & Harme har endnu ikke lagt sig, da et Par
 af hans Kunstnerkammerater kommer hen til
 ham & vil have ham med ind til Festerne i-
 gen. Han indskylder sig - han har ikke lyst
 mere - men de ~~kæder~~^{trækker} af med ham ud af
 en anden Dør end den. Fyrtusen & Huset
 gik ud af. - Afblænding.

Tekst: Den samme Aften takker ogsaa Fortiden
 til hende hos Frederik From hjemme i Dan-
 mark - - -

Opblænding af Del af et tarveligt Kvistværelse. ~~Frederik~~ From kommer
 hen til Sengen, i hvilken Laura ligger syg. Han betragter bestyrtet
 den unge Kvindes dødblege og udtærede Træk og siger med dybt bebrej-
 dende Stemme noget til hende, medens han sætter sig paa en Stol ved Si-
 den af Sengen. Den syge ryster hæftigt paa Hovedet og griber ham i
 Armen:

Tekst: Nej, nej, Hr. From, - Henry har aldrig været andet for mig en u-
 egennyttig Ven - det er Brandt, der Skyld i min Ulykke!

From ser lettet ud. Den unge Pige gribes af et Hosteanfald, og han
 giver hende et Glas Vand fra en Karaffe paa Natbordet. Hun fortsætter
 anstrængt:

Tekst: Det er for Henrys Skyld, at jeg sendte Bud efter Dem. I min
 blinde Skinsyge lod jeg mig forlede til at begaa en Forbrydelse
 mod ham derude paa Frederiksdal... Gud give, han kunde tilgi-
 ve mig!

Hun brister i voldsom Graad, men tager sig saa sammen og fortæller vi-
 dere. From lytter med stigende Bestyrtelse til hendes Ord. Afblænding.

Tekst: Saa fik Henry da endelig den skædi-
 ge Intriige at vide, der havde ruist hans
 Kærlighedslykke...

Optøining af Henry i hans Hotelbureau. - Han
sitter ved Skrivebordet og læser et Brev:

Tekst: (Foroven afblændet Del af Brev) gør mig
ondt, at jeg har været nødt til at rive op
i et Saar, der vel aldrig er blevet lægt, men
det stakkels døende Børn beror mig
lode Dig vide alt og berispede Dig om
Tilgivelse.

Sin hengivne
Frederik From.

Tilskæls virker meget stærkt på Henry.
Han sidder et Øjeblik hængslen i dybe
Tanker - rejser sig så og går - Afblænding.

209

Tekst: Villa Pirani paa Campagnen.
Optøining af Fyrstens Villa, der er omgivet
af høje Mure - Billedet tæner over i:

210

Del af Fyrstindens Boudoir i Villan. Ved den aabne Dør til Balkon-
en, der er prydet med blomstrende Vækster, sidder Harriet i en Læne-
stol. Hun ser sin Kammerjomfru stikke noget Grønt ind til en Irisk,
 hvis Bur hænger ved Balkondøren. Kammerjomfruen taler indsmigrende
til Fuglen, og Harriet siger med et lille vemodigt Smil:

Tekst: Tak, fordi Du er saa god mod min lille ^{danske} ~~norriske~~ Fugl, Mariet-
ta!

(Marietta ,)

Nærb. af Fyrstinden og Marietta ved Fugleburet.
Ved Fugleburet i Fyrstindens Boudoir. Marietta vender sig med et hen-
givent, beundrende Smil mod sin Herskerinde, der stirrer frem for

(71)

med et fagint Blik. Hakeinerinden ser med
inderlig Bedlideth p^o hende.

212.

Ind Porten til Villa Pivanti. - En høj, gammel
Kond, klædt i Fransiskanernes Ordensdragt,
blikker ind af den ærbødige Portagt. - Munkens
blikker med faderlig Velvilje, - rækker et Par Ord
med Tæst, & da han et Øjeblik drejer paa
Hovedet genkender man Malin, hvem de
25 Aar, der er gaaet, har graaret, men hvis Yd-
re vidner om, at han baade har sine ydelige
& legemlige Kræfter. Behold. Han går ind
i Parken.

213.

Ind Fugleburet i Fyrstindens Bordoir. - Har-
riet staaer paa for sig med et bedrovet &
håbløst Udtryk & sukker let. - Marietta
viser med Ærbødighed & Sættagelse i Stem-
men:

Tekst: Den naadige Fyrstinde er ikke lykkelig -
Marietta har set det forlængst & ønsker bare,
at huns engang maa se hylkens Roser
blomstre paa sin unge Hærskinders blege
Kinder!

Harriet sender den unge Pige et taknemligt
Blik - ryster med et vemodigt Smil p^o Hovedet:
Nej, for hende er der ingen lykkelige mere! - I det
samme øjeblik de unge ved Døren & ser der-
hen.

214.

Fyrstindens Bordoir. - Munkens kommer
ind & nikker venligt til Harriet, der rejser
sig & går ham i Møde:

Tekst: Tak, fordi De kom, Fra Ambrosio!
Han nikker mildt - de rækker nogle Ord
Ord - & følger saa ad ind.

Mand, der er klædt i Fransiskanernes Ordensdragt, og som kommer op ad Trappen. Fyrstinden hilser paa ham med stor Erbødighed:

Tekst: Tak, fordi De kom, Fra Ambrosio!

Den gamle nikker med faderlig Velvilje. Da han et Øjeblik drejer paa Hovedet, genkender man Malm, hvem de 25 Aar, der er gaaet, har graaet, men hvis Ydre vidner om, at ~~han~~ han baade har sine sjælelige og legemlige Kræfter i Behold. Han gaar sammen med Fyrstinden ind i Huset.

215
~~188.~~

Vej paa Kampagnen. Henry rider frem ad Vejen.

216
~~188.~~

Tjenerværelse i Villa Pisani. En gammel Tjenestepige ligger syg.

Fra Ambrosio ^{kommer ind sammen med} ~~ved hvis Side~~ Fyrstinden ~~staar~~, giver den Syge et eller andet Lægemiddel og taler Trøstens Ord til Hende.

217
~~188.~~

Ved Porten til Villa Pisani. Henry, der holder til Hest uden for Porten, afvises af en Portner, der staar i den paa Klem aabnede Portfløj: "Fyrstinden tager ikke imod!" Porten lukkes, og i Skridtgang rider Henry nedskaaet bort.

218
~~188.~~

Ved en afsides beliggende Del af Muren omkring Villaen. Henry kommer ridende, staar af Hesten og binder denne ved en Busk. Han ser op ad den høje Mur og begynder saa at klatre op ad et Træ, der vokser op ad den.

~~(73)~~
(73)

219
~~172.~~

Skyggefuld Gang i Villa Pisanis Park. Fyrstinden og Fra Ambrosio kommer i alvorlig Samtale hen ad Havegangen. Nogle Skridt bag efter dem gaar Marietta med sin Herskerindes Kniplingsjal over Armen. Pludselig farer Harriet forskrækket sammen, griber sin Ledsager i Armen og ser hen mod Parkmuren. Munken følger Retningen af hendes Blik.

220
~~173.~~

Ved Muren i Parken. En Mand entrer med bortvendt Ansigt ned ad Muren, springer ned i Parken.

221
~~174.~~

Den skyggefulde Gang i Parken Fra Ambrosio skynder sig hen mod Muren. Fyrstinden ser efter ham, farer pludselig sammen, og et bestyrtet Udraab er ved at undslippe hendes Læber.

222
~~175.~~

Ved Parkmuren. Fra Ambrosio griber Manden ved Muren - der ikke er nogen anden end Henry - i Kraven, og der opstaar en vild Brydekamp mellem de to.

223
~~176.~~

Den skyggefulde Gang. Fyrstinden tager sig med en Viljesanspændelse sammen og skynder sig - fulgt af Marietta - hen til de Kæpende.

~~177~~
(174)

Ved Parkmuren. Fra Ambrosio kaster Henry tilbage mod Muren og holder hans Arme som i en Skruestik, da Fyrstinden ^I idet samme kommer derhen. "Holdt", raaber hun til Munken, "det er en af mine Venner"! Fra Ambrosio slipper Henry, der altereret vender sig mod Harriet:

Tekst: Jeg har stjaalet mig ind som en Tyv, men jeg maatte træffe Dig, Harriet. Du maa ikke nægte at tale med mig blot denne ene Gang!

Han ser indtrængende og bønfoldende paa hende. Hun ved ikke straks, hvad hun skal, men nikker saa samtykkende. Fra Ambrosio ser deltagende paa Fyrstinden og gaar saa. Marietta lægger Sjalet om Fyrstindens Skuldre og forsvinder saa ogsaa, efter^{at} hendes Herskerinde har sagt et Par Ord til hende. Harriet fører Henry længere ind i Parken.

Ved en Marmorbænk under en gammel Statue i Parken. Harriet betyder Henry, at han skal sætte sig, og hun tager saa selv Plads ved Siden af ham. Han siger noget til hende i en indtrængende Tone og giver hende saa Froms Brev. Med stigende Bestyrtelse læser hun det:

Tekst: (Nogle Linier af Froms Brev om Lauras Afsløring af d'Acordas og Brandt's Intrige)

Harriet ser et Øjeblik op fra Brevet med et fortvivlet Udtryk, læser saa videre.

En af Parkens Gange, der fører fra Porten. Behedetto kommer, han hører Stemmer inde fra Parken og standser lyttende. Han gaar hen til et Buskads ved Siden af Gangen, bøjer forsigtigt Grenene til Side og spejder i den Retning, hvorfra Lyden kom.

Ved Marmorbænken. Harriet giver Henry Brevet tilbage og læner sig hulkende mod hans Skulder. Han stryger hende med skælvende Haand over Haaret.

Bag Buskadset. Benedetto staar et Øjeblik og grunder. Et djævelsk Smil spiller om hans Læber, og han skynder sig bort hen mod Villaen.

Ved Marmorbænken. Harriet hæver Hovedet, - ser kærligt paa Henry og smiler mellem Taarerne. Men hendes Ansigt faar pludseligt det gamle trøsteløse Udtryk, og hun siger:

Tekst: Aa, Henry, jeg er saa ulykkelig, - og jeg ser ingen - ingen

~~Help ud af dette!~~ *Frelse!*

Henry spørger hende i en ivrig Tone om noget, og hun begynder bedrøvet at berette.

Uden for Villaens Staldbygning. Benedetto svinger sig op paa en opsadlet Hest - rider bort.

Ved Marmorbænken. Harriet siger med en enstonig, mat Stemme:

Tekst: Ved mislykkede Spekulationer var Far helt kommen i d'Acordas Vold, og for at redde ham fra Ruin, indvilligede jeg, - liges gyldigt som alt den Gang var mig, - i Giftermaalet!

~~Henry~~ Henry bøjer sukkende Hovedet Harriet fortæller videre.

232
~~185.~~

Andet Vejparti paa Kampagnen. I en let Jagtvogn kører d'Acorda frem ad Vejen, møder den ridende Benedetto. Paa et Vink af Fyrsten, holder hans Kusk Vognen an, og Benedetto aflægger Rapport om, hvad han har opdaget. Fyrsten, der bliver voldsomt ophidset, giver Kusken en Ordre, og i vild Fart kører Vognen videre fulgt af den ridende Benedetto.

233.

Ved Marmorbænken i Villa Pisanis Park. Henry griber begge Harriets Hænder og siger indtrængende:

Tekst: Harriet - der er en Udvej. Flygt med mig, - den Mand, der har

(Fork.)
(79)

bedraget os begge, er Du ikke noget skyldig!

Harriet ser paa ham, man forstaar, at der rager en stærk Kamp i hendes Indre, og hun siger med en Hovedrysten:

Tekst: Nej, Henry, det er umuligt. Det er min Pligt at bære det Kors, jeg selv har taget paa mig!

Han ser paa hende med Æmhed og Længsel i Blikket og forsøger saa igen at overtale hende.

234
187.

^{paa Campagnaen.}
~~Landevejen uden for Værsthuset. Vejen~~
^{af Sted}
kører ~~fort~~ i rasende Fart, fulgt af den ridende Benedetto. ~~Kægtvognen er nu klar, og Fyrsten~~

235
188.

Ved Marmorbænken i Parken. Harriet og Henry har rejst og siger Farvel til hinanden. Hun trykker et Kys paa hans Pande og gaar saa. Han ser bedrøvet efter hende.

236
189.

Ved Porten til Villa Pisani. Marietta staar og taler med en ældre Kvinde, der har en Kurv i Haanden. Men pludselig ser hun noget, der faar hende til at fare sammen.

237
190.

Landevejen et Stykke fra Villaen. Fyrstens Vogn, bag hvilken Benedetto rider, nærmer sig.

238.
201.

Ved Porten til Villa Pisani. Marietta siger i en Fart Farvel til Kvinden og styrter ind ad Porten.

239.
202.

Gangsti i Parken, der fører hen til Porten. Henry kommer - møder Marietta, der forskrækket standser ham og peger hen mod Porten:

Tekst: Fyrsten er kommen og kan være her naar som ^hhelst!

Henry trækker paa Skuldrene: "Ham behøver jeg vist ikke at frygte for?"

Marietta ryster paa Hovedet og siger indtrængende:

Tekst: Tænk paa Fyrstinden - for hendes Skyld maa han ikke finde Dem her!

Han kaster et Blik hen mod Porten.

240.
203.

I Parken, ved Porten til Villaaen. d'Acorda, der gløder af Raseri, er paa Vej ind i Parken fulgt af Benedetto og nogle bevæbnede Tjenere, hvem han giver Ordre paa at gennemvæge Parken. Han gaar selv op mod Villaaen fulgt af Benedetto.

241.
204.

Gangsti i Parken. Henry skynder sig ind i en Sidegang fulgt af Marietta.

242.
205.

Isoleret Plads i Parken. Malerisk placeret i Skyggen af høje Cypresser og Stenege staar en antik Sarkofag. Dens Laag staar paa skraa og støttes af en Bjælke, saa der er en Aabning saa stor, at en Mand kan presse sig igennem. - Henry og Marietta kommer. Han ser sig raadvild

(55)

(79)

om og vil skynde sig videre, da han hører nogen forpde.

243
200.

Bag nogle Stenege op til Pladsen. To bevæbnede Tjenere gaar om og søger efter den forsvundne.

244.
Ved Sarkofagen. - Marietta skynder sig bort - Henry faar den Ide at krybe ned i Sarkofagen

~~Ved Sarkofagen. Henry faar den Ide at krybe ned i Sarkofagen. Marietta skynder sig bort, og ligger i Mine.~~

245
200.

Fyrstindens Boudoir i Villaen. Fyrstinden staar ved Vinduet og betragter uroligt Fyrsten, der sammen med Benedetto ransager Værelset. Da deres Anstrængelser viser sig resultatsløse, vender Fyrsten sig rasende mod Sin Hustru:

Tekst: Det lader til, han er undsluppet, den fordømte Usling!

Fyrstinden nikker: "Jeg skiltes allerede fra Henry nede i Parken!"

Fyrsten styrter ud, fulgt af Benedetto.

246
200.

Foran Trappen til Villaen. Fyrsten og Benedetto kommer ud, møder en Tjener, der sammen med et Par andre kommer trækkende med Henrys Hest. Fyrsten farer op i fornyet Raseri: "Saa er han altsaa her endnu et eller andet Sted!" Han sender Tjenerne ud paa ^{ny} Recognosering og gaar selv ned i Parken.

247.
~~246.~~

Ved Sarkofagen i Parken. Fyrsten og Benedetto kommer. Der falder den stadig mere og mere ophidsede d'Acorda noget ind, og han vender sig hæftigt mod Tjeneren:

Tekst: Han har da ikke som den hellige Michele Vinger til at flyve bort paa. Tag en Mand med Dig og gennemsøg Galleriet bag Fyrstindens Værelser!

Benedetto nikker og skynder sig bort. Fyrsten gaar dirrende af Raseri frem og tilbage, standser ved Siden af Sarkofagen for at tage en Cigaret frem fra sit Etui, stryger en Svovlstik af paa Sarkofagens Laag, tænder og lader den endnu brændende Stkke falde ned gennem Aabningen til Marmorkisten.

248.
~~247.~~

Nærb. af Henry i Sarkofagen. Den glødende Svovlstik falder ned i Ansigtet paa ham. Han bider et Smerteudbrud i sig og gør saa en Bevægelse for med Haanden at fjerne Svovlstikken

249.
~~248.~~
hører og

Ved Sarkofagen. Fyrsten ^{hører og} Vstaar som forstenet. Han bøjer Hovedet ned mod Sarkofagens Aabning og lytter. Han kaster saa et Blik ned gennem Aabningen; og et hadefuldt og triumferende Smil spiller om hans Læber. Med al sin Kraft griber han om Egestolpen, der understøtter Laaget, og det lykkes ham med Besvær at rykke den bort, saa Laaget falder ned og lukker Sarkofagen helt til.

250.
~~249.~~

Nærb. af Henry i Sarkofagen. Henry udstøder et Skrig, der ikke naaer ud, men kastes tilbage fra Fængslets Vægge. Han lytter spændt.

~~251~~
(81)

251.
214.

Ved Sarkofagen. d'Acorda ser med hadefulde Blikke paa den tillukkede Sarkofag, vender sig saa om og gaar hurtigt op mod Villaen.

252.
215.

Nærb. af Henry i Sarkofagen. Der perler Sveddraaber paa hans Ansigt. Han vender og drejer sig fortvivlet, - har svært ved at faa Luft.

253.
216.

Del af Fyrstindens Boudoir i Villaen. Fyrstinden spejder angsteligt ud ad Vinduet, da Døren rives op, og Fyrsten kommer ind. Han kalder paa Hustruen, der vender sig og ser paa ham med et spørgende og angstfuldt Blik. Han besvarer hendes Blik med et Glimt af stjaalen Skadefryd og siger saa med hyklerisk Ærgrelse og Forbitrelse:

Tekst: Han er undsluppet - Fanden ved hvordan!

Harriets Ansigt faar et Udtryk af Lettelse. Fyrsten griner ondskabsfuldt og fortsætter:

Tekst: Men han skal ikke komme til at træffe Dig mere, - vi vender endnu i Aften tilbage til Rom!

Fyrstinden nikker koldt. Hendes Mand vender sig og gaar hen mod Døren.

254.
217.

I Sarkofagen. Henry er lige ved at gøres. Under de Vendinger og Drejninger, han foretager, kommer han til at skubbe sin Hue bort, der ligger ved Siden af hans Hoved, og der kommer et Spunshul til Syne, der viser, at Sarkofagen engang af pietetsløse Bønder er blevet benyttet som Vandtrug. Den friske Luft strømmer ind gennem Hullet, og Henry indaander den med et Udtryk af Lettelse. Han gør et fortvivlet Forsøg paa at heve Laaget til sin levende Grav, - men det lader sig ikke røkke.

~~Om Aften~~~~255.~~
~~set paa Aften~~

Pladsen med Sarkofagen, Skumringen falder paa. Pladsen ligger for-
ladt. En Aftenbrise faar det til at suse melankolsk i Cypressernes
Blade. *Afblending Billedet tæner over tie Aftenbilledet. Manner
skinner paa Sarkofagen - Aftoning*

*Optoning af Indgang til et Fransiskanerkloster paa Campagnen. Det er
Aften. Fra Ambrosio kommer hjem - lukkes ind ad Porten af den vagt-
havende Klosterbroder.*

Ved Porten til Villa Pisani. (Aftenbillede) Fyrsten, der skal til at
køre til Rom, har ladet sin Ekvipage holde ved Porten og giver fra
Vognvinduet den bevæbnede Portvagt, der sammen med sine Haandlangere
staar ved Vogntrinet, nogle sidste Instruktioner:

Tekst: Her skal opretholdes den strengeste Bevogtning, og I svarer
mig for, at ingen fremmede i min Fraværelse betræder Parken!

257.

*Skæb af Marietta. Hun reagerer overfor Fyrstens Bemærkning,
ser et Øjeblik ind mod Parken som føttede hun
Mistanke om at Hegry var derinde endnu*

258.

Kørevejen fra Villa Pisani med Porten. Portvagten forsikrer, at alt
skal ske, som ^{Fyrsten} haa befaler. Fyrsten sætter sig ved Siden af sin Hus-
tru, og Benedetto, der har Plads hos Kusken, betyder denne, at de
kan køre. Vognen ruller borte, Marietta, ~~der paa Afstand har fægtet~~
~~sig paa den anden Side, skynder sig ind ad Porten.~~

Del af Parken. - Marietta kommer løbende, - ser sig
søgende om og kalder vagt paa den fremmede, der
maa være skjult et eller andet Sted. Hun
løber videre.

I Sarkofagen. Henry ligger udmattet, lukker Øjnene i Fortvivelse. Pludselig farer han sammen, - har han hørt Skridt udenfor, løfter Hovedet og lytter spændt.

255 259

afgænder. Hun

Ved Sarkofagen i Parken. Marietta kommer og opdager til sin Bestyrtelse, at Sarkofagens Laag er lukket til. Hun lægger lyttende Hovedet ned mod det - hører, at Henry ~~er~~ er derinde. Med skælvende Hænder forsøger hun at faa Laaget op - men forgesves.

256 261

Den indre Side af Porthvælvingen ved Indgangen til Villaen. Portvagtten giver et Par Tjenere, der er forsynet med Geværer, Ordre for Natten og gaar saa ind gennem et Sideværelse, der fører ind til Vægtrummet.

257 262

Ved Sarkofagen i Parken. Marietta ligger paa Kns ved Sarkofagen og taler ivrigt ind gennem Spunshullet ved dennes Hovedende. Hun rejser sig og søger paany at faa Sarkofaglaaget rokket til Side.

258 263

Bunden

I Sarkofagen. Med Ryggen mod ~~Laaget~~ søger Henry med al sin Kraft at faa det løftet.

259, 264
257.

Ved Sarkofagen i Parken. Mariettas Anstrængelser er forgæves. Hun synker udmattet og fortvivlet ned over Sarkofagen. Afblænding -

260 265
258

Tekst: Efter en uhyggelig Nat kom Dagen med en hed og brændende Sol. Optoning af Pladsen med Sarkofagen, der ligger badet i Morgensolen. Lidt efter kommer Marietta med en lille Kurv med Levnedsmidler, blandt hvilke en Vandflaske med snæver Hals rager op. Hun sniger sig hen til Sarkofagen, tager Flasken og et Rør ud af Kurven, stikker det ned i Flaskehalsen og lægger sig paa Kne ved Sarkofagens Spunshul. Hun stikker Røret ind gennem dette og taler hviskende ind gennen Aabningen.

261 266
259.

I Sarkofagen. Sveden perler frem paa den dødblege Henrys Ansigt. Røret stikkes ind, - han tager det i Munden og indsuger begærligt Flaskens livgivende Indhold.

262 267
259.

Ved Sarkofagen. Marietta tager Røret bort og stikker et Stykke Brød, nogle Figner eller lignende ind gennem Spunshullet. Hun lægger Flasken tilbage i Kurven, medens hun stirrer frem for sig med et træstesløst Udtryk. Pludselig opklares hendes Ansigt, - hun har faaet en Ide. Hun holder begge Hænderne som en Tragt foran Spunshullet og hvisker ind:

Tekst: Vær taalmodig, Signore - jeg har faaet en Ide til at skaffe
Hjælp!

Hun lytter ind mod Sarkofagen, tilføjer et Par Ord, rejser sig saa og skynder sig bort.

(84)

263. 268
231.

Den indre Side af Porten til Villaen. De to vagthavende Fyre sidder paa en Bank i Porthvælvingen og ^{er i Færd med at bære deres sorte, stålne} ~~lader en Vinflaske cirkulere mellem~~ ^{de Løgne,} da Marietta kommer. Den ene Tjener rejser sig, ser forelsket paa Pigen og stiller sig i Vejen for hende: "Hvor skal Du hen?" Marietta smiler koket til ham og peger med et Par Ord mod Porten. Fyren tager hende om Hagen, men med et Par skæmtende Ord snoer hun sig behændigt bort fra ham. Han lukker hende ud ad Porten.

264. 269
232.

Ved Porten uden for Villa Pisani. Marietta kommer ud og skynder sig hurtigt hen ad Vejen.

265. 270
233.

Ved Indgangen til Fra Ambrosios Kloster, inden for hvis Mure de strænge Ordensregler forbyder Kvinder at komme. Marietta kommer og ringer paa Porten. Dennes ⁹ Lue aabnes, og den vagthavende Klosterbroders Ansigt viser sig. Han faar at vide, hvad Marietta vil, beder hende vente og forsvinder saa bort fra Lugen, der atter lukkes til.

266. 271
234.

Fra Ambrosios Klostercelle. Det spartanske Værelses nøgne Stenvægge er prydet med forskellige Træskærerarbejder af religiøs Karakter, og som alle gør Indtryk af at være lavede af en Kunstner. Ved et Træbord sidder Fra Ambrosio beskæftiget med et Træskærearbejde, da en Munk kommer ind og fortæller, at der er en Kvinde, der vil tale med ham. Fra Ambrosio rejser sig og gaar ud efter ^{Respektbønnen} ~~den anden~~.

267 272

236.

Ved Indgangen til Fra Ambrosios Kloster. Marietta staar og venter, da en i Porten indfattet Dør gaar op, og Fra Ambrosio kommer ud. Han hilser paa hende, idet han gør en velsignende Gestus, og hun begynder ivrigt at fortælle. Munken hører med stigende Forbayselse efter Pigens Beretning og gaar bort fulgt af Marietta.

268 273

237.

Pladsen med Sarkofagen i Parken. Et Par bevæbnede Fyre, den ene er tydeligt Kokken i Huset og den anden er densamme, som standsede Marietta i Porten, passerer Sarkofagen, der ligger badet i Solen. De standser som for at sætte sig paa Sarkofagen. Mariettas Beundrer lægger Haanden paa Sarkofagens Laag men trækker den heftigt tilbage:

Tekst: Det er dog Pokkers, saa det er varmt, *! Hven her er ganske*
~~Den, der ligger derinde en~~
gloende! ~~Dag som i Dag, vilde ingen Aften være ligesaa stærkt stegt,~~
~~som en af Dine Igenk, Antikitet~~

269 274

238.

Nærb. af Henry i Sarkofagen. Han ligger fuldstændig udmattet, badet i Sved og lukker besvimet Øjnene.

270 275

239.

Ved Sarkofagen i Parken. De to Fyre griner og sætter sig paa en af de Egetræsbjælker, som bærer Kisten. De *skiftes til at drikke af*
~~finder~~ en Flaske, ~~den~~
~~sollen sig:~~ *ene har med sig*

Ved Porten til Villa Pisani. Fra Ambrosio og Marietta kommer. Pigen slaar paa Porten, og Portvagten kommer ud. Han hilser erbedigt paa Munken, ~~men da denne vil gaa ind, stiller Vagten sig hindrende i Vej~~
~~er for ham: "Det er umuligt, Fader. Fyrsten har forbudt det!" Mariet~~
~~ta siger ivrigt:~~

~~Tekst: Husk paa, at Fra Ambrosio tilser den syge Lucia, - han har~~
~~ikke noget at gøre med Tyven, som Fyrsten leder efter!~~

~~Portvagten tier, betænker sig~~ og aabner Porten, hvorefter Munken og Marietta gaar ind. Portvagten ser erbedigt efter den hellige Mand, følger efter ~~ham~~ ^{den} ind og lukker Porten.

Ved Sarkofagen i Parken. De to Karle kaster den tømte Flaske fra sig, rejser sig og gaar. Da de er forsvundet, kommer Marietta og Fra Ambrosio hen til Sarkofagen fra den anden Side af Pladsen. Fra Ambrosio bøjer sig ned og lytter mod Kisten, ryster derpaa uroligt paa Hovedet. Han staar et Øjeblik eftertænksomt og mænstrer Sarkofagen, da han paa Jorden faar Øje paa den Egetræs^{olpe}støtte, der har holdt Laaget aabent. Han tager den op, ~~stikker den gennem Spanskullet og pres~~
~~ser til med hele sin Styrke. Marietta hjælper ham, og med forenede~~
~~Kræfter lykkes det dem at faa skubbet Laaget og høvet det et Par Tom~~
~~er~~. Den kæmpesterke Munk ^{hæver} ~~holder~~ ^{Stolpen} Laaget oppe, medens Marietta efter hans Anvisning stikker, ~~stikker den~~ ^{Stolpen op mod dets Kant, som vi først saa den.} der har lænet sig paa Sarkofagens Træfundament, ind mellem Laaget og Sarkofagens Overkant. Fra Ambrosio fører ~~Egeplanken~~ ^{stolpen} ind i den nye Aabning og søger at faa Laaget til at glide til Side. (evt. hentes nogle Jernstænger fra et Skjul i Haven, men alt, hvad der forlanger, bør jo undgaaes).

278. 278

278.

et Stykke fra
I Parken i ~~Nærheden~~ med Del af Muren. Mariettas Beundrer skilles
fra Kokken og gaar med sit Gever hen mod Muren.

279. 279

279.

Ved Sarkofagen i Parken. Det er lykkedes Fra Ambrosio at faa Laaget
til at glide saa meget til Side, at der ved Kistens Hovedende dannes
en åbning tilstrækkelig stor til, at en Mand kan komme igennem. Han
kaster sig op, ^{han} ^{nå} sig ned og løfter den besvime Henry
op, og lægger ham med en medlidende Hovedrysten i Græsset ved Si-
den af Sarkofagen. Marietta søger forgæves at kalde ham til Live, me-
dens Munken lægger Laaget tilbage paa Plads. Fra Ambrosio løfter den
besvimede ~~Skikkelse~~ op og bærer ham i sine Arme bort fra Pladsen fulgt
af Marietta, - efter først at have taget Stolpen væk
fra Laaget, saa at dette falder til, og alt
ser ud, som da han kom til Stede.

280. 280

280.

Ved en lille Fontæne i Parken. Fulgt af Marietta kommer Fra Ambrosio
med Henry i sine Arme. Hun bader Henrys Ansigt med Vand fra Fontænen.
Han slaar Øjnene op, ser forvirret paa Munken, som hvisker et Par
Ord til ham og sætter ham ned paa Jorden. Støttende Henry mod sin
Skulder vil Munken føre ham videre, da Marietta ^{standser ham} ~~saar sig~~ og
peger angstelig mod Muren.

281. 281

281.

Del af Muren om Parken. Mariettas Beundrer gaar Vagt.

277. 282

246.

Ved en lille Fontæne i Parken. Fra Ambrosio ^{staa} ~~staa~~ eftertænksonde.
Marietta hvister hurtigt et Par Ord til Munken, som nikker med et lille
Smil. Hun forsvinder ind i Parken.

278. 283

246.

Del af Muren om Parken. Karlen, der gaar paa Post, ^{gisper} ~~staa~~ og ser sig
om. Pludselig lyser et forelsket Smil op i hans Ansigt, da han ser:

279. 284

247.

Ved en blomstrende Busk i Parken paa den modsatte Side af Fontænen.
Marietta stikker Hovedet frem fra Busken, nikker smilende til Pyren,
der gaar Vagt, og vinker ad ham.

280. 285

248.

Del af Muren om Parken. ^{Vagten} ~~Karlen~~ tøver, men efter et Øjeblik's Strid
mellem Pligt og Kærlighed, sejrer den sidste, og han løber hen efter
Figen. Da han er forsvundet, kommer Fra Ambrosio, der stadig støtter
Henry, hen til Muren. Han sætter en Bænk hen til Muren, træder op paa
dens Rygstæd og løfter Henry op.

281. 286

249.

Paa den anden Side den blomstrende Busk. Den forelskede Vagtpost for-
følger Marietta, som løber videre, idet hun af og til drejer Hovedet
og opildner sin Beundrer med et koket Smil.

~~282~~ 287
~~280~~.

Ved Del af Muren om Parken. Fra Ambrosio, der sidder oppe paa Murkan-
ten, løfter Henry op og klatrer ned paa den anden Side stadig støttend
Henry.

283, 288
~~281~~.

Paa den anden Side af Muren. Fra Ambrosio, der holder Henry om Livet,
medens denne har lagt sin Arm om hans Hals, klatrer ned ad Muren, i-
det han sætter Foden i et Hul, hvorefter en Sten er faldet ud. Han naar
ned til Jorden og gaar videre, stadig støttende sin udmattede Følge-
svend.

284, 289
~~282 (rev)~~

Sti paa Campagnen. Fra Ambrosio kommer støttende Henry og fortsætter
videre frem ad Stien.

285, 290
~~283~~.

Ved en Køkkendør indtil Villaen. Marietta kommer løbende, forfulgt af
sin Beundrer. Hun farer hen til Døren, vender sig om i Døraabningen og
og ler haanligt mod sin Forfølger, hvorefter hun slaar Døren i efter
sig. Karlen staar pustende og ser skuffet mod den lukkede Dør. Af-
blending -

~~284~~
(90)

Tekst: Synet af den unge fremmede fra Norden havde takt længt begravede minder til live i Fra Ambrosios Sind ---

Opblending af ~~Henry~~ i Fra Ambrosios Celle, i hvilken han er blevet lagt til Sengs. Fra Ambrosio og en anden Klosterbroder pusler om ham, - han lukker Øjnene og sover tungt ind. Den anden Munk gaar, Fra Ambrosio sætter sig paa en Stol ved den Sovendes Side og betragter ham tankefuldt. - Hans ansigt får et drømmende Udtryk, og han dyper Hovedet og ser hen mod Vinduet.

Tekst: --- men Ringen paa Henrys Haand saa han ikke - Ringen, der båndt Natten til det forbigangne.

Nærby af Henrys Haand paa Tæppet. Paa den ene Finger sidder den Slangering, som Malm engang gav Sigrid.

ved Sengen i

Fra Ambrosios Celle. - Munken river sig ud af sine Drømmerier, - bøjer sig over Henry og lægger et Tæppe over ham, saa Haanden med Ringen skjules. - Afblending.

Tekst: Efter to Dages omhyggelig Pleje var Henry endelig kommen saa meget til Kræfter igen, at han kunde ~~ikke mere~~ forlade Klosteret.

Optoning af den i Firkant byggede Klostergaard, omkring hvilken der løber et Galleri og Murpiller foran Bygningerne, og i hvild⁶ Midte en af blomstr⁶nde Planter omgivet Fontæne springer. Paa en Bank i Galleriet ved Siden af en Dør, der fører ind i Klosteret, sidder ~~Fra Ambrosio~~ ^{Fra Ambrosios Celle} ~~Henry~~ ^{Munken} og Henry og taler sammen.

290. 295
250.

Ved Bænken i Galleriet. Fra Ambrosio kommer med et Spørgsmaal til Henry, der nikker:

Tekst: Ja, jeg er fra Danmark - fra samme Land som Fyrstinden. Men jeg er ikke født der, - mine første Aar tilbragte jeg i et Land, som De vel ^{naeppe} ~~kan~~ kender, - i Norge!

291. 296

Nærb. af Fra Ambrosio, over hvis Træk der glider en Skygge.

292-297

Ved Bænken i Galleriet foran den aabne Dør til Celler.
Henry rejser sig og søger nogle Ord til Henry, der nikker og ser på ham med et tankefuldt og frugtligt Blik. - Saa gaar de begge ind ad Døren til Fra Ambrosios Celle.

293. 298

I Fra Ambrosios Celle. - Henry og Henry kommer ind fra Klostergaarden. Den unge Mand tager sin Hat, der ligger herinde, og ser sig om i det med mange smaa Kunstværker og smykkede Bænk:

Tekst: Jeg kan ikke gøre for det - men naar jeg ser mig om her, faar jeg Indtryk af, at ^{jeg} ~~at~~ befinde mig i en Kunstners Bolig!

Fra Ambrosio ryster vemodig paa Hovedet:

Tekst: Nej, nej - det, De tager for Kunst, er blot en Smule Adspredelse i det Arbejde for andres Vel, der giver mit Liv Indhold - - Han standser i Replikken.

294-299

Nærb. af Fra Ambrosio, der stirrer drømmende frem for sig og tilføjer:

Tekst: - - og som giver mig selv Evnen til at glemme!

~~295~~ 300

Del af Fra Ambrosios Celle. Henry ser paa Munken med Øjne, der ^{ly,} ~~glin~~ ser af Sympati og Forstaaelse. Han trykker hans Haand:

Tekst: Jeg tror, at jeg forstaar Dem, Fra Ambrosio!

Munken ser tankefuld paa den unge Mand - river sig saa pludselig ud af sine Drømmerier og betynder Henry, at de vel maa se at komme offted. - De gaar.

296. 301

Uden for Indgangen til Fra Ambrosios Kloster.
Den ragtkhavende Klosterbroder nikker Henry og Fra Ambrosio ind. De to seker et sidste Håndtryk, og Henry begiver sig saa paa Vej ind mod Pgen. Den gamle Munken ser tankefuld efter ham. - Afblending.

297. 302

Tekst: Drevet af Uro og Spænding var Fyrsten vendt tilbage til Skuepladsen for sin ^{Algening} ~~Forberedelse~~, men efter alt at dømme var Sarkofagens Hemmelighed velbevaret.

Ved Sarkofagen i Parken. D'Acorda staar et Stykke fra Kisten og betragter den med et ondt Udtryk, men lader dog heller ikke til at være helt fri for Samvittighedsnag. Han gaar et Skridt frem som for at nærme sig Sarkofagen men viger tilbage. Med en kort Haanslatter vender han sig om og gaar.

298- 300

Ved en Sofa i Fyrstinden Dudoir i Villæen. Fyrstinden lytter forferdet til Mariettas Beretning om, hvad der er sket. Da Pigen har fortalt alt, sidder Fyrstinden et Øjeblik tavs, griber saa pludselig

den anden i Armen og siger:

Tekst: Efter dette vil hans Liv bestandig være i Fare! Min Mand hviler ikke, før - - -

Hun standser pludselig og ser hen mod Døren. D'Acorda kommer ind og hen til dem. Han kaster et Blik paa sin Hustrus stærkt bevægede Ansigt og siger med Haan i Stemmen:

Tekst: Du tænker atter paa Din danske Elsker, kan jeg forstaa - men ham kommer Du aldrig til at gense, skal jeg garantere Dig for! Han ler haanligt. Fyrstinden tager sig med en Viljeanspændelse sammen og betragter ham med Foragt og Afsky. - *Aftorning*

~~299~~ 304

- som han havde faaet kik i

Tekst: Da Christian riden hede Aarslid-slag sig ned i en lille Landsby i Albanenbjergene, gjænde Henry ham Selskab - - -

Aftorning af et malerisk Thattoriet set p. Afstand.

Folk kommer og gaa. - Ved et Bord foran Thattoriet sidder Christian og Henry. - Billedet tæner over i:

300. 305

Nærb. af Henry og Christian foran Thattoriet.

De sidder ved en Foglietta og taler sammen. Henrys Mine er mørk og bekymret. - Han ser en Rytter nærme sig Kertsbluset - griber Christian haardt i Armen. Bommen følger Retningen af hans Blik.

306

Kj. i Nærheden af Thattoriet, - set fra dette.

Fyrst Nivani kommer ridende hen mod Thattoriet.

~~302~~

302. 307

Nærb. af Henry og Christian. Begge stirrer
hen mod Rykkeren, - rejser sig uvilkårlig. Hen-
ry siger:

Tekst: Det er Fyrst Pivari - den Nidding, jeg
har fortalt dig om!

Det giver et Choc i Christian - og Hanne
bliver op i ham.

303. 308

Afstandsbillede af Thattoriæt. - Fyrst Piva-
ri rider ind i Billedet, faar Gf på de to
kønner, der har rejst sig, og holder sin Hest an.

304. 309

Nærb. af Fyrst Pivari, der er lamslaaet af
Forbløffelse og tror, han ser et genferd. Hans
Angst forplanter sig ~~uvilkårlig~~ til Herten,
der bliver uvilg.

305. 310

Uden for Thattoriæt. - Fyrsten vender Herten,
spør den heftigt og galopperer bort i den
Retning, han kom fra.

306. 311

Ind Henry og Christian. Bord foran Thattoriæt.
Kvinnerne sætter sig - Christian siger i en hef-
tig og bebyrdende Tone noget til Henry, der
rytter paa Hovedet og svarer:

Tekst: For hendes Skyld kan jeg ikke anklage ham.
Hun skal ikke, Folkemunde - og deri den vilde
Regeringen sikkert holde Hånden over ham -
Christian nikker eftertænksomt.

Foran Porten te Wella Pivanni. - Benedetto, der står & taler med Portvagten, da Fyrsten kommer sprængende; skynder sig hen til sin Herre & hjælper ham af Sæden. - Skrummer af Had & Raseri indbryder Fyrsten:

Tekst: Hvis Djævelen ikke har spillet mig et Træk er denne fædome Damer støj i hove & undslippet min Hiern ---

Tjeneren ser tilende & spørgende på Fyrsten, der kommer med et Par Ord & betyder ham, at han skal gå med ham. - De farvinder ind ad Porten, medens Vagten tager sig af Hesten.

Ind Sækkofagen i Parken. - Fyrsten & Benedetto kommer. Den førstnævnte ~~han~~ peger med et Par Ord ind Sækkofagen - & enten ved et skubbe Løget ~~til~~ Side ved Hjælp af Egeplancken eller ved at stikke en Pind op gennem Springskillet, konstaterer de, at Sækkofagen er tom. - ^{med en Ed sender Fyrsten sig} ~~Fyrsten handler, ved sig~~ med Benedetto:

Tekst: Selv om han lige som Katten har sin Liv, Skynghen, skal han ~~indrykkes~~ komme til et bide i Græsset! Tivind Læddi for for en Idi, Benedetto!

Tjeneren nikker med et grædsk udtryk. - Fyrsten gildner ham med et Par Ord te & går så dirrende af Raseri & Skuffelse. Benedetto skinner frem for sig - nikker så med en sin Mine. Afblænding.

314.

Tekst: Det var hen mod Midnat, og alt aandede Fred og Stilhed i den lille Bjergby - - -

Optoning af Trattoriet. Det ligger i Aftenbelysning, og der skinner Lys ud fra nogle enkelte Vinduer. Der kommer en Mand^d hen til Huset og banker paa Døren. Et Øjeblik efter aabnes denne, og Verten viser sig med en Lygte i Haanden. Han lukker Manden ind.

315.

Henrys og Christians Værelse i Trattoriet. De to Senge - en ved hver Væg - er redt op for Natten, men Henry er alene og sidder ved et Bord og gør nogle Optegnelser eller læser i en Bog. Det banker paa Døren, og Verten lukker Manden, ~~der kommer~~ ind og gaar saa selv. Henry gaar hen til Manden, ~~der kommer med et Spørgsmaal, som den anden besvarer med et Nik.~~ Med en hemmelighedsfuld Mine tager Manden ~~saa~~ en Vifte frem og rækker den til Henry, ~~som~~ forbavset undersøger den.

316.

Henrys Haand med Harriets Vifte fra Maskeradeballet. - Paa dens ene Side er indridset med Spidsen af en Pennekniv: Maa tale med Dig. Følg Budet.H.

317.

Værelset i Trattoriet. Henry retter et Spørgsmaal til Manden, som i en iøvrig Tone besvarer det. Den anden nikker, ~~kæxæx æx~~ stikker Viften til sig, tager sin Jakke paa og kradser et Par Ord ned paa en Lap Papir paa Bordet. Saa føler han i Lommen, om han har sin Pistol paa sig, ^{mod} vender sig Budet, der lurende har iagttaget ham, og erklærer, at nu er han parat. De to Mænd gaar.

318.

Uden for Trattoriet. Henry og Sende budet kommer ud, gaar hen mod Landevejen. Afblænding.

319.

Opblænding af Del af Muren til Villax Pisani, ved en lille Jerndør. Henry og Budet kommer. Den sidstnævnte tager en Nøgle frem, aabner Døren og lader Henry gaa ind. Han følger selv efter men laaser ikke Døren.

Del af Parken i Nærheden af Villaen. I Skjul bag et Træ staar Benedetto og spejder, og da de to Mænd passerer, veksler han og Sendebudet et dulgt og forstaaende Øjekast. - Benedettos Ansigt røber Triumf og Skadefryd, og han sniger sig om til Villaens Bagside.

321.
~~321.~~

Ved et Toiletbord i Fyrstindens Gemak i Villaen. Harriet sidder iført ~~Reignoir~~ foran Toiletbordet, og Marietta gør sig færdig med at ordne sin Herskerindes Frisure for Natten. Hun siger Farvel og gaar. Harriet synker hen i tunge Tanker.

~~322.~~ 322.

Paa Trappen til Hallen. Marietta, der er paa Vej ned ad Trappen, standser pludselig. Hun ser:

9

~~323.~~ 323.

Del af Hallen. Sendebudet fører Henry gennem Hallen og hen til et Værelse i Stueetagen, aabner Døren og gaar ind fulgt af den unge Dansker.

99

~~324.~~ 324

Paa Trappen til Hallen. I yderste Bestyrtelse vender Marietta sig og og styrter tilbage op ad Trappen.

~~325.~~ 325.

Ved Toiletbordet i Fyrstindens Boudoir. Fyrstinden sidder og læser i en lille dansk Bønebog, da Marietta kommer alteret hen til hende og fortæller, hvad hun har set. Med et forskrækket Udbrud farer den skrækslagne Harriet op.

~~326.~~ 326.

Empire-Gemak i Villaen med tunge Portierer for Vinduerne, Statuer i Nicherne, Malerier paa Væggene samt en stor, aaben Kamin, i hvilken der dog ikke brænder Ild. Paa den ene Væg hænger en Vaabensamling. - Henry har taget Plads i en Sofa under en Statue. Sendebudet hvisker et Par Ord til ham og gaar saa, idet han med en advarende Mine lægger Haanden paa Munden.

Del af Fyrst Pisanis Gemak. Benedetto kommer ind til Fyrsten - hvisker i en hemmelighedsfuld og triumferende Tone:

Tekst: Han er herude nu, Danskeren - jeg lokkede ham i en Fælde!

Fyrsten farer ^{overrasket} ~~begyndt~~ sammen og smiler ondt og triumferende. ^{Tjeneren} ~~Benedetto~~ bøjer sig ned mod ham, hvisker:

Tekst: Beppo, der bragte ham herop, samler nu de Folk, vi absolut kan stole paa, og skulde denne ^{naa} næsvise Dansker tilfældig miste Livet, vil ingen kunne gøre os noget. Han har listet sig herind som en Tyv - - -

Fyrsten nikker anerkendende og vil forlade Værelset, da Tjeneren lægger sin Haand paa hans Arm:

Tekst: Saa var det de 1000 Scudi for min Idé' - - -

Fyrtsen gør sin Arm fri: "Dem kan Du altid faa - nu til Værket!" Han gaar ud ad en Sidedør og Benedetto følger efter, skuffet og harmfuld.

205.328.

Empire-Gemakket. Henry har rejst sig og staar og ser sig undersøgende om i Værelset, da Døren aabnes, og Harriet viser sig paa Tærskelen. Hun betyder Marietta, der vil gaa med ind, at hun skal blive udenfor, lukker Døren og skynder sig hen til Henry, der med et glad Smil vil hilse paa hende, men i det samme lægger Mærke til den Sindsbevægelse og Skræk, der præger hendes Ansigt.

Empire-Gemakket,

206.329.

Ved Sofaen under Statuen. Henry ser uroligt paa Harriet, der dirrende spørger, hvad der har ført ham herud. Han svarer overrasket:

Tekst: Du har jo selv sendt Bud efter mig, Harriet!

Han tager Viften frem og rækker hende den. Hun ryster hæftigt paa Hovedet, medens hun kaster et Blik paa den: "Nej, vist har jeg ej - det er et Baghold, min Mand har lagt, og Du maa skynde Dig herfra med det samme!" Pludselig farer hun sammen, bider et forskrækket Udraab i sig og lytter spændt

Hallen. Marietta, der har skjult sig i Trappeopgangen, ser med Forførelse Fyrsten, Benedetto, Sendebudet og en 2-3 andre Tjenere komme og gøre sig ~~klar~~ ^{klar} til at overfalde Henry. En af Mændene har en Pistol i Haanden, og de andre er bevæbnet med Knive og Dolke, som de parat til at bringe i Anvendelse. - Fyrsten giver hviskende en Ordre - og paa et Vink fra ham, lister Benedetto sig ud i en Korridor, fra hvilken man ^{de andre} tanker sig, der er Døre til andre af Værelserne nedenunder. Sendebudet og ~~et~~ ^{de andre} ~~de~~ Tjenere sniger sig hen til Døren til Empire-Gemakket, aabner denne.

331
~~200.~~

Empire-Gemakket. Fyrstinden staar ved et Vindu og fumler ved den afløftede Hasp, da de bevæbnede Tjenere kommer ind, ^{fulgt af Benedetto} ~~fulgt af Benedetto~~ ^{samt de med et Benedetto kommer ind fra en skjult Tapetdør.} Fyrsten ^{idbryder} De ser sig skuffet om i Værelset, og Fyrsten, der aner Sammenhængen, skynder sig hen til sin Hustru, idet han ~~skriger~~ ^{idbryder} med en Stemme, der dirrer af Raseri:

Tekst: Naa saadan - Du har igen advaret den fordømte Skurk!

Harriet ser paa ham uden at svare, og han vender sig hæftigt mod Tjenerne:

Tekst: Men han kan ikke være kommen langt - efter ham, Karle!

Mændene skynder sig ud af Døren med Benedetto i Spidsen. Fyrsten stiller sig foran sin Hustru.

332
~~200.~~

Ved Vinduet i Empire-Gemakket. Harriet, hvem det med Anstrængelse lykkes at bevare sin Selvbeherskelse, møder med Foragt Mandens Blik. Han, der i sit Raseri helt har mistet Ligevægten, udbryder:

Tekst: Men det skal blive sidste Gang! Jeg skal finde et Sted at ind-

spærre Dig, hvor hverken Sol eller Maane skinner!

I vildt Raseri griber han hende ved Haaret. ~~(100)~~

(100)

333.
I Nischen bag Statuen ved Söfaen. Henry stikker Hovedet frem, ser rase-
sende paa Fyrsten, tager sin Pistol frem, men gemmer den med en Hoved-
rysten igen.

334.
301.

Del af Empire-Gemakket med Vinduet og Døren. Fyrsten slæber sin Hustru
ved Haaret hen mod Døren, da Henry viser sig. Den bestyrtede d'Acorda
slipper Harriet, faar i et Nu en Dolk frem og retter den mod sin Fjen-
de, som imidlertid med et voldsomt Knytneveslag mod hans Arm faar ham
til at slippe den. Henry giver ham et Par Slag til, og det sidste faar
ham til halvt bedøvet at tumle baglænds om. Henry vender sig til Har-
riet, der forferdet har fulgt Optrinet, - kommer med et Par beroligen-
de Ord og fører hende hen til Døren.

335.
302.

Ved Døren i Empire-Gemakket. Henry skyder hurtigt Harriet ud ad Dø-
ren: "Vent paa mig et Øjeblik!" Han lukker Døren, drejer Nøglen om, og
~~gaar atter hen mod Fyrsten.~~ *høen noget, vender sig og kaster et*
Blik mod Fyrsten.

336
303.

Del af Empire-Gemakket. Fyrsten, der ~~har taget sin~~ *har taget sin* sig sammen, ser
og går hen mod Hænderne, - men Henry kommer
ser med Angst og Had paa Henry, ~~der giver et Par Kaarder ned i Va-~~
~~ham i Forkøbet, stiller sig i Vejen for ham, river et Par Kaarder ned~~
~~hansamlingen for saa mærk og truende at vende sig mod ham!~~ *ham!*

Tekst: De fortjente en Hunds Død - men jeg vil give Dem Lejlighed
til at kæmpe for Deres Liv!

Han kaster den ene Kaarde til Fyrsten, i hvem Haabet atter vaagner
op, og som med et ondskabsfuldt Grin griber Vaabnet og stiller sig
i Position. De to Mænd begynder at fægte.

337.
304.

I Hallen, ved Døren uden for Empire-Gemakket. Den forskrækkede Mari-
etta kommer hen til Fyrstinden, der griber hende i Armen og hvissen-
de og med angstfulde Øjne fortæller hende, hvad der er sket. De lyt-
ter begge spændt.

338.

Del af Empire-Gemakket. De to Mænd fægter. Fyrsten er nervøs og ophidset ~~op nervøs~~ og gaar intet ud af de kraftige Udfald, han gør mod den kolde og xrolige Henry.

339.

Del af Parken. Benedetto og et Par ~~af~~ ~~den~~ andre Tjenere søger uden Held efter den forsvundne. Benedetto grunder et Øjeblik, gøver saa de andre Ordre til at søge videre og gaar selv i Retning af Villaen.

340.

Empire-Gemakket. De to Mænd fægter stadig. Henry parerer et farligt Stød, og gør selv et ~~en~~ ~~xikxix~~ Udfald, og ~~han~~ slaar Kaarden ud af sin Modstanders Haand med en saadan Kraft, at Fyrsten glider paa det glatte Parketgulv, falder tungt baglængs og slaar Hovedet mod den haarde Hjørnekant paa en af Statuernes ^aPostament, der staar bag ved ham. Henry retter Kaarden mod hans Bryst - men kan alligevel ikke faa sig selv til at ^{benytte} ~~at~~ ~~sig af~~ ~~nykke~~ ~~Slynglens Hjælpeløse Tilstand, kaster Kaarden fra sig,~~ ~~saa det bliver liggende paa Gulvet ved Fyrstens ubevægelige Legeme, vender sig og gaar hen til Døren. Han laaser denne op og gaar ud i Hallen.~~

341.

I Hallen, ved Døren uden for Empire-Gemakket. Harriet vender sig fortvivlet mod Marietta:

Tekst: Marietta, hent straks Fra Ambrosio, - han er den eneste, der kan hjælpe os!

Marietta nikker og skynder sig bort.

342.

Empire-Gemakket. Henry kaster sin Kaarde fra sig, saa den kommer til at ligge i Nærheden af Fyrstens ubevægelige Legeme, - vender sig og gaar hen til Døren. Han laaser denne op og gaar ud i Hallen.

343.

I Hallen, ved Døren til Empire-Gemakket. Henry ud til Harriet, der forskræmt klynger sig ind til ham. Han taler beroligende til hende.

344.

Empire-Gemakket. Benedetto spejder ind ad den skjulte Tapetdør - bliver yderst bestyrtet, da han ser sin Herre ligge tilsyneladende livløs. Han kommer helt frem, lukker Tapetdøren efter sig, og sniger sig hen til Fyrsten og bøjer sig ned over ham. Han anser ham for død og givende efter for en pludselig Indskydelse, røver han ^{hans} Fyrstens Pung og søger efter andre Værdigenstande.

345.

Del af Hallen. Henry siger i en bestemt Tone:

Tekst: Der er ikke andet at gøre - vi maa flygte. Jeg kan ikke lade Dig her tilbage!

Harriet nikker - og han tager en Kappe til hende fra et Klædestativ.

346.

Del af Empire-Gemakket. Benedetto er ved at plyndre sin Herres Fingre for et Par kostbare Ringe, da Fyrsten i det samme slaar Øjnene op. Tjeneren læser i hans ^{Blik,} ~~Øjne~~, at han forstaar, hvad der sker - og i sin Rædsel griber Benedetto Kaarden, der ligger paa Gulvet, og retter den mod den værgeløses Brøst.

347.

Del af Hallen med Yderdøren. Henry har svøbt Kappen om Harriet og fører hende hen mod Yderdøren, da de hører en Lyd fra Empire-Gemakket. De standser, lytter spændt - og Henry gaar saa besluttet hen mod Gemakket, fulgt af Harriet.

348.

Empire-Gemakket. Benedetto rejser sig op fra Fyrstens Lig, kaster Kaarden fra sig og styrter hen mod Løndøren, som han imidlertid ikke kan faa op. Forfjamsket og forfærdet, løber han hen mod Døren til Hallen, hører i det samme nogen komme og trykker sig hurtigt ind mod Væggen ved Siden af Døren. Denne aabnes i det samme, og ~~Marx~~ og Henry kommer ind fulgt af Harriet, Døren lader de staa vid aaben, saaledes at Benedetto kommer til at staa i Skjul mellem den og Væggen. - ^{De to} Henry og Harriet

rikt ser uroligt hen mod Fyrstens ubevægelige Legeme - den unge Kvinde vender sig mod sin Beskytter med et Blik, der rummer et angstfuldt Spørgsmaal: "Har Du dræbt ham?" Henry ryster beroligende paa Hovedet: "Nej - jeg rørte ham ikke engang med Kaarden!" - I det samme kommer et Par Tjenere til Syne i Døren - det giver et Choc i dem, da de ser deres Herre ligge ubegælgelig paa Gulvet - de ved ikke, ^{shaks,} hvad de skal gøre, men skynder sig saa hen til Liget.

349.

Nærb. af Henry og Harriet i Nærh. af Døren. Harriet peger mod Døren og hvisker angstfuld: "Skynd Dig - flygt!" Men Henry ryster ~~sk~~ paa Hovedet: Tekst: Hvis jeg flygtede, vilde jeg jo kun derved anklage mig selv - jeg bliver hos Dig, Harriet!

350.

Empire-Gemakket. Han trykker hendes Haand og gaar hen mod Liget, fulgt af den skælvende Harriet. I det samme kommer Sendebudet og et Par andre Tjenere til Syne i Døren - en af de Mænd, der har undersøgt Liget, bety- ^{de sidst ankomne} der dem, at skal blive ved Døren, saa ingen kan undslippe.

351.

Henrys og Christians Værelse paa i Trattoriet. Christian kommer ind, finder Sedlen paa Bordet, læser: Tekst: (Nogle Blyantslinier paa et Stykke Papir) Taget ud til Villa Pisani. H. sendt Bud. Christians Ansigt faar et bekymret Udtryk. Han fattet en Beslutning og skynder sig ud.

352,

Foran Stalden i Trattoriet. Christian skynder sig ind i Stalden, trækker en Hest ud, svinger sig op paa den og rider bort.

353.

Foran Porten til Villa Pisani. Fra Ambrosio og Marietta kommer, ^{går hastigt} ~~skynder~~ sig ind i Parken.

354.

Landevej paa Campagnen. Christian træffer et Par beredne Carabinierer og faar dem mod at ^{opre} ~~betale~~ dem nogle Scudi til at ride med ud til Villa Pisani.

355.

Empire-Gemakket. Fra Ambrosio og Marietta hastigt ind. Han bliver af Harriet, der stadig er i stærkt Sindsoprør, sat ind i den forfærdelige Situation. Henry forholder sig tavs - Tjenerne vil derimod give deres Beys med, men ~~paa~~ ^{lydende} et Blik fra Munken, hvem de viser stor Ærbødighed, faar dem til at tie.

356.

Uden for Parken i Nærh. af Jerndøren i Muren. Christian kommer ridende i Spidsen for Carabinlerne, finder til sin Overraskelse Jerndøren aaben, svinger sig af Hesten og styrter ind i Parken, fulgt af de andre.

357.

Del af Empire-Gemakket. Fyrstinden slutter sin Beretning, Fra Ambrosio ser paa Henry med et forskende Blik og knæler saa ned i Bøn ved Fyrstens Lig. Marietta gaar hen til sin Herskerinde, der er sunket ned i en Stol ved Siden af Liget, og taler ^{høflende} ~~opmuntrende~~ og beroligende til hende. ~~Den~~ Harriet, der er ude af sig selv af Fortvivlelse, brister i Graad og lægger Hovedet ind til den trofaste Mariettas Bryst. - De hører nogen ved Døren og ser op.

358.

Empire-Gemakket med Døren, ved hvilken stadig Sendeбудet og en anden Tjener ubeslutsomme staar Vagt. - Christian kommer ind, fulgt af Carabinlerne. Henry iler Vennen i Møde - denne trykker glad hans Haand: "Gud være lovet - Du er uskadt!" - Saa faar han Øje paa Fyrstens Lig, ved Siden af hvilket Fra Ambrosio knæler i Bøn. Overrasket og forfærdet kommer han med et Spørgsmaal til Henry, der med en Skuldertrækning siger et Par forklarende Ord. I det samme rejser Fra Ambrosio sig og vender sig halvt ~~om~~ mod de to Venner.

359.

Nærh. af Christian og Henry i Nærh. af Døren. Christian farer sammen og udbryder i største Overraskelse:

Tekst: Olaf Malm - saa sandt, jeg lever!

Han styrter hen til Munken. Henry studser ved Munkens Ord og ser med Undren fra den ene til den anden.

360.

(105)

360.

Nærb. af Fra Ambrosio og Christian. Munken gaar et Par Skridt frem mod Christian, ser paa ham med et vemodigt Smil og breder Armene ud:

Tekst: Ja, Christian, jeg reddede Livet dengang som ved et Under! Husker Du mig virkelig endnu?

De to Venner synker i hinandens Arme. Christian hulker højt.

361.

Del af Empire-Gemakket med Henry, Carabinièrerne og Sendeбудet. Den sids^t-nævnte forklarer Carabinièrerne noget og gør en Hovedbevægelse mod Henry, der stadig ser mod Malm, og i hvis Øjne ~~der~~ et Forstaaelsens Glimt pludselig tændes. - Carabinièrerne gaar forbi Henry og hen til Liget.

362.

Empire-Gemakket. Carabinièrerne gaar hen og undersøger Liget og konferrer sagte med Tjenerne. Fra Ambrosio drager sig ud af Vennens Favn og ser med dyb Bekymring paa Henry, der kommer hen til dem. Den unge Dansker betragter Munken med et forskende ~~Blik~~ og gennemtrængende Blik:

Tekst: Er De den Olaf Malm, som engang var Sigrid Olaisens Trolovede?

(For de angelsaksiske Lande: Ægtefælle.)

363.

Nærb. af Fra Ambrosio og Henry. I stærk Sindsbevægelse ser Munken paa den unge Mand - nikker. Henry fortsætter med skælvende Stemme:

Tekst: Baa er De min Far, som min Mor trod^e var død!

Fra Ambrosio staar lamslaaet af Overraskelse. Han betragter Henry med fugtige Øjne, lægger pludselig Mærke til Ringen paa hans Haand. Skælven-
de af Sindsbevægelse griber han Haanden og ser paa Ringen.

364.

Nærb. af Fra Ambrosios Haand, der fatter om Henrys Haand med Slangeringen.

365.

Nærb. af Fra Ambrosio og Henry. Munken ser atter paa Henry, mumler:

Tekst: Sigrids Søn - - - min Søn!

Han tager sig med en Viljeansændelse sammen og vil drage Henry ind til sig, men i det samme lægger en af Carabinièrerne sin Haand paa Henrys Skulder.

Del af Empire+Gemakket. Fader og Søn vender sig mod Carabinièren, der i en myndig Tone siger:

Tekst: *De maa gaa med -* *Fyrsten er død, ramt*
 Følg med - vi maa sikre os Deres Person. Deres Kaarde er trangt
~~lige~~ *lige i Hjertet af Deres Kaarde!*
~~gaa~~ gennem Fyrstens Hjerte!

Harriet farer op af Stolen, men Kræfterne svigter hende og hun ^{slynker} hulkende tilbage igen. Fra Ambrosio ser paa Henry med opblussende Fortviv-
 lelse, udbryder:

Tekst: ~~Kæ~~ Min Søn - - - skulde jeg finde Dig for blot at miste Dig?

En Hulken gennemryster hans herkuliske Skikkelse. Carabinièren tager uvilkaarlig Haanden fra Henrys Skulder og staar tvivlraadig. Henry griber Faderens Haand mellem begge sine og trykker den tavs.

Nærb. af Harriet i Stolen ved Siden af Liget. Hun støtter ~~Armen~~ mod Stolen
 Sidelæn og presser fortvivlet Ansigtet ned mod Haanden. Hun kommer
 til at se paa Gulvet - og hendes Ansigt faar et bestyrtet Udtryk. Hun
 ser:

Nærb. af Fyrstens ringløse Haand, hvilende mod Gulvet.

Nærb. af Harriet og Marietta. Den førstnævnte ser op, grunder-for ¹pudse-
 lig at vende sig Marietta, der staar ved Siden af Stolen:

Tekst: Er Vinduerne forsv^arligt lukkede?

Marietta betragter overrasket sin Herskerinde, - ser saa hen mod Vindu-
 rene og nikker: ~~saa~~ Ja! - Harriet rejser sig halvt op i Stolen og ser sig
 ransagende om i Stuen. - Hun lader til at nære et eller andet bestemt
 Haab.

Empire-Gemakket. Harriet spejder forskende om i Lokalet og lader ikke
 til at have Øje for nogen af de Tilstedeværende. - Carabinièrerne mener,
 at ~~Kænnen~~ ^{har} nu ~~maa~~ ~~dæm~~ Henrys Tagen-Afsked varet længe nok og river ham
^{ibarmhjertigt} ~~brutalt~~ bort fra Fra Ambrosio. - Pludselig giver det et Choc i Harriet,-
 hun stirrer stift hen mod Døren.

371.

Nærb. af det underste af den paa vid Gab ^{stående} ~~aabnede~~ Dør. Under Døren skimter man en Smule af Benedettos Skosnuder.

372.

Nærb. af Harriet. Hendes Ansigt klarer op. Med et besluttet Udtryk rejser hun sig ~~helt~~ og raaber:

Tekst: Stands!

373.

Empire-Gemakket. Carabinièrerne fører Henry, der skuffet stirrer ^{tilløbe på} ~~hen mod~~ Harriet, hvis Blik han ikke har kunnet fange, ^{hen mod Døren.} De farer alle sammen ved Harriets Udbrud og vender sig spørgende mod hende. Christian retter et Spørgsmaal til hende - hun er saa ophidset, at hun har svært ved at faa Ordene frem, men endelig faar hun da sagt:

Tekst: Fyrsten er ikke blot død - han er ogsaa udplyndret! Og selv om den Mand, I nu fører bort, ^{maake} kunde dræbe en anden i ærlig Duel - bestjæle ham kunde han ikke!

Hun holder tungtaandende inde - Christian og Fra Ambrosio bestormer hende med Spørgsmaal.

374.

Nærb. af Harriet, der er En Afmagt nær. Det lykkes hende dog at blive Herre over sin Sindsbevægelse, og hun fortsætter med stærk Stemme:

Tekst: Men den Mand, der kunde bestjæle ham ^{og har gjort det} kan ogsaa have myrdet ham - og den Mand er herinde endnu!

375.

Empire-Gemakket. De Tilstedeværende ser sig spændt om i Værelset. Harriet løfter Haanden og peger mod Døren til Hallen: "Der!" - I Samme Nu bliver Døren smækket ud fra Væggen - og Benedetto, der ~~er~~ helt ude af sig selv af Angst over Afsløringen, springer frem og vil forsvinde ud i Hallen, men med Lynets Fart gør Henry et Spring frem og spænder Ben for Uslingen, der snubler. Carabinièrerne, der lige som de andre Tilstedeværende ³ iførste Øjeblik har været helt lammet af Overraskelse, faar grebet Fyren og slæber ham ind i Værelset. - Paa et Tegn fra Christian ~~xxx~~ ransager de Fangens Lommer og finder baade de savnede Ringe og Fyrstens Pengepung frem. Benedetto falder helt sammen ...

Nærb. af Benedetto. der ligger foran Carabinièrernes Fødder.- Han siger klynkende:

Tekst: Ved den hellige Madonna - jeg fandt ham liggende herinde og troede ham død - og han skyldte mig 1000 Scudi - jeg tog dem - og saa vaagnede han op - og saa - ~~og~~ saa - - -

Han siger endnu et Par Ord og skjuler saa Ansigtet bag sine Hænder.

Empire - Gemakket. Christian siger ^{noget} ~~et Par Ord~~ til Carabinièrerne, der brutalt rejser Benedetto op fra hans sammensunkne Stilling og fører ham ud. Glæden og Spændingen udløses hos Harriet i en ny Taarestrøm, medens Fra Ambrosio trykker den Søn, han saa uformodet har fundet, ind til sit Bryst. - Afblænding.

(Videre!) (109)

Tekst: Da den begivenhedsrige Nat var ved at vige for en ny Dag, løftedes endelig det Slør, som skjulte Olaf Malms tragiske Livs-skæbne.

Opblending af Fra Ambrosio i Fyrstindens Boudoir i Villaen. Han sidder i en Sofa ved Kaminen med Henry ved sin Side. I et Par Lænestole lige overfor har Christian og Harriet taget Plads, ~~og i Baggrunden slumrer den trætte Marietta paa en Stol.~~ Henry slutter sin Beretning, - og Fra Ambrosio nikker vemodigt.

Nærb. af Fra Ambrosio, som med fugtigt Blik vender sig mod Henry:

Tekst: Saa var baade din Mor og jeg uskyldige Ofre - Gud velsigne hendes Minde!

Han visker med Bagsiden af Haanden en Taare bort, der glider ned ad hans Kind.

Ved Kaminen i Fyrstindens Boudoir. De andre ser bevæget paa Fra Ambrosio, der bekæmper sin ^{egen} Bevægelse og et Øjeblik sidder og stirrer tankefuldt frem for sig. Endelig bryder Christian Tavsheden:

Tekst: Men hvorledes blev Du selv reddet? Jeg saa Dig jo ~~xxxxxx~~ omkomme i Tiberen omtrent for Øjnene af mig - - -

Fra Ambrosio nikker alvorlig og siger:

Tekst: Det var ogsaa ved et Herrens Under, at jeg blev reddet!

Han taler videre. Billedet toner bort.

I den oversvømmede Tiber - under Broen. Malms Legeme hvirvles rundt ^{i det brusende Vand} mellem Vragtømmer og Husgeraad - presses pludselig ind i et Vognlad,

der driver rundt i Virvaret, og som hører til et Bondekøretøj, der har været ²læst med Hø. Han bliver næsten borte i Høet, og da nogle svarer Planker, der øjensynlig er Resterne af et havareret Hus, knuser Vognladets ene Side, tager Høet af mod Stødet. Ladet driver videre.

382

~~348.~~

Paa Kampagnen ved den oversvømmede Tiber. Der flyder Vragstumper af forskellig Slags forbi paa den brusende Flod. To Fransiskanermunke staar paa Bredden og betragter med Forfærdelse Ødelæggelsens Vederstyggelighed. Pludselig kommer den ene med et Udraab og peger ud mod Vognladet, der flyder opad Floden og med stærk Fart kommer nærmere.

383

~~349.~~

Nærb. paa Tiberen af det Høles, i hvilket Malm blev slynget op. Vognladet er sunket saa meget, saa kun det øverste af Høleset er synligt. I Høet ligger Malm ubevægelig.

384

~~350.~~

Paa Kampagnen ved den oversvømmede Tiber. De to Munke kaster sig hurtigt i en Baad og ror ud mellem Vragstumperne og hen mod Høleset. Det lykkes den ene af dem at faa Tag i Vognladet med en Baadshage og hale det ind til Baaden, medens den anden Munk trækker Aarerne ind og rejser sig.

385

~~351.~~

Del af Tiberen med Baaden og Høleset. Munkene løfter den bevidstløse

~~1110~~
C110

Malm over i Baaden, - den ene af dem sætter sig igen ved Aarerne, med den anden bliver i Agterstavnen og holder den Reddede i sine Arme og søger at kalde ham tilbage til Livet. Billedet toner bort.

385
352.

Nærb. af Malm i Sofaen ved Kaminen i Fyrstindens Boudoir. Han tier et Øjeblik, ser tankefuld frem for sig og tilføjer saa:

Tekst: Saa kom jeg til ~~Klostret~~ ^{det Kloster,} San Vito, hvor jeg skulde finde et
Eristed og en ny og ædlere Livsopgave!

Han smiler et stille og lykkeligt Smil. Hans Tilhørere ser paa ham med inderby Betagelse, men ingen siger noget. - Afblænding.

(Videre!)

(112)

Tekst: Nogle Maaneder senere paa Vej mod Norden og Hjemmet. --
Opblending af Indgangen til Fra Ambrosios Kloster. Foran Klosterporten
holder en Rejsevogn, paa hvis Buk Marietta sidder ved Siden af Kusken.
Henry og Harriet tager Afsked med Fra Ambrosio, der kysser dem begge
paa Panden og ~~kører dem~~ følger med dem hen til Vognen. Harriet stiger
op og sætter paa Vognens Bagsæde. Hun læner sig ud over Vognkarmen
og siger med ^{en Gestus mod} den tomme Plads ved Siden af hende:

Tekst: Fader, betenk Dem endnu en Gang - forlad ikke Deres Børn! *Send
tilbage til livet - til Deres Kære!*

Nærb. af Fra Ambrosio, der er dybt bevæget. Han siger med brudt Stemme
Teks: ^{nej} Vi maa skilles, ^{min Gerning er her. Og det, jeg her} ~~jeg er borte fra Dem og vil aldrig til-~~
~~bage. Farvel - Gud velsigne jer begge!~~ *har udrullet, vil bestaa, selv om det ikke er lang-*
get i Marmor! Farvel - Gud velsigne jer begge!

Foran Indgangen til Fra Ambrosios Kloster. Han giver dem den præsteli-
ge Velsignelse. Henry trykker endnu en Gang hans Haand og sætter sig
op ved Siden af Harriet. Vognen kører bort - Fra Ambrosio lægger Armene
over Kors over Brystet - ser efter de bortkørende.

I Vognen - ved en Kurve paa Landevejen. Harriet trykker sig ømt ind
til Henry, der lægger sin Arm om hendes Liv. De drejer Hovedet og ser
tilbage mod Klostret.

391.
~~358.~~

Uden for Klostret, der ligger belyst af Aftensolen. Fra Ambrosio staar stadig med korslagte Arme og ser tankefuldt efter Vognen - Afblænding.

0000- S L U T -0000

(1114)

Fra Piazza del Popolo.

Rom. den unge Skar - Kunstner Venner

1.

Tekst: Vi befinder os i 1830-Tallets Rom, der ikke-blot var den katholske Kristendoms Hovedstad, men ogsaa Kunstens hellige Stad, til hvilken Musernes Dyrkere i alle Verdens Lande valfartede.

Optoning af Afstandsbillede af de syv Højes Stad med Konturerne af San Pietro og andre karakteristiske Bygninger, som aftegner sig mod Morgenhimlen. - Billedet toner bort.

Piazza del Popolo - her man alle Kunstner Venner
Daglig møde

2.

Tekst: Det var en Morgen i Maj, at en Skare skandinaviske Kunstnere under Skæmt og Latter kom slentrende over Piazza del Popolo.

Opblænding af Del af Piazza del Popolo. En Skare unge, typisk nordiske Kunstnere gaar over Piazzaen - bliver staaende ved Fontænen paa denne.

3.

Ved Fontænen. Et Par Kunstnere slaar sig ned paa Kanten af Fontænen - en af dem kaster et Blik mod den klare Himmel, tager sin Hat af og tørrer Sveden af Panden. Han springer op paa Fontænen's Kant, vender sig mod de andre og siger med en Gestus mod den solbadede Piazza:

Tekst: Her bliver ikke til at aande i Byen i Dag. Hvad siger I om en Tur til Osteriet ved Ponte Molle, Venner?

Kunstnerne giver deres Bifald til Kende. Kun Christian, en ca. 35-aarig Mand, kommer med Indvendinger:

Tekst: Nej, jeg gaar op til Olaf Malm. Han trænger til mig!

Lad os først høre Olaf Malm (Christian ...)

De andre trækker paa Skuldrene og kommer med nogle haanende og spottende Bemærkninger.

Malm træffes paa Vgen ud Pankollen d' uvent
Slet Trimmer sætter sig her - et
lille Kist bær i mælk - Malm jern
i kist en lille Slade - Det var
dog sadem og blev det blev vent
at vende - den en Jern Bellatzen

De finder Malm nede ved Tiberen -
Jern og Kist blandt med Jern og Fær - Naa har i
Leret mælkend den Kist - Naa var Cloudeau
Sei Bredde mælkend og Jern bær - den Jern
Malm Jern og den det - betragte den
Lunde: Malm: det er bær i den i
den Jern i den Kist: - Bær bær bær
og den Jern bær bær bær og den
det

Cloudeau Jern af den Kist det
Malm Jern den det Jern
Malm Jern Jern - Malm bær bær bær -
Naa bær bær bær bær bær bær
Jern Malm

Her mælkend el Bær bær af den Jern bær bær
Jern - den Jern bær bær bær bær bær bær
og bær bær bær i Malm

4.

Nærb. af Christian, der siger:

Tekst: Tal med Respekt om Malm, Dreng! Der slumrer en større
Kunstner i ham end i nogen af jer!

5.

Ved Fontænen. Almindelig Latter blandt de tilstedeværende.

Christian vender sig og gaar. De andre ser med et Smil efter ham.

6.

Tekst: Olaf Malm - en ung, norsk Billedhugger.

Nærb. af Malm, der sidder paa en Stol ved Kavaletten i sit
Atelier. Han er en blond, herkulisk bygget ung Mand. Hans
tilbagestrøgne Haar er saa langt, at det næsten naaer ham til
Skuldrene. I Skjortearmer og med Bukser af Telemarkssnit sid-
der han med et Brev, som han lige har læst. Han sukker dybt.

7.

Del af Malms Atelier med Kavaletten og Indgangsdøren. Malms
Opmærksomhed vækkes ved en Banken paa Døren. Paa hans: "Kom
ind" træder Christian ind, gaar hen til Vennen og hilser.
Malm nikker vemodigt, og da Vennen spørger om Grunden til
hans Misstemning, siger han med et haabløst Blik mod Kava-
letten:

Tekst: Jeg duer ikke til noget - Antiken har allerede gjort
alt - jeg er overflødig!

8.

Ved Kavaletten. Han rejser sig og peger med et trøstesløst
Udtryk mod Kavaletten, paa hvilken der ligger en Bunke tør
og sprukken Ler. Christian protesterer ivrigt mod hans Ord,
men han ryster bare paa Hovedet og udbryder til sidst for-
tvivlet, idet han kaster et Blik paa Brevet, han holder i

Haanden:

Tekst: Og nu har jeg faaet Brev om, at de kommer herved hjem-
mefra - Olaisen og hans Hustru, der har været mine
Mæcener, og Sigrid - - -

Christian ser forbavset paa ham, og Malm fortsætter med et
lille vemodigt Smil:

Tekst: Sigrid er deres Datter, - det var hende, som - som
viede mig til Kunsten - - -

Han tier, sætter sig atter, og da Christian retter et Spørgs-
maal til ham, begynder han at fortælle:

Tekst: Jeg var kun 12 Aar, da Far døde og jeg kom til Olaisens
Savværk som Læredreng. Og jeg kunde den Gang ikke se
en Klump Ler, uden at - - -

Han fortæller videre. Billedet toner bort -

9.

Ved Bredden af en norsk Elv. Den 12-aarige Malm staar og for-
mer noget ud af en Lerklump, han har liggende foran sig paa
en stor, flad Sten. Han er saa fordybet i sit Arbejde, at han
ikke lægger Mærke til, at en lille 8-aarig Pige kigger frem
fra en Busk ved Bredden og iagttager ham.

10.

Nærb. af Pigebarnet, som med et nysgerrigt Smil ser paa Dren-
gen.

11.

Ved Elven. Den lille Pige gaar hen til Drengen, der nu er
færdig med sit Arbejde og drømmende betragter det. Hun giver
sig til Kende, og han vender sig forlegen imod hende - ser
paa hende med Øjne, der straalere af Beundring. Hun beder om
at faa Lov til at se, hvad det er, han har lavet, og han vi-
ser hende det tøvende.

Nærb. af en i Ler modelleret Bjørn, som Drengen har i Haanden.

Ved Elven. Pigebarnet klapper henrykt i Hænderne og siger med et indtagende, barnligt Smil:

Tekst: Gi'er Du mig Din Bjørn, gi'er jeg Dig et Kys!

Drengen bliver endnu mere genert, men hans Øjne straalere af Henrykkelse. Den lille Pige slaar Armene om hans Hals og kysser ham. Han giver hende Bjørnen, som hun glædestraalende ser paa, nikker saa Farvel og løber bort. Drengen ser betaget efter hende.

Tekst: To Dage efter blev jeg kaldt op paa Gaarden, og bange var jeg, for jeg havde jo kysset min Husbonds Datter.

Del af lukket Veranda, der hører til en Herregård. To midaldrende Herrer, af hvilke den ene er en typisk landlig Opkomling, hvorimod den anden gør et mere storstadsmæssigt Indtryk, sidder paa Verandaen sammen med en fin og elskværdigt udseende Dame, der øjensynlig er den førstnævntes Hustru. Foran dem staar den 12-aarige Malm og ser forbavset paa Herren fra Byen, der med en anerkendende Mine undersøger Lerbjørnen og henvendt til de andre siger:

Tekst: Drengen har Evner, og det vilde være Synd ikke at give ham Lejlighed til at udvikle sig?

Damen vender sig livlig og interesseret til sin Mand, klapper ham paa Kinden:

Tekst: Det ved jeg, at Du ogsaa for min Skyld vil, Niklas! Den tiltalte rømmer sig, ser velvilligt paa sin Hustru og nikker med en bifaldende Mine. Lille Sigrid, der staar ved Siden af Moderen, ser henrykt paa Drengen. Billedet toner bort. -

16/ No. Malm - Fran alderst m. de lilla
Nave hvor Malm Spiller "Kar"

Nave til de Nave Havn ind for

om 3. 4. 5. 6.

En Bille Hager

Malm indfær af Kongs Nabo

en romer Billedhugger den færdige

Stor Portallbilde - deen - den ha

et Par Portallbilde slange - forklædt

Styke i et Havn for den paa

den saa den byn Olaisen -

19 Jan deen til et hobe den

Han har en Ralke roat allengude

Bilde slange.

Ved Kavaletten i Malms Atelier. Malm tier et Øjeblik - fortsætter saa:

Tekst: Saa kom jeg til Kristiania og Kunstakademiet og til
sidst her til - bare for at finde ud af, at det hele
ikke tjener til noget som helst?

Christian ser deltagende paa ham, kan ikke finde Ord. Malm
sidder ogsaa tavs. Afblænding -

Tekst: Nogle Dage senere ankom Familien Olaisen til Rom og
førtes om Eftermiddagen af Konsulen til Kafe Ruspoli,
hvor den dansk-norske Forening dengang holdt til.

(Savværksejer Olaisen)
(Fru Jutta Olaisen)

Uden for Kafe Ruspoli. En romersk Hyrevogn holder udenfor
- ud af den stiger en lille, livlig Herre - øjensynlig Kon-
sulen - og Egteparret Olaisen, der nu er ca. 12 Aar ældre,
end da vi mødte dem i Malms Beretning fra hans Barndom. Efter
dem følger deres nu 20-aarige Datter, en blond og smuk ung
Pige. De gaar ind i Kafeen.

Klublokale i Kafe Ruspoli. Ved Bordene i det temlig tyndt be-
satte Lokale sidder Kunstnere - nogle af dem i Selskab med
Damer. Konsulen og hans Selskab kommer ind, og han fører dem
hen til et Bord lige overfor en Dør, der staar paa Klem til
et Sideværelse. Olaisen sætter sig og bestiller Forfrisknin-
ger hos en tililende Tjener. Sigrid bliver staaende ved Bord-
enden og ser sig søgende om i Lokalet.

*Fidibus - Oprindelsen der ligger i den gamle Maas mark
Havneklæde saa man kan se de gamle Høpiller i -*

Del af Sideværelset - øjensynlig Foreningens Bibliotek. Her

er Hylder med Blade og et beskedent Antal Bøger. Ved et Bord sidder Christian og Malm fordybet i et Parti Skak. De har et Par Kopper Kaffe staaende ved Siden af sig.

19.

Del af Klublokalet med Olaisens Bord. En Kelner serverer Vin og Frugt. Olaisen beder Konsulen og Damerne tage for sig af Retterne. Sigrid sætter sig med et lille Suk ved Siden af Moderen og siger til hende med en Gestus ud mod Lokalet:
Tekst: Men Konsulen sagde jo, at vi vilde træffe ham her - - -

20.

Ved Bordet i Sideværelset. Malm, der netop skal til at gøre et Træk, farer sammen og lytter glad overrasket. Christian betragter ham forbavset. Malm skubber pludselig Skakbrættet fra sig, saa Brikkerne vælter om mellem hinanden - læner sig bleg tilbage i Stolen og hvisker:
Tekst: Det var Sigrids Stemme?

(Sigrid)

21.

Nærb. af Sigrid i Klublokalet. Hendes Ansigt har et skuffet og drømmende Udtryk. Pludselig farer hun sammen - hun har faaet Øje paa Malm og Christian i Døren til Sideværelset. Et Skær af Glæde opklarer hendes Træk.

22.

Del af Klublokalet med Olaisens Bord og Døren til Sideværelset. Olaisen og hans Hustru har ogsaa set paa Malm. Savværks-ejeren nikker jovialt og vinker ham hen til Bordet. Malm tager sig sammen og gaar derhen fulgt af Christian - hilser paa Damerne, præsenterer Christian og vender sig saa mod Olaisen. Denne har rejst sig og slaar gemytlig Malm paa Skuldren:

24. *Esper.*
Olansen og Høne g. Siger g. el. Paa Jansen

Høne Tager ind g. mæder g. *ter*
paa Pølleliet. - Karoskter

Høne ~~latter~~ Sander Jørgensen
~~Løkke~~

Barberer paa Jansen

Gjeltoer

Børn! Børn!

Børn! Børn!

Tingamme

Skat

Tekst: Naa, nu har De vel Huset fuldt af Mesterværker. Mor er ved at sprække af Nysgerrighed - for ikke at tale om Tøsen der?

Han peger paa Datteren.

23.

Nærb. af Malm, der staar forvirret og ubehageligt berørt.

24.

Ved Olaisens Bord i Klublokalet. Sigrid, der tror, at Faderens brydske Væsen er Skyld i Malms Forvirring, lægger Haanden paa hans Arm og siger med et indsmigrende Smil:

Tekst: Hvornaar kan vi komme og se Deres Atelier uden at forstyrre?

Malm, hvis Forvirring stiger, ser ned mod Gulvet. Pludselig hæver han atter Blikket og siger frejdigt og besluttet:

Tekst: Om tre Dage - altsaa paa Mandag!

Med et kort "Paa Gensyn da" vender han sig hurtigt om og gaar. Sigrid ser med Skuffelse i Blikket efter ham, medens Olaisen griner: "Saadan en skør Rad!" Han beder Selskabet tage Plads igen, for at man kan nyde Forfriskningerne.

Christian vil følge efter Vennen, men efter Olaisens Ønske bliver han og slaar sig ned hos Selskabet.

25.

Del af Malms Atelier med Kavaletten. Malm kommer, stryger med en Haandbevægelse det tørre Ler ned fra Kavaletten, lægger en frisk Klump Ler op og begynder med et Udtryk af glad Beslutsomhed at bearbejde dette. Afblænding -

26.

Tekst: Saa kom den betydningsfulde Dag

Optoning af Malms Atelier. Værelset er gjort grundigt rent

og gør nu - efter at Støvet og Spindelvævet er fjernet - et friskt og tiltalende Indtryk, som det ligger badet i Mid-dagssolen. Gulvet er bestrøet med Cypress- og Piniegrene paa samme Maade, som man i Norge strøer med Gran. Paa Kavaletten staar en tildækket Figur. - Malm gaar hen og aabner Døren, lukker Familien Olaisen og Christian ind. Han hilser hurtigt, betyder med en Haandbevægelse sine Gæster, at de skal blive staaende et Stykke fra Kavaletten. Han gaar selv hen til denne, trækker Klædet bort og afdækker en i Ler udført kvindelig Figur.

27.

Nærb. af Skulpturen. Den forestiller Psyche og har Sigrids Ansigtstræk. Lampen ligger slukket ved hendes Fod - den folderige Dragt er gledet ned om de fine Hofter, og i fremadbøjet Stilling strækker hun Armene ud efter den bortflygtende Gud. Angst og Fortvivlelse lyser ud af hendes Øjne, og man synes at høre et Udbrud af Skræk undslippe hendes halvaabne Læber.

28.

Del af Malms Atelier med Kavaletten og den Gruppe, Gæsterne danner. Tilskuerne staar ganske overvældede - selv Olaisen er imponeret. Han tager et Par Skridt frem mod Malm, der gaar ham i Møde, nikker anerkendende og siger:

Tekst: Hun er Fa'n hække mig nysselig, - men det er jo og-saa min Datters Ansigt!

Malm ser paa Sigrid med straalende Øjne, medens de andre atter betragter Skulpturen. Christian trykker Vennens Haand.

29.

Gyden uden for Malms Atelier. En ældre Herre gaar fulgt af

en stor Hund hen mod Indgangen til Huset.

30.

Del af Malms Atelier med Kavaletten. Fru Olaisen har sat sig, men hendes Mand staar stadig og stirrer eftertænkstomt paa Psychen, vender sig mod Malm:

Tekst: Hvad vil saadan en Tingest koste i Marmor?

Malm betænker sig, men Christian tager hurtigt til Orde:

Tekst: Otte Hundrede Specier synes mig ikke at være for meget?

Olaisen farer sammen for saa at protestere:

Tekst: Hille den - jeg troede ikke, at Marmor var saa dyrt i Rom. Forresten saa jeg en hos Dahlkvist, som var næsten lige saa stor og ikke kostede det halve!

Malm smiler: "Naa, vi bliver vel nok enige om den Sag?"

Olaisen vil til at sige noget, da de alle bliver opmærksom paa nogen henne ved Døren.

31.

Ved Døren. Den Herre, vi saa udenfor, viser sig i Døren, fulgt af sin Hund.

32.

Del af Atelieret, hvor Malm og de andre staar. Malm ser urolig og forbavset mod Døren uden at høre paa Olaisen, der med en noget højlydt Hvisken spørger, hvem det er. Christian tysser paa ham og hvisker til ham:

Tekst: Det er Signore Bertel Thorvaldsen?

33.

Del af Malms Atelier med Døren og Kavaletten. Thorvaldsen ser hen mod Kavaletten, gaar uden at hilse et Par Skridt frem mod denne og mønstrer et Øjeblik tavs Lerfiguren med et roligt og sikkert Blik.

Thomassen ses paa et lille Kuchel

i Jeret - Han tog det op - eller per

det - (Man ser hans Kuchel)

og giver det til Madsen des Lab

betalt har set hans Ansigte

-
Dette giver Madsen sinu Signe

Thomassen har faaet paa Pampulien -

Før gik i "Spejlet"

34.

Nærb. af Malm, der staar som hugget i Sten. Hans Udtryk røber, hvor spændt han er paa Mesterens Dom.

35. 3

Del af Malms Atelier. Thorvaldsen, der staar nærmest Kameraet, vender sig med et bifaldende Udtryk mod Malm, der staar ubælgelig og ser ned mod Gulvet - gaar hen til ham og rækker ham Haanden:

Tekst: De har en smuk Fremtid for Dem!

Malm ler genert, men lykkelig. Mesteren hilser med et Buk paa Damerne, og Olaisen skynder sig at tage sig sammen, trænger sig frem og hilser. Thorvaldsen trykker hans Haand, og Savværksejeren siger ivrigt og fidelt:

Tekst: Et udmærket Kunstværk - ta' mig Pokker - jeg har netop bestilt det i Marmor!

36.

Nærb. af Thorvaldsen og Olaisen. Mesteren nikker bifaldende og kommer med et Spørgsmaal, som Olaisen besvarer med en Grimasse, som om han slugte en altfor stor Mundfuld:

Tekst: Jeg skal gi' 800 Specier?

37.

Malms Atelier. Thorvaldsen nikker atter, tager hastigt Afsked, vender sig og gaar fulgt af sin Hund. De andre ser imponerede efter ham. Sigrid lister stille hen til Malm og trykker hans Haand, medens Olaisen med skrævende Ben stiller sig op foran Skulpturen. Han betragter den hovedrystende, som om han allerede begyndte at fortryde sin Optræden som Mæcen - vender sig pludselig om mod Malm og siger:

Tekst: Men skal jeg ha' den, maa den gøres færdig i en Fart?
Hvor lang Tid behøver det at ta'?

Handwritten text at the top of the page, likely a header or title.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Malm staar forvirret og tøver med Svaret:

Tekst: Hvis Frøkenen vil sidde Model for Hovedet, skal Figuren staa færdig i Marmor inden Sommerens Slutning!

Olaisen tygger lidt paa det, kaster et Blik paa Hustruen, der bønfaldende smiler til ham, og svarer saa: "Godt, saa er det en Aftale!" Afblænding.

38.

Tekst: Den Tid, der nu fulgte, var den lykkeligste i Malms Liv.

Optøning af Del af Malms Atelier. Malm staar ved Kavaletten fordybet i Modelleringsarbejdet af Psychens Hovede. Der er meget hedt i det solbadede Rum, og Sigrid - der sidder paa et Podium foran Kavaletten og vender Hovedet, som er friseret paa græsk Vis, mod Billedhuggeren - gør Indtryk af at være træt.

Malm ser med et lykkeligt Smil paa hende:

Tekst: Bare et Kvarter endnu, hvis Du ikke er for træt, Sigrid!

Sigrid forsikrer smilende, at hun godt kan holde ud lidt endnu.

39.

Nærb. af Sigrid, der anstrænger sig for at bekæmpe sin voksende Træthed.

40.

Del af Malms Atelier med Kavaletten og Podiet. Malm arbejder ufortrødent videre uden at lægge Mærke til, at det bliver sværere og sværere for Sigrid at holde den rette Stilling. Han lader Modellerpinden glide om Figurens Læber. Sigrid vakler og er nær ved at falde. Han styrter hen til hende og griber hende i sine Arme, netop da hun er ved at miste

Mere p. 21 Conchery

Vlaanderen

Jonie Parrybills

En vandy gann Rom: Maanster -
Sillind klipper den klip per Segm? 2

Malum.

Bevidstheden. Angst og ulykkelig bærer han hende hen til Sengen, der staar ved Væggen til Haven.

41.

Ved Sengen. Han lægger den unge Pige paa Sengen, river et Tæppe af et lille Bord ved Hovedgærdet, fugter det med Vand fra en Krukke paa Gulvet og bader hendes Tindinger. Hun slaar Øjnene op. "Tilgiv mig" - stammer han angerfuld. Hun nikker smilende. Han slaar heftigt Armene om hendes Hals og dækker hendes Ansigt med Kys. Hun lukker Øjnene og lader Hovedet synke ind til hans Skulder. Han ser paa hende med grænseløs Kærlighed og kysser hende igen. Hun møder hans Blik og besvarer lidenskabeligt hans Kys. Afblænding -

42.

Tekst: Saa svandt Vaaren for de to som en lykkelig Drøm, indtil den Dag kom, da Familien Olaisen skulde forlade Rom for at tilbringe Sommeren i Neapel og Sorrento.

Opblænding af malerisk Parti i Villa Medicis Have paa Monte Pincio. Malm og Sigrid staar drømmende og betragter den stor-slaaede Udsigt over den evige Stad. Pludselig river den unge Pige sig ud af sin Drømmeverden og siger med et let Suk noget til Malm. Han nikker, drager hende ind til sig. Hun læner sit Hoved mod hans Bryst, - han tager en ring op af Lommen og sætter den paa hendes Finger. Hun ser henrykt paa Ringen.

43.

Nærb. af Sigrids Haand med Ringen, der er formet som en Slange med to straalende Diamanter som Øjne.

This man who brings you good things
 He is the dear old friend

Vanduzen

46-75 - Adm. Tijl
 (pudij, Sam = Reyners - Fine dame (in clear Namit
 vandre pas d'ore - D'other Vagne valler! Kru de d'ru
 i Rende d'ore o.s.v. 1st malen h'ere - f'ere h'ere h'ere
 h'ere d'el - s'ere u'el - s'ere pas d'ore h'ere
 (hebeu) f'ere h'ere h'ere h'ere h'ere h'ere
 h'ere is f'ere h'ere h'ere h'ere h'ere h'ere
 of Vanduzen - III Reduplication

I Villa Medicis Have. Sigrid slaar Armene om Halsen paa Malm og kysser ham. De staar et Øjeblik i øm Omfavnelse - saa gør hun sig fri. Han hvisker noget til hende i en indtrængende Tone, men hun ryster afvisende paa Hovedet:

Tekst: Nej, Du maa ikke skrive til mig! Jeg har jo sagt Dig, at mine Forældre intet maa vide, før Din Psyche staar færdig?

Malm sukker. Hun stryger ham kærtegnende over Kinden, og de kysses igen. Sigrid løber ned ad Bjerget, Malm ser efter hende - - Aftoning. -

*Kommet er det du
er lykkedes dig best!*

Tekst: Ved Sommerens Slutning stod Malms Psyche færdig - fri og let i hver Linie, ganske vist bundet til det kolde Marmor men dog ved Kunstens af Kærligheden besjælede Magt frigjort fra det.

Opblænding af den i Marmor fuldførte Psyche-Statue paa dens Kavalet. Billedet udvides, saa det omfatter Malms Atelier ved Kavaletten. Christian betragter begejstret Statuen, medens Malm staar ved Siden af ham med et Udtryk, der røber baade Glæde og Stolthed. Med et lykkeligt Smil siger han til Vennen:

Tekst: Nu rejser jeg selv til Neapel og fortæller Olaisen Nyheden, - og saa skal Brylluppet staa?

Del af Malms Atelier med Kavaletten og Døren. Christian nikker og trykker med et muntret Smil Vennens Haand, da han i det samme hører nogen ved Døren. Han gaar hen og lukker op - der er et Bud med et Brev, som han tager imod og giver til Malm. Han stiller sig med Ryggen til Vennen og fortaber sig igen i Beskuelsen af Psychen, medens Malm sætter sig

Panne - Van gaar hier from Kluenen - all with
i del Bluk kooptoe han hant han
poa Kluenen! - Christen han de
U Birtz - soa lye Kluenen Van

paa en Stol og bryder Brevet.

47.

Nærb. af Malm, som læser Brevet. Hans Ansigt faar pludselig et Udtryk, der røber baade Overraskelse og Skræk, og det svimler for hans Øjne. Haanden, der holder Brevet, synker ned, men han løfter den atter og læser Brevet endnu engang med stive, stirrende Øjne, hvis Udtryk bliver mere og mere vildt. Saa bryder han ud i en stærk og skærende Haanslatter.

48.

Del af Malms Atelier med Kavaletten og Døren. Christian vender sig forskrækket, medens Malm ligbleg farer op af Stolen og kaster Brevet fra sig. Uden at svare paa Vennens ængstelige Spørgsmaal griber han en tung Hammer og gaar med denne løs paa Statuen. Med et voldsomt Slag knuser han dens Hoved, kaster Hammeren fra sig og styrter ud, idet han heftigt skubber Christian, der vil standse ham, til Side. Vennen staar et Øjeblik tvivlraadig og bestyrtet. Hans Blik falder paa Brevet, der ligger paa Gulvet, og han tager det op og løber det igennem:

Tekst: (Foroven afblændet Del af et Brev) har jeg Fornøjelsen at meddele Dem, at min Datter Sigrid Olaisen i Gaar blev forlovet med Sir Charles Vernon. Jeg beder Dem derfor paaskynde Arbejdet, da jeg ønsker at give Deres Psyche som Brudegave til min Datter nu til Høst.

Deres forbundne

Niklas Olaisen.

Opfyldt af Medlidenhed og Uro ryster Christian paa Hovedet - gaar ud efter Malm. Afblænding.

49.

Optoning af Olaisens Hotelværelse i Neapel, der vender ud til

[illegible]

Signe erder blaut in Koth
g. gabney a des star

Dear Sir,
 I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 11th inst. in relation to the above matter.
 Very respectfully,
 J. H. [Signature]

en blomster- og plantesmykket Loggia. Ved et Rygebord sidder Olaisen og taler trøstende til Sir Charles, der nedslaaet har taget Plads i en Lønestol ved Siden af ham:

Tekst: Naturligvis modtager min Datter med Henrykkelse Deres smigrende Tilbud, Sir Charles, men unge Piger maa have Betænkningstid - de forstaar ikke deres egne Følelser?

(Sir Charles Vernon)

Engländeren rejser sig lettet: "Saa tør jeg altsaa endnu nære Haab?" Olaisen forsikrer med overstrømmende Hjertelighed, at det hele nok skal gaa i Orden. Sir Charles tager Afsked, Savværksejeren følger ham til Døren og lukker ham ud - gaar saa selv ud paa Loggiaen.

50.

Ved en Marmorbænk paa Loggiaen, der er aaben ud mod Haven (evt. med Udsigt over Neapel). Sigrid sidder med en Bog i Skødet - læser dog ikke, men ser drømmende ud mod de skønne Naturomgivelser. Moderen er som sædvanlig beskæftiget med sit Haandarbejde. Olaisen kommer oprømt og ivrig hen til dem, kniber med et skælmskt Smil Sigrid i Kinden og siger:

Tekst: Naa, hvornaar maa jeg gratulere min lille Pige som Lady Vernon?

Med en bestyrtet Mine ryster Sigrid paa Hovedet: "Aldrig, Far?" Olaisen bruser op og begynder hidsigt at tale. I stærkt Sindsoprør rejser Sigrid sig, staar med Haanden støttet til Bankens ene Arm og lytter til sin stadig mere og mere ophidsede Faders Ord:

Tekst: Malm - den fattige Lus - kan Du ligesaa gerne opgive først som sidst, - jeg har forresten allerede skrevet til ham, og Sir Vernon er rasende forclsket i dig og stenrig!

Large Spil - Est. 1888. Over 1000 lbs. - 1888

1/ Neg - him says what

Castel D over

.07

Handwritten: *John W. Jones* *U.S.N.*

51.

Nærb. af Sigrid, som tager sig til Hjertet og udbryder:

Tekst: Hvad har Du gjort, Far? Jeg jeg bærer jo Olaf
Malms Barn under mit Hjerte?

52.

Ved Marmorbænken paa Loggiaen. Sigrid hulker, - Moderen farer op og skynder sig hen til hende og tager hende i sine Arme. Olaisen staar et Øjeblik som ramt af Lynet, tager sig saa sammen og styrter rasende hen til de to Kvinder. Han river Sigrid ud af Moderens Arme og raaber:

Tekst: Saa er det ogsaa bedst, at Du opsøger ham, som er Din Elsker? Gaa, og lad mig aldrig se Dig for mine Øjne mere?

(For de angelsaksiske Lande bliver det maaske nødvendigt, at Sigrid og Malm er hemmelig gift - Teksten formuleres derefter)

Sigrid gaar med sænket Hoved. Moderen vil følge hende men holdes tilbage af Olaisen.

53.

Ved Indgangen til Hotellet i Neapel. Truende Skyer formørker Himlen, og Skumringen falder paa. Sir Charles, der sidder fordybet i "Times", har svært ved at læse længere og lægger Avisen fra sig. I det samme ser han Sigrid, der har kastet et let Sjal over Hovedet, gaa forbi og forsvinde hen ad Gaden uden at lægge Mærke til Englænderen. Han rejser sig og følger efter hende.

54.

Ved en Fontæne paa en lille Piazza. Sigrid synker ned paa Fontænenes Kant og bader sit ophedede Ansigt med et Lommetørklæde, hun dypper i Vandet. Pludselig farer hun sammen, - hun

Handwritten text at the top of the page, mostly illegible due to fading and bleed-through.

Engelien ganneke aslag -
men en ganneke lobe fli -
han da nan gwer - gwer

Shunpen of haren
Cegardeni sam han
han hant
Teggen har fort alle
Spele dit men da hart
geel dit beke beloe
geel dit beloe beloe
geel dit beloe beloe

Handwritten text in the middle section, including some underlined phrases.

Handwritten text at the bottom of the page, including some underlined phrases.

ser Sir Charles komme hen til hende. Hun vil rejse sig op for at styrte bort, men han siger noget til hende i en indtrængende og beroligende Tone. Hun ser taknemmelig paa ham, siger:

Tekst: Tilgiv mig, Sir Charles, hvis jeg har vakt Forhaabninger hos Dem, som jeg ikke kan indfri. Jeg tilhører en anden - - -

Engländerens Blik røber, hvilken Smerte hun volder ham. Hun fortæller videre, medens han med stigende Deltagelse lytter til hendes Ord.

55.

Del af Roms Colosseum ved Martyrernes Kors. Det er næsten ved at være helt mørkt, og et Uvejr er ved at trække op. Vinden hvirvler det tørre Sand op i Ruinen. Paa en Stump Mur sidder en sammensunken Skikkelse - den rejser sig, og man genkender Malm. Med vaklende Skridt gaar han hen mod Korset og løfter Hænderne op mod dette. I det samme dukker Christian frem fra Mørket bag ved ham, betragter ham et Øjeblik med Smerte og lægger saa sin Haand paa hans Skulder. Malm drejer Hovedet og ser med et trøstesløst Blik paa Vennen, der med en beroligende Gestus siger:

Tekst: Endelig fandt jeg Dig? Nu følger Du med mig hjem,
Olaf?

Malm nikker mekanisk og lader sig føre bort af Christian, der tager ham under Armen.

56.

Ved Fontænen paa den lille Piazza i Neapel. Det er næsten helt mørkt, og det begynder at regne stærkt. Sigrid slutter sit Skriftemaal, rejser sig og rækker Sir Charles Haanden til Farvel. Der raser et Øjeblik en Kamp i hans Indre, men saa griber han heftigt hendes Haand, kysser den og siger

Malin

Malin poa lat Jangke - Pelen - fgar

gun - par Brent of Chus kem -

Men dit - kam res Stakem, lu

Styten in - Jaa Plam

Sagar Sypin - Men re bent

In men Sypien - Sypie

Oplicut in Pelen

indtrængende:

Tekst: Selv om jeg ikke kan blive andet for Dem, saa lad mig
i det mindste være Deres sande og uegennyttige Ven?

Nu fører jeg Dem til Rom?

Opfyldt af Taknemmelighed ser Sigrid paa ham, - nikker med
et fugtigt Blik. Han fører hende bort fra Pladsen. Afblænding -

57.

Tekst: Sensommerens stadige Regnskyl havde faaet Tiberen til
at stige, og efter en frygtelig Uvejrsnat gik Floden
over sine Bredder.

Optoning af Del af den svulmende Flod. Ned ad Floden flyder
med rasende Fart løsrevne Dele af Hustage, Vogne, forskelligt
Husgeraad, hele Træer, som er rykket op med Rode - etc.

58.

Tekst: Ghettoen stod under Vand.

Snæver Gyde i Ghettoen, gennem hvilken Vandmasserne strømmer,
førende Trapper, Husgeraad og forskellige fattige Klædnings-
stykker med sig og rivende til sig Dele af de smaa Rønner,
der kanter Gaden. Mennesker - hovedsagelig Jøder - kigger ud
fra Vinduerne i Husenes Kviste - nogle har taget deres Til-
flugt til Tagene og andre klynger sig fast ved Tømmer og Møb-
ler, der flyder om paa Gaden. Mellem to Genbohuse er lagt et
Brædt over den smalle Gyde, og fra dette søger et Par Beboe-
re at fiske forskellige Genstande til sig fra Floden ved Hjælp
af Reb og Stænger, der er forsynet med Kroge.

59.

Paa en temlig højtliggende Bro, der fører over Floden. Der
er en Trængsel af Mennesker paa Broen. Malm er der ogsaa
(nærmest Kameraet) - han har ingen Hat paa, og hans lange
Haar flyver for Vinden, medens han med skinnende Øjne betrag-

ter Naturskuespillet. Ved Siden af ham staar Christian.
Malm peger ud mod Floden.

60.

Del af Floden set fra Broen. Vragstumper af forskellig Art driver ned ad Floden. En undermineret Rønne bagest i Vandbrynet styrter sammen, og dens Ruiner, som i vild Fart rives bort af Vandmasserne, fylder næsten hele Vandfladen.

61.

Ved Malms og Christians Plads paa Broen. De to Kunstnere staar imponerede, da Malm pludselig griber Vennen i Armen og peger ud mod Floden:

Tekst: Ser Du hende paa Taget der - Gud hjælpe hende, hun er fortabt.

62.

Del af Floden. En gammel Kvinde sidder paa en Del af Taget fra den sammenstyrtede Rønne. Hun klamrer sig fast til Resten af Sparreværket og stirrer ligbleg frem for sig, medens hendes graa Haar flagrer i korte, uredte Tjavser for Vinden. Det havarerede Tag driver fremefter men standses af en Barriere, som en Del sammendrevet Tømmer danner.

63.

Del af Broen med Malm og Christian. Malm styrter ned mod Floden fulgt af den forskrækkede Christian.

64.

Ved Floden neden for Broen. En mumlende Skare Mennesker staar og stirrer ud over Floden uden at vide, hvorledes de skal komme den ulykkelige Kvinde til Hjælp, da Malm og Christian kommer. Nordmanden baner sig Vej gennem Menneskemængden

og ned til Floden. Han river et Reb fra en Gendarm, der staar i Nærheden, binder det med et beslutsomt Blik ud mod Floden om Livet, da Christian i det samme kommer hen til ham.

65.

Nærb. af Malm og Christian ved Flodbredden. Christian ser forskrækket paa Malm, mens denne arbejder videre med at gøre Rebet fast om Livet:

Tekst: Jeg kender de norske Elve, og jeg er den eneste, som kan redde hende!

66.

Ved Flodbredden. Christian opgiver at tale ham til Rette. Malm, der har den ene Ende af Rebet om Livet, kaster den anden til et Par Gendarmer og springer ud i de brusende Vandmasser, medens en Bestyrtelsens Mumlen lyder fra Skaren ved Bredden.

67.

I den brusende Flod. Malm svømmer med kraftige Tag gennem de hvirvlende Bølger og undgaar behændigt de omkringflydende Bjælker og Vragstumper.

68.

Ved Barrieren, hvor det havarerede Tag er standset. Bjælker og Vragstumper presser ind mod Tagryggen, paa hvilken Kvinden stadig i stum Fortvivlelse holder sig fast, og truer med at løsrive den.

69.

Ved Flodbredden. Folkeskaren staar stum af Spænding.

70.

Del af Floden med Barrieren. Tagstumpen med Kvinden, der - skønt hun er udmattet til Døden - dog har Kraft til at opløfte et svagt Jammerskrig, er ved at rive sig løs, da Malm naar derhen og svinger sig op paa Taget. Med et hastigt Greb løser han Rebet, som han har om Livet, og binder det om Kvinden, hvis Klæder han gør fri fra Sparreværket. Han giver med Haanden Gendarmerne paa Bredden Tegn til at hale ind i Rebet.

71.

Folkemassen paa Bredden. Man raaber Hurra og vifter i vild Begejstring med Huer og Tørklæder, medens Gendarmerne begynder at hale ind i Rebet.

72.

Ved Barrieren. Tagstumpen flyder videre. Malm springer fra den og ned paa en solid Planke, der flyder forbi.

73.

Ved Flodbredden. Jødinden hales ind i god Behold under de forsamledes stigende Jubel. Christian og en anden Mand kaster et nyt Reb, til hvilket der er fastgjort en Bøje, ud til Malm.

74.

Paa Broen. Under voldsom Begejstring over den vellykkede Redningsdaad trænges og mases de mange Mennesker mellem hverandre. Pludselig lyder et enstemmigt Rædselsskrig fra hele Skaren.

75.

Del af Floden med Barrieren og en af Brobuerne. Malm sprin-

76-77 kan utgå :

(Köp du för! 1/2 alen her ut hand)

Sequitur deus. Sam. Munk. fra. Nalen

Psyche. Hand

79. Valerius. Sign. her den kunde Psyche. Fleming

80/ Afsl. fra. Nalen. Trevi - En elegant Vagn -

Olavsen & Fri. Smykkel. & Sign -

Monteure hader i Trevi - Julebrenge langeflo -
Komu de Sam.

ger fra den ene Bjælke til den anden, idet han søger at naa den udkastede Bøje, til hvilken Rebet er fastgjort. En ny Samling Vraggoods rammer den Planke, paa hvilken han sidst har reddet sig hen, og vælter den om. Malm forsvinder i Bølgerne, og hele den kompakte Masse, som Vragstumperne danner, forsvinder i hvirvlende Fart ind under Broen.

76.

Ved Flodbredden. Christian staar fortvivlet mellem den summen-
de Menneskemængde, - han synker ned paa Knæ med Hænderne pres-
set mod sine Tindinger, rystes af en Hulken, hæves saa lang-
somt op af de omstaaende. Han ser sig forvildet om, tager sig
sammen og iler bort.

77.

Paa Broen. En Vogn, i hvilken Sigrid og Sir Charles sidder,
kommer kørende. Den unge Pige opdager pludselig Christian,
der kommer fra den anden Side og med tunge Skridt gaar frem-
ad. Hun faar Kusken til at standse og kalder paa Kunstneren,
der kommer hen til Vognen.

78.

Ved Vognen paa Broen. Sigrid retter ivrig et Spørgsmaal til
Christian, der ser paa hende med Foragt og Smerte og svarer:
Tekst: Olaf Malm kan De søge dernede i Floden, - han har lige
ofret sit Liv for at redde et Menneske fra Døden?

Han gør en Gestus mod Broens Rækværk. Sigrid ser paa ham med
forvildede Blikke, opløfter et skingrende Skrig og synker
besvimet om i Sir Charles Arme. Englænderen giver Kusken Tegn
til at køre videre, og Vognen sætter sig i Bevægelse. Af-
blænding -

Very much for David?
Gunn

Very nice
Munich - Brown -
D'Accorda
Poa alba
Folyschleier /

Procyon Cybele!

King Cybernetics

Namib praeferentia
Fotografen en zamenhang

18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539

Man sei heute herzlich zu Hause.

Ein solches Buch kann nicht sein

Van 9, for Selbstent -

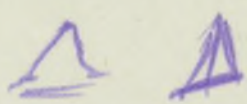
Kings

Handwritten: *Handwritten text, possibly a signature or name, in blue ink.*

Paaude i Sommer- og v Furesøen
Slæde Reddy fra Volden
Slæde Reddy fra
der var Slæde Reddy fra
79.

Tekst: Det var en Junidag ved Furesøen i det Naadens Aar 1860,
en af disse lyse, skyfri Foraarsdage, da Himlen, be-
friet fra Vinterens Taage, synes dobbelt klar, og Luf-
ten saa lun og lind, som om Sydens Aande var faret hen
over Danmarks Sletter.

Optoning af en Herregaardsbygning ved Furesøen omrammet af en
prægtig Park.



80.

Tekst: Paa Etatsraad Grams Landsted var der i Dag to Gæster
til Middag. *Syng nu -*

Paa en Græsplane i Parken. Lænet op ad et gammelt Træ sidder
en ung Mand og en ung Pige i Græsset i ivrig og forelsket
Samtale.

Den unge Pige - Etatsraadens Datter Harriet - ser med et
Smil mod den unge Mand og siger:

Tekst: Kom, lad os gaa ned til Søen, Henry?

(Henry Vernon)

(Harriet Gram)

Han nikker - de rejser sig og gaar.

Der er høje og sø

81.

Ved et Bord med Forfriskninger under et løvrigt Træ, der
staar ved Nedgangen til Stranden. En ældre, korpulent Mand
med et noget rødmusset Ansigt sidder i Samtale med en midal-
drende, elegant Herre, hvis Ydre tydeligt tilkendegiver hans
sydlandske Herkomst. Sydlændingen siger med en ildfuld, over-
talende Gestus: *Der er høje og sø*

Tekst: De maa ikke glemme vort gensidige Forhold. De ved, at
jeg elsker Deres Datter, og at jeg haaber at faa hen-
des Samtykke, ligesom jeg jo allerede har Deres, Hr.

*Hr. Elsker - Maa de ikke glæde sig - her er en po-
Følelse og Følelse - men det er det
De elsker det samme for den Datter som
23*

Mr. El

Handwritten notes at the top of the page, including "The history of the..." and "The history of the..."

Faint, mostly illegible printed text in the upper middle section of the page.



Large block of faint, mostly illegible printed text in the middle section of the page.

Take from index!

Faint, mostly illegible printed text in the lower middle section of the page.

*Emmanuel of Babyl -
Sept of Rom 9 -
Academy*

*Mr. Elmer - Man & his children
Dorothy & Dorothy's children -
Dorothy's children*

De siges saa for

Etatsraad - - -

(Etatsraad Gram)

(Cavaliere d'Acorda, en smart italiensk Forretningsmand)

82.

Nærb. af Gram og d'Acorda. Gram nikker ivrigt, - og d'Acorda forklarer noget med sydlandsk Ildfuldhed. Hans Tilhører lader til at være ganske enig med ham.

83.

Ved Stranden. Henry og Harriet kommer ned til Stranden, hun er ved at snuble over en Sten og griber fat i ham for at støtte sig. Hans Optræden er stadig behersket, medens hun ser forelsket, spørgende op paa ham. De gaar videre ad Stien langs Stranden.

84.

Ved Bordet ved Nedgangen til Stranden. D'Acorda vender sig med et misfornøjet Udtryk mod Gram:

Tekst: Hvem er egentlig denne unge Laps, som De har aabnet Deres Hus for?

Etatsraaden slaar ud med Haanden:

Tekst: Aa, Henry Vernon er en flink Fyr, selv om der ogsaa hviler en Hemmelighed over hans Herkomst. Jeg modtager aarligt 10000 Daler fra England til ham!

Etatsraaden tier, løfter sit Glas og hilser paa sin Gæst. Italieneren, der er skinsyg og nervøs, besvarer Hilsenen.

85.

Strandparti. Henry, der nu ikke længere er i Stand til at beholde den Ligegyldighedens Maske, han hidtil har baaret, udbryder: "Aa, Harriet" - og omfavner hende lidenskabeligt,

Ik heb nu een Verklaring - Nam
vrij Schiedellen of een Meester -
Nam voor i' dit jaar Stijp f' den
(de Voorjaer in een el. lyp)

Nam weder eenen een

St! Nam vier leden Profel -

Deen Stijpblende - f' den

- Nam weder eenen een

Nam weder eenen een

Nam weder eenen een

Nam weder eenen een

Nam weder eenen een

Nam weder eenen een

Nam weder eenen een

Nam weder eenen een

Nam weder eenen een

Nam weder eenen een

Nam weder eenen een

Nam weder eenen een

Nam weder eenen een

Nam weder eenen een

Nam weder eenen een

Nam weder eenen een

idet han dækker hendes Ansigt med Kys. Hun snor sig lykkelig og rødmende ud af hans Favn, og han fører hende hen til en Mosbæk under en skyggefuld Bøg, hvor de sætter sig.

86.

Ved Mosbækken under Bøgen. Henry ser med Lidenskab i Blikket paa Harriet og siger:

Jeg lide dig -
Stille 22
Tekst: Hvorfor jeg ikke har sagt noget før? Hvor kunde vel jeg - Parvenue, som hverken kender sin Far eller Mor - vove at trænge mig paa med min Kærlighed?

87.

Nærb. af Harriet, hvis Ansigt røber den inderligste Kærlighed, og som siger:

alv
Rain
Tekst: Henry, for mig er Du den samme, hvad enten Du er en Rigmandssøn eller som Vor Frelser født af den fattigste blandt Kvinder! Hvad kommer Fortiden os ved?

88.

Ved Mosbækken. Hun kysser ham. Han ser paa hende med et Blik, der baade røber Forlegenhed og Samvittighedskval, og siger sagte:

Tekst: Men hvis der nu er noget forbryderisk ved min Fortid, - hvis jeg nu har noget at skrifte for Dig?

Hun ryster paa Hovedet:

Tekst: Saa maa Fremtiden udjævne det. Jeg stoler paa Dig!

Hun ser ham glad og tillidsfuld ind i Øjet. Han tager en Ring af sin Finger og sætter den paa hendes Ringfinger.

Se anden
10 - g min 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

89.

Nærb. af Henrys Haand, som placerer Ringen - en Slange, der har to glinsende Diamanter som Øjne. Det er den samme, som Malm i sin Tid gav Sigrid.

idet her ... med Kys. Hun snor sig ...
... og ...
...
...
...

...
...

...
...
...
...
...

...
...

...
...
...
...

...
...
...

...
...

...
...
...
...
...

...

...
...
...
...
...

...
...

...
...

...
...

...
...

...
...

...
...

...
...

...
...

...
...

...
...

90.

Ved Mosbænken. Harriet ser henrykt paa den unge Mand, der siger:

Tekst: Den Ring var min Mors eneste Minde om min ukendte

Far, (har gamle Mary sagt mig!) *Ham han selv*

Den unge Pige ser rørt paa ham og trykker sine Læber mod Smykket. Saa gaar de.

91.

Paa Gangen, der fører ned til Stranden. Harriet og Henry er glade og lykkelige paa Vej fra Stranden og hen til Faderens og d'Acordas Bord.

92.

Ved Bordet ved Nedgangen til Stranden. Harriet og Henry nærmer sig Bordet og d'Acorda skælver af Skinsyge.

93.

Nærb. af d'Acorda og Etatsraaden ved Bordet. Italieneren hvisker skælvende af Skinsyge, idet han stjaalent gør en Bevægelse mod Harriet og Henry: *Et maa ikke glemme Vn.*

Tekst: Jeg haaber, at De ikke glemmer vor Overenskomst,

Etatsraad. (De er vel klar over,) at Deres Datters

Forlovelse med Vernon er ensbetydende med et Brud
med Baileys
med Cavaliere d'Acorda?

Etatsraaden nikker beroligende: "Gud, hvad tænker De paa?"

94.

Ved Bordet ved Nedgangen til Stranden. D'Acorda griber sit Glas og hilser først med et forbindtligt Smil paa Harriet og saa paa Henry. De to unge sætter sig. Afblænding. -

Hand: Fellowship
Korrel of Clearburn
(St. Nam of Kumpel)

Nim man new ~~haus~~ ~~Hyen~~
from Dymar

Nim has en little Nim, der herber
Nim also for god -
Nim Dymar - blent haus fallen

95.

Tekst: Sent paa Aftenen, da Henry var paa Hjemvejen, brød et Uvejr løs over Byen.

Opblænding af Uvejrshimmel med blinkende Lyn. - Billedet to-
ner over i:

96.

Ved Trianglen, hvor Strandvejen i 1860'erne sluttede. Det be-
gynder at regne. Henry slaar Frakkekraven op og gaar hurtigt
videre.

97.

Tekst: Et uventet Møde, der vækker gamle Minder.

Paa Kærlighedsstien. Henry gaar med raske Skridt frem i
Regnvejret, studser pludselig, da han faar Øje paa et Pige-
barn, som staar og kryber sammen ved et Træ. Han udbryder
forfærdet:

Tekst: Laura!

(Laura)

98.

Nærb. af Laura, en køn ung Pige i 20-aars Alderen. Hendes
gule Lokker driver af Vand, og hendes gennemvaade Dragt klæ-
ber fast til Kroppen. Henrys Udraab faar hende til at dreje
Hovedet.

99.

Paa Kærlighedsstien. Henry gaar hen til den unge Pige. Hun
ser bønfoldende paa ham og siger et eller andet paa indtræn-
gende Maade.

Henry ser medlidende paa hende, men pludselig bliver hans
Mine mørk, og han siger:

Tekst: Laura, i et Aar har alt været forbi mellem os, og det

J' henta na en Mar der endel Ud del
Hjerte for at naa sin Maal - og han gik

Er for
at en
ing Mar, som
Ningdebe var
Maaenbar.
D' Maaen
D' Maaen
D' Maaen
ved at haas
deklareret en
offentlig
X

Benedetto presumer i det han keller

Svea Soloppe og de Maal brug

til haas Formaal -

X Niste galskue og de andre Aeddelige

Benedetto er en ledende Maal i Ambolaspalle -
alle kan se det

[En Kollidation i Raa Niste Facet
overmalet med Sol og Ud duffe]

En Venn: 17-63-82 til paa Haanden

Styr -
En Aanket Drømt for Spedalen.

kan ikke blive anderledes!

Laura brister i Graad og strækker bønfuldende Hænderne ud mod den unge Mand: "Jeg forlanger ikke, at Du skal elske mig - overlad mig blot ikke til mig selv i denne forfærdelige By!" Hun vrider sine Hænder, og hendes Graad tager til. Henry faar Medlidenhed med hende. Han siger et Par Ord til Pigebarnet, der med lettet Hjerte tager hans Arm, og de følges saa ad videre.

*(H følger ikke af det glade blik) - Det er ikke
Nem om den Falden - men det har været
100. Det er en
vise af det her)*

Gaden uden for Henrys Bolig. Det er holdt op med at regne, men Gaden er vaad, og Vandet pøser ned i Rendestenen.

D'Acorda og en italiensk Tjener staar uden for Huset, i hvilket alt er mørkt. Den førstnævnte peger mod Bygningen og siger:

Benedetto - Sig først for mig om det er det samme her!
Tekst: Her bor han, den fordømte Nar! Det bliver nu Din Op-
gave, Benedetto, at holde et vaagent Øje med ham og
siden give mig Besked!

Sig for at gøre mig
(Benedetto *den*.....)

Tjeneren nikker. I det samme hører d'Acorda nogen nærme sig, - han griber Tjeneren i Armen og skjuler sig sammen med ham bag et eller andet Fremspring ved Siden af Porten. I det samme kommer Henry med Laura under Armen hen til Porten.

101.

Ved Porten. Henry leder i sine Lommer efter Portnøglen og finder den frem. Den unge Pige slaar begge Armene om hans Hals, løfter sit smukke Ansigt, der nu atter er smilende, op mod ham og kysser ham. Han ryster paa Hovedet, men hun ser bønfuldende paa ham og hvisker:

Tekst: Giv mig blot/et eneste Kys -/blot/et eneste som i gamle Dage!

Ude af Stand til at modstaa den Bøn, der taler ud af hendes

1045

1046

1047

1048

1049

1050

1051

1052

1053

1054

1055

1056

1057

1058

1059

1060

1061

1062

1063

1064

1065

1066

1067

1068

1069

1070

1071

1072

1073

1074

1075

1076

1077

1078

1079

1080

mørkeblaa, fugtige Øjne, lægger han Armen om hendes Liv og kysser hende.

102.

Nærb. af d'Acorda bag Fremspringet. Han ler ondt.

103.

Ved Porten. Henry lukker Porten op og skyder den unge Pige ind ad denne. Han skal selv til at følge efter, da d'Acorda gaar forbi, løfter paa Hatten og siger:

Tekst: Buona sera, Signore! Felicissima notte!

Italieneren gaar videre. Henry ser overrasket og ærgerlig efter ham og gaar saa ind ad Porten, som han lukker efter sig.

104.

Henrys Arbejdsværelse. Det er luksuøst indrettet med Boghylder og Kunstgenstande. - Henry kommer ind sammen med Laura, tænder en Kandelaber. Han gaar hen til en Sidedør, banker haardt paa denne, aabner den paa Klem og kalder paa nogen i Værelset bagved, for saa at vende tilbage til Laura, der har sat sig i Sofaen, og som følger ham med Øjne, der skinner af Forventning.

Pludselig: "Hvad har du besluttet dig på?" - "Jeg har besluttet mig på at blive her i Nat!"
Pludselig: "Hvad har du besluttet dig på?" - "Jeg har besluttet mig på at blive her i Nat!"
Men i Morgen må du sige at

Ved Sofaen. Henry ser besluttet paa den unge Pige, siger:

Tekst: Du bliver her i Nat under gamle Marys Varetægt, -
og i Morgen tager Du ^{fuld af sø} saa ud til det Tilflugtssted paa Landet, som jeg talte om? Jeg sover i Nat paa et Hotel; *saa du kan blive her -*

Laura nikker: "Ja, ja, Henry, som Du vil!" Pludselig faar hendes Ansigt et Udtryk af Overraskelse, - der kommer nemlig en gammel, fed og godmodigt udseende Mulatkvinde hen

Modestly
Mistakenly
Whisper
Haha

From slaving here from a

Populism

Christian water here

From ran and let del pdeable solr

Has Brandt agroa

Italian from screen

til dem. Den gamle, der har Tøfler paa Fødderne og i Hast har kastet en Kjole over sit Nattøj, ser kritisk paa Laura. Henry giver hende med et lille Smil de nødvendige Oplysninger.

106.

Henrys Arbejdsværelse. Den gamle Mulatkvinde mumler noget for sig selv og nikker. Henry trykker Lauras Haand til Afsked og gaar. Mary siger et Ord til den unge Pige og gaar saa foran med Kandelaberen i Haanden hen mod Sideværelset. Afblødning -

107.

Tekst: Den følgende Dag ved Middagstid var alle Forberedelser til Lauras Afrejse truffet.

Optoning af et Parti ved Porten til Henrys Bolig. Henry, der har en stor Æske under Armen, kommer sammen med en ung Mand af et fint, godmodigt, maaske lidt forlæst Udseende hen til Porten. Medens han aabner denne, siger han til sin Ledsager: *Det går jo en del bedre. Ved at sætte lige de to af hinanden.*

Tekst: Jeg har selv saa svært ved at tage fra Byen netop *til Carol* nu, saa Du aner ikke, hvor stor en Tjeneste Du gør *Sig en* mig, Frederik? *hermed*

(Frederik From)

Den anden nikker med et velvilligt Smil, og de følges saa ind. Da de er forsvundet, kommer Benedetto frem fra et Skjulested i Nærheden og ser med et lurende Grin op mod Huset.

108.

Henrys Arbejdsværelse. Henry og From kommer ind. Den førstnævnte pakker Æsken ud, som indeholder en Damerejsedragt. Han lægger Tøjet paa en Stol, og i det samme kommer gamle

Mary i stærk Sindsoprør til Syne i en Dør i Værelsets Baggrund. De to Venner gaar hende i Møde. Hun vender sig heftigt mod Henry:

Tekst: Nu kan Massa Henry gøre alt, hvad han vil, for nu har mig gjort aldeles, som Massa befalede. Men nu gaar gamle Mary sin Vej....

109.

Del af Henrys Arbejdsværelse. - Mulatkvinden knejser med al den Værdighed, som en detroniseret Dronning kan lægge for Dagen. Henry ser forbavset paa hende og spørger hende om noget. Hun fortsætter ivrigt:

Tekst: Hun derinde ikke være nogen fin Dame, - hun vende op og ned paa alle gamle Marys Klæder og tage Marys Brudedragt, som aldrig har været brugt, siden stakkels Jimmy døde.....

Hun peger hen mod den aabne Dør.

110.

Del af Henrys Spisestue. Laura staar ved et elegant dækket Kaffebord og laver Kaffe. Hun har en stærkt udringet Musselinskjole paa. En tredobbelt Række Koralperler er bundet om hendes hvide Hals, og omkring det lyse Haar er et broget Silkelommelørklæde anbragt omtrent paa samme Maade som gamle Marys turbanlignende Hovedprydelse. Hun vender sig om og ser med et skælmsk Smil hen mod Døren.

111.

Henrys Arbejdsværelse med Døren til Spisestuen. From smiler ironisk, hvorimod Henry ser forbavset og bebrejdende ud. Han gaar ind i Spisestuen fulgt af de to andre.

Del af Henrys Spisestue med Kaffeboardet. Fulgt af From og Mary kommer Henry hen til Boardet. Laura sætter Kaffeanden fra sig og nikker smilende til sin Beskytter, men bliver pludselig urolig, da hun lægger Mærke til hans misfornøjede Mine. Han mønstrer hende med et kritisk Blik, ryster paa Hovedet:

(Tekst: Som Du dog har uglet Dig ud, Laura? Du lovede jo at blive paa Marys Værelse, til jeg kom tilbage!)

Laura ser halvt stødt og halvt forskrækket paa ham og protesterer. Henry, der indser, at han ingen Vegne kommer med hende, præsenterer From for Laura.

From gaar hen og hilser, medens Henry ser paa Uret.

Tekst: Vognen er her om ^{Skals} ~~en halv~~ Time, saa det er paa Tide, at Du klæder Dig om. Din Rejsedragt ligger i Biblioteket?

Den unge Pige ser bønfoldende paa ham, og hans Udtryk formildes. Da han lægger Mærke til det lille satiriske Smil, der spiller om Froms Læber, bliver hans Mine imidlertid atter mørk, og han betyder Laura, at hun skal skynde sig. Den unge Pige gaar. De to Herrer sætter sig ved Kaffeboardet, og Mary, der nu straalere af Tilfredshed, skænker Kaffe for dem.

Del af Henrys Arbejdsværelse med Døren til Sideværelset. Laura kommer. Hun hænger lidt med Hovedet og har en Mine paa som et forkælet Barn, der ikke har faaet sin Vilje. Hun faar Øje paa Rejsedragten paa Stolen og tager den op, da hun i det samme hører nogen banke paa Yderdøren og farer sammen.

Billede af en Dør med en Dørhammer. En Mandshaand (Brandts) griber Hammeren og lader den slaa mod Døden.

Del af Henrys Arbejdsværelse med Døren til Forstuen. Laura betænker sig et Øjeblik, men Nysgerrigheden sejrer, - hun kaster med et Smil Rejsedragten fra sig og skynder sig ud ad Døren til Forstuen.

Del af Henrys Forstue med Yderdøren. Rummet er dekoreret i pompejansk Stil. Laura gaar hen til Yderdøren og lukker den op. Hun kommer med et lille Udraab af Overraskelse, da hun ser Brandt træde ind. Han betragter hende med et forbavset og næsvist Grin: "Naa, hænger det saadan sammen?" Han vil tage hende om Hagen, men hun gør sig harmfuld fri:

Tekst: Jeg vil ikke have mere med Dig at gøre, Brandt. Nu tager Henry sig af mig og lader mig komme ud til sine Venner paa Landet?

(Brandt, Henrys Fælle i mange glade Æventyr)

Brandt ser spottende paa hende, slaar saa en Haanslatter op.

Gaden uden for Henrys Bolig. Der holder en Rejsevoan foran Huset. Benedetto skynder sig hen til Kusken, stiller ham et Par Spørgsmaal og styrter saa ned ad Gaden.

Del af Henrys Forstue med Yderdøren. Laura ser forbitret paa Brandt, der endelig bremser sin Munterhed og siger:

Tekst: Gør Dig ingen Illusioner, lille Laura. Naboben har sine Øjne andet Steds henne, og Du betyder ikke mere for ham end den Sne, der faldt ifjor?

Angsten kommer op i Laura, og hun protesterer. Brandt ler atter haanligt: "Men tab ikke Hovedet af den Grund?" Uden at bryde sig om den unge Piges Indvendinger, tager han hende

om Livet og trækker hende med sig hen til Arbejdsværelset.

119.

Henrys Arbejdsværelse. Mary staar med Lauras Rejsedragt paa Armen og kigger undrende ind ad Døren til Sideværelset: "Hvor er Tøsen blevet af?" I det samme kommer Brandt dansende ind med Laura, som han stadig har om Livet, og som har opgivet at gøre Modstand. Til Mulatkvindens Indignation og Forbavselse stormer de videre hen mod Døren til Spisestuen. Her gør Laura atter et forgæves Forsøg paa at unddrage sig Brandts Omfavnelse.

120.

Ved Kaffebordet i Henrys Spisestue. Henry sidder i alvorlig Samtale med From, men pludselig ser han noget, der faar ham til at fare sammen.

121.

Del af Henrys Spisestue ved Døren. Brandt kommer dansende ind med den leende og skrigende Laura om Livet.

122.

Ved Kaffebordet i Henrys Spisestue. Henry ser bestyrtet og harmfuld hen mod Døren: "Nej, nu gaar det min Sandten for vidt?" I det samme kommer Brandt og Laura hen til Bordet. Brandt slipper endelig Pigebarnet, vender sig med en komisk overdreven, højtidelig og forulempet Mine mod Henry og siger, idet han peger paa Laura: *Ja - det er en rigtig gal og slem. Det er heller ikke for Soldat.*
Tekst: Jasaa, det var altsaa derfor, at De i Aftes, bedste Sir, svigtede og fornægtede Deres Venner, og udeblev fra Soldet i Tivoli.

*Min forklaring er at hun havde sagt at hun
ikke ville i Tivoli*

123.

Henrys Spisestue. Uden at svare vender Henry sig opbragt mod Laura, der angstelig søger at undskylde sig: "Han tvang mig til det, Henry?" Henry rejser sig, gaar hen til Pigebar-net og fører hende ud ad Døren, som han lukker efter hende for saa at vende tilbage til de andre.

124.

Ved Kaffebordet i Henrys Spisestue. Brandt forfrisker sig med en Cognak fra en hidtil urørt Karaffe paa Bordet og vender sig saa atter mod Henry:

Tekst: Men nu, ædle Nabob, fordrer jeg Oprejsning - en Mid-dag paa Alléenberg og et Sold, der kan gaa Gny af?

Henry ser paa ham med en Antydning af en forsmædelig Mine, smiler saa lykkeligt og ryster paa Hovedet:

Tekst: Nej, Brandt - det er for evigt Slut med den glade Henry Vernons østerlandske Eventyr i Tivoli og paa Alléenberg?

From smiler glad forbavset, og Brandt betragter den talende med uskrømtet Forbavselse. Henry fortsætter.

125.

Nærb. af Henry, som med straalende Øjne siger:

Tekst: Jeg forlovede mig i Gaar Eftermiddags med hende, som Du, Frederik, ved, at jeg saa længe har holdt af?

hende

126.

Ved Kaffebordet i Henrys Spisestue. Henry ser glad paa From, der smiler begejstret og farer op med Ordene:

Tekst: Med Harriet Gram?

Henry nikker. From griber ivrig Vennens Haand og trykker den hjerteligt, medens Brandt tilintetgjort synker ned paa en

Stol: "Det var som bare Pokker!" - Aftoning. -

Opblænding af Del af Gaden et Stykke fra Henrys Bolig.

Benedetto kommer sammen med d'Acorda, for hvem han ivrigt aflægger Rapport om sin Udspioneren. Foran en lille Restaurant med Fortovsservering standser de pludselig. De ser nemlig:

Uden for Porten til Henrys Hus. Laura, der nu har faaet Rejse-
sedragten paa, stiger sammen med From op i Vognen, der sætter
sig i Bevægelse. Henry tager Afsked med Brandt og forsvinder
ind ad Porten.

Paa Gaden ved Fortovsrestauranten. d'Acorda nikker eftertænksomt, sender Benedetto bort, sætter sig ved et Bord uden for Restauranten, bestiller en Forfriskning hos den tililende Tjener og ser saa forventningsfuldt op ad Gaden. Brandt kommer, hensunken i mismodige Tanker. Italieneren raaber Goddag til ham og vinker ham med en indbydende Haandbevægelse hen til sig. Brandt gaar hen til Bordet.

Ved Bordet uden for Fortovsrestauranten. d'Acorda rejser sig, og de to Herrer veksler Haandtryk. De sætter sig, Italieneren bestiller et nyt Glas hos Tjeneren og vender sig saa mod sin Gæst:

Tekst: Jeg kan forstaa, at De kommer fra vor fælles Ven -
Hr. Vernon. Jeg traf ham i Gaar Eftermiddags ude paa
Etatsraad Grams Landsted?

Brandt nikker, siger i en ærgerlig Tone:

Tekst: Ja! Det er jo der den Daare har gaaet hen og forlovet sig...

*Ja. Kan syge del selv - Forlovet -
Selv*

... of the

... ..

... ..

Given! Billings =

Now very home: Perry

Now give mine: Deep

Half! Perry

When very: Perry

Koffe

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

Det giver et Ryk i d'Acorda, hans gule Ansigt bliver næsten askegraat, og han spørger ivrigt Brandt om noget. Denne svarer med Beklagelse i Stemme og Udtryk:

Tekst: Jo, det er ganske paalideligt - jeg har det fra hans egen Mund!

Det falder Italieneren svært at beherske sig, men Brandt, der ikke lægger Mærke til hans Sindsbevægelse, skyller en Cognac i sig og udbryder:

Tekst: En fordømt Historie - en forlovet Mand er altid tabt for sine Venner og man har pinedød ikke Raad til at miste en Nabob som Vernon!

d'Acorda tager sig med en Viljeanspændelse sammen og retter i en ivrig Tone et Spørgsmaal til Brandt.

131.

Ved Skrivebordet i Henrys Arbejdsværelse. Henry griber den gamle Mulatkvinde, hvem han aabenbart har fortalt sit Hjertes Hemmelighed, om Skuldrene og udbryder jublende:

Tekst: Og nu, Mary - nu er jeg den lykkeligste Mand under Solen!

Den gamle græder af Glæde - og mellem et Par Hulk fremstammer hun:

Tekst: Tænk, om Missus - *Missus* Deres søde Mor havde faaet Lov til at være med i dette?

Henry bliver alvorlig. Han siger i en indtrængende Tone til Mulatkvinden:

Tekst: Mary, hvorfor vil Du aldrig fortælle mig noget om min Mor?

Mulatkvinden mumler nogle utydelige Ord, ryster paa Hovedet og lader paany Taarerne løbe. Henry ser paa hende med et melankolsk Blik og tilføjer:

Tekst: Min Mor .. ja, hvem er min Mor ... alt, hvad jeg har som Minde om hende er den Ring, jeg gav Harriet, og

[Faint, mostly illegible text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through.]

~~P'Acosta typus pro Babel - Ser~~

Shahap

D'Acosta Cap Bublikene - Se, del

li droz Kan't del en King

Uery - foalan men an

limb tan a job! in

in opp! del a dec Jh

ighu e Fuler Dug Joun

135/ Maanai jout en Fout hor Shahap

g Kemp fables de Ven

Gae Ebluine hore lye

Jouli

saa Maleriet der ...

Han peger op mod et Dameportræt, der hænger over Skrivebordet.

132.

Nærb. af Portrættet, paa hvilket man ser Sigrid i Brystbilledet. Hendes Haar er sat paa samme Maade som paa Psychestatuen.

133.

Ved Skrivebordet i Henrys Arbejdsværelse. Henry betragter Portrættet med Andagt. Gamle Mary hulker stadig.

134.

Ved Bordet paa Fortovsrestauranten. d'Acorda ser indtrængende paa Brandt og siger:

Tekst: Naa - saadan en romantisk Forlovelse er gaaet over Styr førend i Lag. Hvad mener De om, at vi to lagde vore kloge Hoveder sammen, Hr. Løjtnant?

Brandt ser spørgende op, men da Italieneren begynder at udvikle sin Plan, klarer hans Ansigt op. Et snu og forslagent Smil kruser hans Læber. Afblænding.

135.

Overlæggelse af Brandt delte Hen i en Tid paa Frederiksdals Kro.

Tekst: Henry var til sidst gaaet ind paa at tage Del i en af Brandt arrangeret Fest paa Frederiksdals Kro - som en Afsked med den gamle Adam.

Opblænding af Frederiksdals Kro, - som den saa ud i 1860.

(Helst et Aftenbillede med Maaneskin og Lys strømmende ud fra Krovinduerne.) Billedet toner over i:

136.

Del af festlig, oplyst Krosal. Omkring et dækket Bord sidder 6 a 7 selskabsklædte Herrer og pokulerer. Middagen er overstaaet, og en Tjener byder Havanna-Cigarer om, medens hans

Her er gennemført Dybbandsballen -
og af den Spas 9 Recens de
plet af ren.

Omtrent
der smides ud!

med guldtype
hans søn

Manden
en Kasse

~~Seher~~
~~Glaumhede~~
~~Meerke~~ Overblik

(Laura for Billie at se 2)

Kunne udtrykke beviset - at!
(indtænke mig 8 Reola)
8 for Brat (dvs. for Brat-
heller Champagne, hvor
paa en Tys mand det over!

2
Fetichistal.
gl. dog om

Kolleger fjerner de tømte Flasker og skænker op paany af andre, som de tager fra en sindrigt konstrueret Opsats, der staar midt paa Bordet, og hvis øverste Top krones af et Par Champagneflasker, og hvor man iøvrigt efter en nedadstigende Skala finder Rhinskvins- Madeira- og Sherryflasker. Paa Bordet staar ogsaa et Par Skaale med Druer og anden Frugt. Henry indtager Hæderspladsen ved Midten af Bordets ene Langside, - lige over for ham sidder d'Acorda, og for den ene Bordende sidder Brandt og leder Orgiet. Italieneren ser lurende paa Henry, kaster saa et Blik paa sit Lommeur og lader til at blive urolig. Han rejser sig og gaar hen til Brandt.

137.

Ved Bordenden, hvor Brandt sidder. d'Acorda hvisker noget i Øret paa sin Medsammensvorne, der rejser sig og sammen med Italieneren gaar lidt bort fra Bordet. Med en utaalmodig Mine hvisker Italieneren et Par Ord til Brandt, der nikker beroligende og sagte siger:

Tekst: Der er ingen Fare - hun skal nok komme. Da jeg talte om Forlovelsen, blev hun Fyr og Flamme og gik ind paa alt - - -

d'Acorda smiler skadefro:

Tekst: Godt, saa har vi ham! De ved, at Benedetto er Kusk for Etatsraaden i Aften - - -

Han standser i Replikken og smiler ondt og hoverende. Brandt nikker med et tilfreds Grin. De to Forbundsfæller drikker paa et godt Resultat.

138.

Ved Bordet i Krosalen. D'Acorda sætter sig igen, - i det samme kommer en Tjener hen til Brandt og giver ham en Besked med det Resultat, at han sammen med en anden af Herrerne

del 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651,

1. subject: *subject* 2. name: *name* 3. date: *date* 4. page: *page*

Mr. President

Answer:

1. Содержание

For [redacted] and wife, Vol. No.

... 211 ...

01/01/2017 01/01/2017

... .. De

1. The following information is being furnished to you for your information:

...for me to ...

Page 1 - 10

DECLASSIFIED BY: NND-60918 NO CHANGE TO DATE: 11-17-2009

1957-1958

rejser sig og følger ud efter Tjeneren.

139.

Del af Bordet med Henry og d'Acorda. Med forventningsfuld Skadefry hæver Italieneren Glasset og hilser forbindtligt paa Henry, men i det samme hører de Stemmer ved Døren og ser derhen.

*Her kommer vi!
Her kommer vi!
og alle i!*

140.

Del af Krosalen med Indgangsdøren. En mærkelig Procession holder sit Indtog. Brandt gaar i Spidsen, stolt som en Garderofficer med en mægtig Muffe paa Hovedet og en lyserød Silkeparasol i Haanden. Han anfører et Orkester, der utvivlsomt hører hjemme paa Dyrehavsbakken, og som bestaar af en vissén, vindøjjet Fyr, som blæser en ældgammel Klarinet, - et Individ med indsunket Bryst og Hovedet mellem Skuldrene, som drejer løs paa en Lirekasse, han har hængende i en Rem paa Maven - og tilsidst en Trommeslager med en Tromme, der ligner en Øltønde. Efter dem tripper med lette Dansetrin en fire, fem unge Damer ind, af et decideret demimondant Tilsnit. Den unge Dame, der gaar sidst, har en lys Musselinskjole paa og ledsages af den Herre, der fulgte ud med Brandt. Hendes Ansigt skjules af det Pigebarn, der gaar foran hende.

141. *W. J. J.*

Del af Krosalen med Bordet. Glad overraskede og under livlig Bifaldsmumlen rejser Gæsterne sig. De omringes af de muntre Damer, for hvem der skænkes Vin op, og som straks begynder at plyndre Frugtskaalene. Henrys Mine er blevet mørk, og han vender sig heftigt mod Brandt.

Logelle

7 Neues
Kreuz

142.

Nærb. af Henry og Brandt ved Bordet. Henry ser paa Brandt med flammende Blikke, griber ham i Armen:

Tekst: Det her er imod vor Aftale - det er ikke ærligt Spil?

Brandt rykker sig løs og trækker paa Skuldrene:

Tekst: Lad os nu være fri for Dine Nykker? Kan Du ikke se, hvem der er kommen for Din Skyld, Nabob?

Han peger hen mod Indgangsdøren. Henry ser derhen og lader til at blive højst ubehagelig overrasket. Brandt griner skædefro.

143. X.

I Salen et Stykke fra Indgangsdøren. Laura - Damen i den lyse Musselinskjole - staar tvivlraadig og lidt urolig. Hun retter en Smule paa Haaret.

Ved Bordet, hvor Henry og Brandt staar. Henry ser rasende paa Brandt. I det samme hører de et forfærdeligt Spektakel og farer sammen.

145. *Ad gavn*

I et Hjørne af Krosalen. Orkestret er stemt i med en øredøvende Dansemelodi.

146.

Krosalen. Herrerne tager Damerne om Livet og fører en vild og bacchantisk Dans op. Brandt hugger en af de skønne og kaster sig ud i Dansen, medens Henry besluttet gaar hen til Laura. D'Acorda, der stadig har holdt Øje med ham, følger stjaalent efter.

Brand en berisct - kerlekes opvallen
 Sine Shey - jomke dit en pruyffer

O. S. a. d.



Her den alle mit der jong
 por uenp stor g. beder kan
 i Naam - skilte
 Giel O. S. a. d.

✓

147.

Del af Salen med Indgangsdøren. Henry griber Laura haardt om Armen: "Hvad har Du her at gøre?" Hun ser paa ham med Længsel i Blikket, medens han fører hende ud ad Døren. Da de er forsvundet, dukker d'Acorda op - følger efter.

Laura løber dig ikke af Livet! Vent på

148.

Korridor i Kroen. D'Acorda kommer, sniger sig hen til en Dør i Korridoren og staar et Øjeblik og lytter. Han nikker tilfreds og spejder saa forsigtig ind ad Døren, der staar paa Klem.

149.

Del af Gæsteværelse paa Kroen. Der er ikke tændt Lys herinde, og Maanen kaster et spøgelsesagtigt Skær over Værelset. Henry staar foran Laura, der har taget Plads i Sofaen. Han ser medlidende paa hende og siger:

Tekst: Godt - jeg skal for sidste Gang se gennem Fingre med Dig, fordi det er Dine Veninder, der har lokket Dig til det, men det bliver ogsaa sidste Gang!

Hun løfter Ansigtet op mod ham og ser paa ham med et angerfuldt og bønfoldende Blik, - siger hulkende:

Tekst: Aa, Henry, ~~det er jo for Din Skyld, at jeg er kommen.~~
Jeg ved godt, at jeg ikke betyder noget for Dig mere,
~~men nu siger man, at Du elsker en anden!~~ *kan man ikke se det?*

Han nikker bekræftende: "Det er ogsaa sandt?" Hun bryder ud i en hjerteskræende Hulken.

150.

Del af Korridoren med Døren til Gæsteværelset. D'Acorda smiler haanligt. I det samme hører han Spektakel ude fra Vejen og gaar hen til et Vindu paa den anden Side af Korridoren. Han ser ud paa Vejen.

Hindus, Hindus, Benet alla
Elabur - Hye Hyeovop
et Tach he

Sit chut
for
see Kavan
for Benet

gammelfs! Kann die Waffe dremachen!

Benedetto klamer sine Ting fint.

151.

Vejen uden for Kroen. Vejen skæres af en Møllebæk, over hvilken der fører en Bro. Etatsraadens Vogn kører forbi, og da den skal over Broen, støder den mod den ene Brostolpe og vælter over mod Rækværket. Evt. gaar der en Ring af Hjulet og ruller hen ad Broen. Et Par Drenge styrter til, - den ene griber Hestene i Bidslet, og den anden faar Vogndøren op. Der kryber en Herre ud, og han hjælper saa en ung Dame ud. Man kan ikke i Nattens Mørke skelne Ansigterne.

152.

Ved Vinduet i Korridoren. d'Acorda griner anerkendende.

Tekst: Den klarede Du fint, Benedetto?"

Han ser endnu lidt paa Optrinet udenfor og gaar saa tilbage i Retning af Salen.

153.

Ved Møllebroen. I Bækken nedenunder bruser et kæmpestort Møllehjul. - Drengene er ved at spænde Hestene fra. Etatsraaden staar ved Siden af Vognen. Han taler strængt til Benedetto, der med en fremhyklet, slukøret Mine staar foran ham:

Tekst: Hvad var det for en fortvivlet Ide af Dem at køre denne Vej i Stedet for over Bagsværd?

Benedetto undskylder sig i en ydmyg Tone, og Etatsraaden erklærer saa med en flot Gestus:

Tekst: Naa, der er jo ikke sket anden Ulykke, end at vi kommer til at blive i dette Hul et Par Timer?

Han nikker beroligende til Harriet, der tager hans Arm. De gaar op mod Kroen.

154.

Krosalen. Under den øredøvende Larm fra Musikken fortsættes Dansen i et stedse vildere Tempo. Brandt stopper op i en

bacchantisk Svingom og sætter sig med sine Dame ved Indgangsdøren. Hun beder om noget at drikke, han rækker hende et Glas og snapper en uoptrukket Champagneflaske fra Bordet.

155.

Del af Krosalen ved Indgangsdøren. Brandt begynder at lirke Proppen af, idet han holder Flasken hen mod Pigebarnet som et Skydevaaben. Proppen springer, og Pigebarnet farer med et lille Hvin til Side i samme Øjeblik, som Døren aabnes, og Etatsraaden bag hvem Harriet gaar, træder ind.

156.

Nærb. af Etatsraaden, der faar Champagneproppen lige i Brystet.

157.

Del af Salen ved Indgangsdøren. Etatsraaden er ude af sig selv af Harmen, da d'Acorda i det samme kommer til. Han gaar hen til Etatsraaden, bukker og erklærer: "Her er nok ikke det rette Sted for Dem?" Etatsraaden raaber i en ophidset Tone et Par Ord til Brandt og vender sig for at gaa. Brandt lukker Døren og bryder ud i en ny Skoggerlatter.

158.

Forstue uden for Krosalen. Værten, der kommer ned ad Trappen fra første Sal, skynder sig med mange Undskyldninger hen til den ophidsede Etatsraad. Harriet, der ogsaa er meget forskræmt, lægger Haanden paa sin Faders Arm og peger paa Trappen: "Lad os gaa derop, Far!" D'Acorda tager hurtigt til Orde og siger, idet han peger mod en Korridor, der munder ud i den modsatte Ende af Forstuen:

Tekst: Nej, det der er bedre - jeg ved, at derhenne lig-

Her! Her!

ger et roligt Værelse?

Han gaar hen mod Korridoren, fulgt af Harriet og den stærkt oprevne Etatsraad.

159.

Gæsteværelse paa Kroen. Laura sidder i Sofakrogen med Hovedet hvilende paa den højre Arm, som hænger ud over Rygstødet. Henry har sat sig ved Siden af hende og taler trøstende til hende, men hun ryster hulkende paa Hovedet:

Henry siger altid -
Tekst: At Du kan være saa grusom, Henry. Du ved ikke, hvad det vil sige at elske uden at blive genelsket - men tænk, om Din fine Dame en Dag svigter Dig!

Hun ser paa ham med lidenskabelige Blikke. Han ryster paa Hovedet: "Det hjælper altsammen ikke noget, Laura!" Han rejser sig for at gaa, men i det samme farer hun op og kaster sig om Halsen paa ham:

Tekst: Du maa ikke svigte mig - Du maa ikke overlade mig til Skammen og Vanæren?

Han forsøger at gøre sig fri, men hun holder ham krampagtigt fast. Pludselig studser han, - han hører Stemmer udefra Gangen og genkender Stemmerne.

160.

Gæsteværelset, set mod Døren. D'Acorda, Etatsraaden og Harriet kommer ind. Bagefter kommer en Tjenestepige med Lysestagen, som hun sætter paa Bordet - gaar.

161.

Hele Værelset. Etatsraaden opdager Henry og udbryder:

Tekst: Men Du gode - er det ikke Hr. Vernon?

Harriet, der har staaet med Ryggen til Sofaen, farer sammen og drejer Hovedet.

162.

Nærb. af Harriet, der genkender Henry, og som med smertedirrende Stemme udbryder:

Tekst: "Henry - aa, min Gud?"

163.

Ved Sofaen i Gæsteværelset. Laura løfter Hovedet og ser forvirret frem for sig, hvorimod Henry stadig staar som forstenet. Pludselig gaar alt op for hende, hun griber ham heftigt i Armen og udbryder:

Tekst: Aa, Henry? Det er hende, Du talte om - det er hende?

164.

Gæsteværelset. Et svagt Skrig undslipper Harriets Læber, da hun hører Lauras Stemme. Med et Udtryk af voldsom Smerte presser hun sin venstre Haand mod Hjertet, drejer Hovedet bort og søger Støtte mod Faderens Skulder. Henry gør Forsøg paa at tale men forgæves. Han rejser sig, gaar et Par Skridt frem, bliver staaende foran et Spejl.

165.

Ved et Spejl i Gæsteværelset. Henry staar tilintetgjort. Han synes, at han maa synke i Jorden - og drejer Hovedet bort. I Spejlet paa Væggen ser han Harriet staa lænet ind mod Faderens Bryst. Hendes hvide Hætte er gledet tilbage, hendes Haar er faldet ned og slynger sig i vild Uorden om hendes Hals, hendes Øjne er lukkede og den fine Mund halvaaben. Det ser næsten ud, som om hun sov. Henry stirrer frem for sig helt forstenet af Fortvivlelse, - farer saa pludselig sammen og ser henmod Døren.

166.

Ved Døren i Gæsteværelset. D'Acorda staar i Døren. Han be-

Handwritten notes in purple ink:
Neha Mathan
Amalendu - por gita
Neha Mathan
Neha Mathan
Neha Mathan

Handwritten signature: X

Handwritten text at the bottom:
Di has hanti nini Tolah -
De Deet Drah nini Kary!

tragter Henry med aabenbar Skadefryd.

167.

Gæsteværelset. Der kommer pludselig Liv i Henry, - han styrter heftigt hen mod Døren, ud af hvilken d'Acorda forsvinder som et Lyn.

168.

Korridoren uden for Gæsteværelset. D'Acorda forsvinder i en Fart op ad Korridoren, medens Henry styrter ned ad denne.

169.

Uden for Indgangen til Frederiksdals Kro. Henry kommer ud - forsvinder i Natten. - Afblænding.

170.

Tekst: Den følgende Dag ved Middagstid - - -

Opblænding af Del af Henrys Soveværelse med Sengen, paa hvilken Henry ligger og sover tungt - stønner i Søvn. Gamle Mary kommer med et Brev i Haanden, ser ængstelig paa sin Herre og ved ikke rigtig, om hun skal vække ham, men i det samme slaar han selv Øjnene op. Han ser sig søvndrukken om, sætter sig op og stirrer frem for sig med et forvildet Blik. Han har lagt sig med Tøjet paa, det er krøllet og tilstanket, og hans Fodtøj er meget snavset, saa man faar det Indtryk, at han Natten igennem har strejffet om paa Veje og i Skove. - Mulatkvinden rækker ham Brevet og spørger bekymret til hans Befindende. Med en Haandbevægelse betyder han hende, at hun skal forsvinde, og da hun er gaaet, river han Brevet op. Den Slangering, han engang gav Harriet, falder ud af det. Han tager den op, ser paa den stønnende som i Smerte og læser saa Brevet:

Brevtekst: Jeg sender Dig Din Ring tilbage. Du valgte Sym-

Handwritten notes and text at the top of the page, including a signature that appears to read "Hans M. Müller".

Main body of handwritten text, consisting of several paragraphs of cursive script.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a closing note.

bolet godt.

Harriet.

Henry sidder tilintetgjort. - Afblænding.

171.

Tekst: Et Par Dage efter indfandt Henry sig paa Etatsraa-
dens Kontor for at hæve sin sædvanlige Aarsrente.

Optoning af Grams Kontor. To Bogholdere sidder og arbejder ved et Par høje Pulte, - den ene er en rundrygget, bleg og mager Gamling, hvorimod den anden er ret ung. Henry kommer ind, gaar hen til den gamle, der pludselig faar travlt med sine Papirer og kun besvarer Henrys Hilsen med et kort Nik for derefter med Pennen at pege mod Døren til Privatkontoret. Henry gaar ind i dette, medens den y gre Bogholder ser efter ham med et lille spottende Smil.

172.

Grams Privatkontor. Ved Skrivebordet i Værelsets Baggrund sidder en Herre med Ryggen til, - han vender sig, da Henry kommer ind, og viser sig til dennes Forbavselse at være d'Acorda. Italieneren, der har en elegant Ridedragt paa, rejser sig, hilser med et lille spottende Smil og betyder Henry, at han skal tage Plads i en L nestol ved Siden af Skrivebordet. Henry sætter sig undrende.

173.

Ved Skrivebordet i Grams Privatkontor. d'Acorda ser paa Henry med et stikkende Blik og siger:

Tekst: Efter de seneste Begivenheder  nsker Etatsraaden ikke at se Dem mere og har bedt mig - som Ven af Huset - om paa hans Vegne at gøre Forretningerne op med Dem?

Italieneren slaar paa en Klokke, der staar paa Bordet, og

Handwritten notes in purple ink:
Name new in journal
Pouchonia

tilføjer med et onskabsfuldt Smil.

Tekst: Jeg kan iøvrigt fortælle Dem, at Familien i Aften

rejser til Milano i mit Selskab. Frøken Harriet træn-

ger jo ogsaa stærkt til en Smule Adspredelse efter - - -

Han bryder af med en beklagende Gestus, iagttager skarpt og med onskabsfuld Triumf Henry, der farer sammen, da han hører Nyheden og stirrer frem for sig med forvirrede Blikke.

I det samme kommer den gamle Bogholder hen til dem med nogle Papirer i Haanden. d'Acorda vender sig mod den nyankomne:

"Sæt nu Hr. Vernon ind i Situationen?" - og den gamle siger saa med et medlidende Blik paa Henry:

Tekst: Vekslerne fra Huset Jackson og Watt er udeblevet -

saa jeg har ingen Penge til Dem, Hr. Vernon!

Henry ser bestyrtet paa ham: "Hvad for noget - faar jeg ikke Renterne af min Kapital?" - Bogholderen ryster bedrøvet paa Hovedet:

Tekst: Der findes ikke nogen Kapital - og heller ingen Renter! Deres Stedfader har gennem sin Bankier hvert Aar tilstillet Dem 10000 Daler og har nu indstillet denne Udbetaling?

174.

Nærb. af Henry, der er som ramt af Lynet.

175.

Ved Skrivebordet i Grams Privatkontor. Den gamle Bogholder tager et tykt Brev frem mellem Papirerne:

Tekst: De finder nok Forklaringen her, Hr. Vernon?

Han rækker Henry Brevet, som denne med skælvende Fingre stikker i Lommen. d'Acorda, der med voksende Skadefryd har fulgt Optrinet, rejser sig og siger:

Tekst: Og nu Farvel, Hr. Vernon! Hils Deres Forældre!

Handwritten text, mostly illegible due to fading and bleed-through. Some words like "Teksst" and "Vernom" are visible.

Teksst: V...
Handwritten text, mostly illegible due to fading and bleed-through. Some words like "Teksst" and "Vernom" are visible.

Handwritten notes in blue ink:
Her moeder
den alle
Kiddit
Mary
beluften
men
Shelley
Kiddit
aan
van
men
van
men

Handwritten text, mostly illegible due to fading and bleed-through. Some words like "Teksst" and "Vernom" are visible.

Grams Privatkontor. Et frygteligt Raseri blusser op i Henry, - han griber en tung Marmorbrevpresser paa Skrivebordet og gør en Bevægelse som vilde han slynge den i Hovedet paa Italieneren. Dennes Ansigt skifter lynsnart Udtryk, og det onde, skadefro Smil bliver til en Angstgrimace. Den gamle Bogholder griber Henry haardt om Armen, og den fejge d'Acorda forsvinder i en Fart. Henry kaster Brevpresseren fra sig, men Bogholderens beroligende Ord gør intet Indtryk paa ham. Han ryster bare paa Hovedet og gaar. Den gamle ser medlidende efter ham.

Ved Skrivebordet i Henrys Arbejdsværelse. Henry kommer, synker ned i Skrivebordsstolen. Han tager Brevet frem, som Bogholderen gav ham, og lukker det op. Det indeholder en typisk Forretningsskrivelse, og inde i denne ligger et mindre, tykt Brev. Henry læser Forretningsskrivelsen først:

Tekst: (Afbl. Del af Brev skrevet med typisk Forretnings-skrift) da Deres Mor nu er død, har Sir Charles Vernon - ikke mindst paa Grund af de Oplysninger om Dem, han fra troværdig Side i København har modtaget - inddraget den Dem hidtil udbetalte aarlige Understøttelse.

For Firmaet Jackson & Watt.

James Watt.

Henry lægger Brevet fra sig og stirrer i stum Fortvivlelse frem for sig. Han tager det andre Brev op og kaster et Blik paa det:

Tekst: (Udskrift paa et Brev, skrevet med Sigrids Haandskrift)

At tilstille min Søn, Henry Vernon, efter min Død.

Henrys Hænder skælver, medens han betragter Brevet, - saa begynder han at læse det. Efterhaanden som han kommer frem i

Sandem gode den Far! - ~~Nu endte det sig at~~
 Nu har ~~end~~ i den Ved - sig ~~helt~~ ~~der~~
 har - ~~Saa~~ ~~stund~~ ~~du~~ ~~at~~ ~~haver~~ ~~de~~ ~~Sten~~ -
 gi' mig ~~fulde~~ ~~Helg~~ ~~52~~ ~~nu~~ ~~du~~

new lines
filled by child

det, faar hans Øjne et Udtryk af voksende Ømhed og Medfølelse:

Tekst: (Afblændet Del af Brev, skrevet med Sigrids Haandskrift) saa ^{du} døde din Far, Olaf Malm, en Helts Død i den Tro, at jeg, der - hvad han ikke vidste - bar hans Barn under mit Hjerte, havde været troløs mod ham. I min fortvivlede Stilling tog jeg mod Sir Henrys ædelmodige Tilbud om at blive hans Hustru, og da Du kort efter blev født, lovede han at sørge for Dig paa Betingelse af, at Du sendtes bort, og at jeg for bestandig gav Afkald paa Dig.

Henry ser op fra Brevet, og Taarerne staar ham i Øjnene. Han læser videre:

Tekst: (Slutn. af Brevet) Gennem gamle Mary har jeg alligevel kunnet følge Dig, og hendes Breve om Dig har været min eneste Glæde i det Liv, som jeg efter Lægens Udsagn snart vil komme til at forlade. Jeg velsigner Dig, min Søn, og beder Dig tilgive din Mor

Sigrid Vernon.

Henry lægger Brevet fra sig og ser i hellig Andagt op mod Portrættet oven over Skrivebordet. Saa skjuler han hulkende Ansigtet i sine Hænder.

178.

Ved Yderdøren i Henrys Arbejdsværelse. From kommer fulgt af gamle Mary. De ser bestyrtet hen mod Henry ved Skrivebordet. Mulatkvinden vil styrte hen til ham, men From holder hende tilbage. Hun gaar stærkt bevæget tilbage til sit eget Værelse, medens From gaar hen til Vennen.

179.

Ved Skrivebordet i Henrys Arbejdsværelse. From lægger Haanden paa Henrys Skulder. Den sidstnævnte ser fortvivlet op mod Vennen, som hvisker: "Henry, hvad er der sket?" Henry

Henry seker i det
helt - levende
og lykke i livet

Henry Ballerup - / maler &
modarbejder - Henry Ballerup
maler

- Maler - den pædagogiske
Nuværende skole
Damen er den hvide
hvide Rode.

rækker ham Brevet, og From sætter sig i en Stol ved Siden af Skrivebordet og begynder at læse.

180.

Ved Sengen i Marys Værelse. Den gamle Mulatkvinde sidder snøftende paa Sengekanten - tager en Psalmebog ned fra en Hylde og slaar op i den paa maa og faa:

Tekst: (Afblandet Del af Blad i en Psalmebog - med Bønnen for Søfarende)

Hun begynder at læse højt, medens store Taarer ruller ned ad hendes Kinder.

181.

Ved Skrivebordet i Henrys Arbejdsværelse. From lægger Brevet tilbage og kommer med et Spørgsmaal til Vennen, der fortvivlet ryster paa Hovedet og i en hæftig Tone svarer:

Tekst: Nu ønsker jeg bare, at jeg selv ogsaa var død - Livet er jo dog kun et tomt og taabeligt Gøglespil?

From ser alvorligt og indtrængende paa ham og siger saa:

Tekst: Det er det, fordi Du har glemt det centrale i Livet - Arbejdet? Arbejd - og skab noget - og lad hende, som Du mistede, i det mindste se, at Du er en Mand!

Henry rejser sig. I hans Øjne tændes et Glimt af opblussende Energi og Beslutsomhed. Afblanding.

182.

Karneval i Rom

Tekst: Det var en Dag under Karnevallet i Rom, tre Aar senere.

Optoning af en Gade, i hvilken der rører sig et muntert Karnevalsliv. Der er paa Gaden, i Vinduerne og paa Balkonerne en Trængsel af Damer og Herrer i alle Aldre, og man ser paa Afstand Toget med de store Karnevalsfigurer nærme sig. De er

Sultan paa Krongtoyt: Kan maaform en Rombhede
man - deys ~~See~~ der kan Kobellens Lær
ihjel - efer at kan forpaa ber gnt alluun

Kobellens

Tealr picrolo
ellen el gannu Tealr
hør de spier
Kobellens - plan -
Rombhede

Aegjærng

Idel i en Nat

Kristian
Nikolai Børn

10 mands
flotte

En Krigs
Krigs
Krigs

alle dannerne gader

Christian: li blødt i agli Kober
(Barberer paa aabn Jørl)

Nederaddeleleel
en Antipapa

intager alle: søltig

Øbikmen - drufør

Pole - Skalle - Smalle
Slundser - Kunder fœr
med - og de mokes
Drøngen for spær Pœr

*Philip, Peter + Nielsen
Henry alene i gaden
3*

anbragt paa Vogne, der trækkes af Bøfler og Okser. Billedet toner over i:

X Christian og Henry

183.

Kafélokale i Loggiastil. Uden for Loggiaens Arcader er der en stor Balkon, hvorfra der er Udsigt til Gaden. Lokalet er fuldt af Gæster, hovedsagelig Kunstnere og deres Pigebørn, af hvilke mange bærer Masker og Karnevalsdragter. Der drikkes kraftigt, og Tjenerne har travlt med at servere Vin og Forfriskninger. Paa Balkonen sidder ved et Bord, der staar mellem et Par af Loggiaens Arkader, to Mænd - en ældre og hvidskægget samt en yngre og samtaler over en Flaske Orvieto.

184.

Tekst: De skandinaviske Kunstneres Nestor.

Ved Bordet paa Balkonen. Den gamle Mand er ikke nogen anden end Christian. Hans Ledsager kommer med et lille begejstret Udraab og peger ind mod Restaurationslokalet: "Der har vi ham endelig!"

185.

Del af Loggiaen bag ved Bordet. En Mand, der kommer fra Indgangsdøren, ser sig søgende om i Lokalet. Det er Henry Vernon.

den unge
186.

Tekst: Henry Vernon, ~~der nu er~~ en lovende Kunsthistoriker og Arkæolog, er i Italien paa Studierejse.

Nærb. af Henry, som nu opdager Christian og den anden Kunstner. Han smiler genkendende.

187.

Del af Loggiaen med Bordet paa Balkonen. Henry kommer hen til Christian og den unge Kunstner, hilser glad og sætter

Polshandlers kan vor ayra til Kame-
 men men pasuk sin Kamingay - En dy
 Snapper in Polu g laegge den under den
 Der Kelys.

Gakseam - I for Fals den
 unge Kunder der fester
 met en ing Pip ses kan
 Zander
 Shann ^{dean}
 Symboler
 (Signature)

Christian ^{Den unge}
 V Kunder den kaster g kaster - ^{Storj}
 g dady kuyge til en soa / ^{g kuyge den}
 Kan folden ned at Vaguen / ^{g kuyge den}
 Kany gelpu kany g g kany der g p p
 Polshandlers reel - Polshandlers Vaguen
 En Spytke ^{per}
 den kelys Polu - en g den en reel -
 g Kan sloar den, Klye eller den
 hege eller en Melon -

sig. Christians Ledsager bestiller en ny Flaske Vin hos Tjeneren og slaar Henry paa Skulderen:

Tekst: Og nu skal vi rigtig slaa Gækken løs - jeg har skaffet to Adgangskort til Maskeradeballet i Palazzo del Rivoli i Aften!

Han fisker de omtalte Kort op af Lommen og vifter stolt med dem. Christian ler godmodigt, løfter sit Glas og hilser paa de to unge. Henry kaster et Blik paa Gaden Karnevalshalloj.

188.

Del af Gaden (set fra Balkonen) Optoget med de forskellige Karnevalsvidundere er ved at passere. Paa en Vogn sidder "Venus Anadyomene" paa sin Musling i et Hav af Blomster og omgivet af blomstersmykkede Amoriner. Derefter kommer en Vogn med et eller andet grotesk Vidunder og et Køretøj, hvis Gallionsfigur er smykket med de tre skandinaviske Landes Flag (NB. de svenske og norske med Unionsmærket), og hvis Besætning bestaar af skandinaviske Kunstnere og deres Pigebørn.

189.

Nærb. af Skandinavernes Karnevalsvogn. Kunstnerne faar Øje paa Christian paa Balkonen til Restauranten, der ligger en Trappe op. De hilser ham jublende. Paa et Tegn fra Føreren standser Vognen.

190.

Paa Balkonen til Kafeen. Christian rejser sig og gaar smilende af Rørelse hen til Estraden, fulgt af Henry og hans Ven. Den gamle vinker ned mod Gaden.

191.

Del af Gaden med Balkonen, neden for hvilken Skandinavernes Vogn holder. Christian hyldes paany. Et Par Kunstnere entrer

194

Shal ~~den~~ ^{men} her men - den bedrøvede sunneste

eller shal han sage at glemt - det vedt
jamen godt at han ~~effektuel~~

Vigtigt - i den fælles shal han her se

claudes'g maade drage af den

unge pige ind i stallet - der hende

han arf

Her Kæmpelet
stift - fæst -

195

En Beretning af Kæmpelet der minder hende
om hende - Kæmpelet fortæller -

196

D'Accord hende og Kæmpelet - Her kan man
i stallet at tydeligt - bliver folk hende
fordemte og uheldige!

op paa Balkonestræden og hjælper den gamle ned i Vognen. Der er en eller anden, der raaber op til Henry og hans Ven, at de gerne maa komme med. De springer ned i Vognen, der atter sætter sig i Bevægelse.

192.

Paa Skandinavernes Karnevalstog. Under almindelig Jubel laurbærkrandsen en ung Pige Christian. — *Sam lyngstue*

I Palazzo del Rivoli, opera 2. etage

193.

Gaden med Karnevalslivet. Vognprocessionen kører videre hen ad Gaden. Afblænding.

I Palazzo del Rivoli

194.

Der oppe i Karneval
Der der oppe i Karneval
Tekst: Om Aftenen i Palazzo del Rivoli.
Optoning af en straalende Festsal. Henry og en ung skandinavisk Kunstner baner sig Vej gennem de dansendes Mylder. De fleste — i det mindste Damerne — er i Kostume og bærer Maske. Vennerne standser ved en Pille (nærmest Kameraet) og tager derfra et Overblik over Festen. Pludselig farer Henry sammen og peger hen mod et Vindu.

195.

Ved Vinduet i Salen. En ung Dame, der har Halvmaske paa, og er klædt i et antikt Kostume og med et kostbart Diadem i Haaret, staar og taler med en anden — ogsaa maskeret — Dame og Herre.

196.

Ved Piller i Salen. Henrys Mine bliver eftertænkksom: "Hvor har jeg set den Skikkelse før?" Vennen følger Retningen af hans Blik og udbryder:

Tekst: Det er den smukke Fyrstinde Pisani, — jeg lagde Mærke til Vaabenet paa Vognen, da hun kom før!

Henry kommer med et Spørgsmaal, og den anden fortsætter:

Tekst: Hendes Mand er en Opkomling og en af Roms værste Aagerkarle. Men han har gjort Regeringen store finansielle

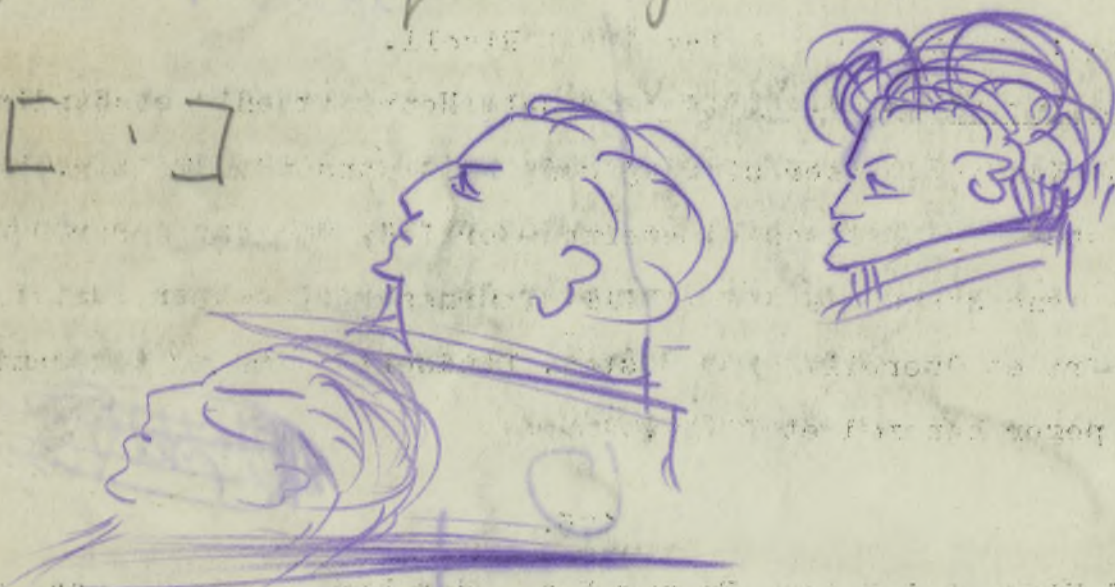
197

Min skal ikke sidde alene - min vilde et Par Japce
der ligger i en kasse - over dem - [de bliver dimit
efter hende da hun gik og gik - ser man
paa hende - "det er din skyld"]

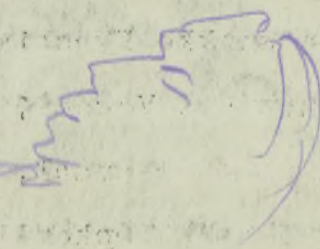
Min ser det og ligger og græder -
deger i Vægen

198) Min taler Vægen ud af Vægen -

199 []



Min skal ikke sidde alene (altsaa i min egen Maske) -
Min satter sig - Maarene - derfor min ligger Maarene
af - Min sidder i Gjeltele forstet - derfor et Par Japce
en taler - Maarene paa - hun regner i - skole
i et Skole og gaa ind - i det samme
kommer Mary -



F O R S P I L.
=====

1870-1850

~~Afstandsbillede med Udsigt over Rom.~~

1.

~~Piazza del Popolo.~~

X

2 - 3 - 4 - 5.

?

~~Malms Atelier.~~

X

6 - 7 - 8 - 15 - 25 - 26 - 27
28 - 30 - 31 - 32 - 33 - 34 -
35 - 36 - 37 - 38 - 39 - 40 -
41 - 45 - 46 - 47 - 48.

~~Gyde udenfor Malms Atelier.~~

X

29.

~~Ved en norsk Elv.~~

9 - 10 - 11 - 12 - 13.

~~Olaisens Veranda i Norge.~~

14.

~~Uden for Kafé Ruspoli.~~

152. X

16.

~~Klublokale i Kafé Ruspoli.~~

Handwritten notes: "Handwritten" and "Munch."

17 - 19 - 21 - 22 - 23 - 24.

~~Sideværelse i Kafé Ruspoli.~~

18 - 20.

~~Villa Medicis Have.~~

Handwritten notes: "St. Petrus for Rom."

42-42X 43 - 44.

~~Hotelværelse i Neapel.~~

49.

~~Hotel-Loggia i Neapel.~~

Handwritten notes: "No. 3" and "X"

50 - 51 - 52.

~~Uden for Hotel i Neapel.~~

Handwritten notes: "No. 3" and "X"

53.

~~Piazza i Neapel.~~

Handwritten notes: "No. 4" and "X"

54 - 56.

~~Roms Colosseum ved Martyrernes Kors.~~

Handwritten note: "Roms"

55.

Tiberen under Oversvømmelse (Rom)

Side 179.

MODEL

X

57 - 60 - 62 - 64 - 65 - 66 -
67 - 68 - 69 - 70 - 71 - 72 -
73 - 75 - 76 - 381.

Gyde i Ghettoen.

X

58.

Højtliggende Bro over Tiberen.

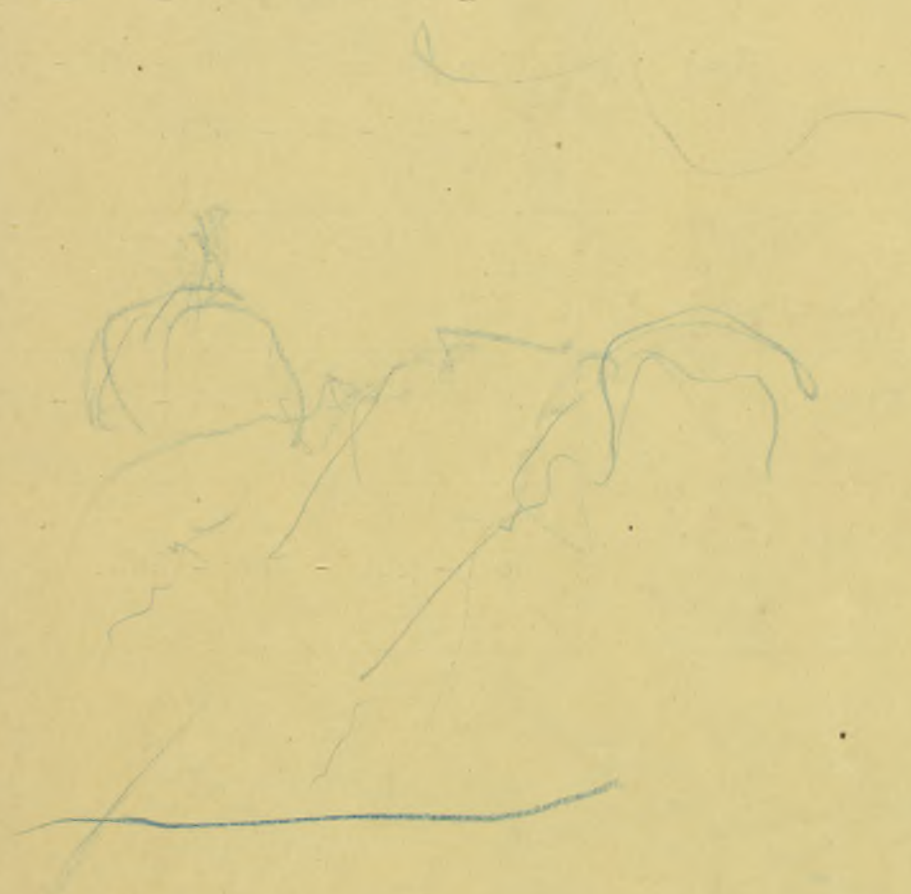
X

59 - 61 - 63 - 74 - 77 - 78.

Tiberen under Oversvømmelse (Cam-
pagnen).

Daumen

382 - 383 - 384 - 385.



HOVEDHANDLING. - DANMARK.

=====

Store Prædiker paa Valde. **78 Ar.**
1820.

~~Grams Landsted ved Furesøen.~~

79.

~~Parken til Landstedet.~~80 - 81 - 82 - 84 - 91 - 92
93 - 94.~~Ved Stranden i Parken.~~83 - 85 - 86 - 87 - 88 - 89
90.~~Uvejrhimmel.~~

95.

~~Ved Trianglen.~~

96.

~~Kærlighedsstien.~~

97 - 98 - 99.

~~Udenfor Henrys Bolig.~~100 - 101 - 102 - 103 - 107
117 - 127 - 128 - 129 - 130
134.~~Henrys Arbejdsværelse.~~104 - 105 - 106 - 108 - 109
111 - 113 - 115 - 119 - 131
132 - 133 - 177 - 178 - 179
181.~~Henrys Spisestue.~~110 - 112 - 120 - 121 - 122
123 - 124 - 125 - 126.~~Henrys Soveværelse.~~

170.

~~Henrys Forstue.~~

116 - 118.

~~Marys Værelse.~~

180.

~~Frederiksdals Kro.~~

135.

Omsp

Salen i Frederiksdals Kro.

136 - 137 - 138 - 139 - 140
141 - 142 - 143 - 144 - 145
146 - 147 - 154 - 155 - 156
157.

Korridor i Kroen.

148 - 150 - 152 - 168.

Gæsteværelse paa Kroen.

149 - 159 - 160 - 161 - 162
163 - 164 - 165 - 166 - 167

Forstue i Kroen.

158.

Vejen uden for Kroen.

151 - 153 - 169.

Grams Kontor.

171.

Grams Privatkontor.

172 - 173 - 174 - 175 - 176.

Dør med Dørhammer.

114.

Kvistværelse.

207.

<u>Gade i Rom.</u>	X	182 - 188 - 189 - 192 - 193.
<u>Kafélokale i Loggiastil.</u>	X	183 - 184 - 185 - 186 - 187 190.
<u>Festsal i Palazzo del Rivoli.</u>	X	194 - 195 - 196 - 197 - 198 199 - 204 - 205.
<u>Sideværelse i Palazzo del Rivoli.</u>	X	200 - 201 - 202 - 203 - 206.
<u>Henrys Hotelværelse.</u> 39. Omgivel	X	208.
<u>Afstandsbillede af Villa Pisani.</u>		209.
<u>Fyrstindens Boudoir i Villaen.</u> Louv. E.H.T.	Fuglehus	210 - 211 - 213 - 214 - 245 - 253 - 303 - 378 - 379 - 380 - 386.
<u>Ved Porten til Villa Pisani.</u>		212 - 236 - 237 - 238 - 256 - 257 - 258 - 269 - 276 - 312 - 353.
<u>Tjenerværelse i Villa Pisani.</u>		217.
<u>Udenfor Muren til Villa Pisani.</u>		218 - 288 - 319 - 356.
<u>Udenfor Villa Pisani's Staldbygning.</u>		230.
<u>Ved Trappen til Villa Pisani.</u>		246.
<u>I Porten til Villa Pisani.</u>		261 - 268.
<u>Køkkendør til Villa Pisani.</u>		290.

Villa Pisani's Park.

() = i Sarkofagen. X

219 - 220 - 221 - 222 - 223 -
 224 - 225 - 226 - 227 - 228 -
 229 - 231 - 233 - 235 - 239 -
 240 - 241 - 242 - 243 - 244 -
 247 - (248) - 249 - (250) -
 251 - (252) - (254) - 255 -
 259 - 260 - 262 - (263) - 264
 265 - (266) - 267 - 273 - (274)
 275 - 277 - 278 - 279 - 280 -
 281 - 282 - 283 - 284 - 285 -
 286 - 287 - 302 - 313 - 320 -
 339.

Fyrstindens Gemak i Villa Pisani.

321 - 325.

Hall i Villa Pisani.

322 - 323 - 324 - 330 - 337 -
 341 - 343 - 345 - 347.

Empiregemak i Villa Pisani.

326 - 328 - 329 - 331 - 332 -
 333 - 334 - 335 - 336 - 338 -
 340 - 342 - 344 - 346 - 348 -
 349 - 350 - 355 - 357 - 358 -
 359 - 360 - 361 - 362 - 363 -
 364 - 365 - 366 - 367 - 368 -
 369 - 370 - 371 - 372 - 373 -
 374 - 375 - 376 - 377.

Fyrstens Gemak i Villa Pisani.

327.

Udenfor Fra Ambrocios Klosteret.

270 - 272 - 301 - 387 - 388 -
 389 - 390 - 391.

Fra Ambrocios Klosteret.

271 - 291 - 292 - 293 - 298 -
 299 - 300.

Klostergaard.

X

294 - 295 - 296.

Landsbytrattorie.

??

X

304 - 305 - 306 - 307 - 308 -
309 - 310 - 311 - 314 - 318.Værelse i Trattoriet.

Læge II

X

315 - 316 - 317 - 351.

Stald til Trattoriet.

Vej

X

352.

Vej paa Campagnen 1.

215.

Vej paa Campagnen 2.

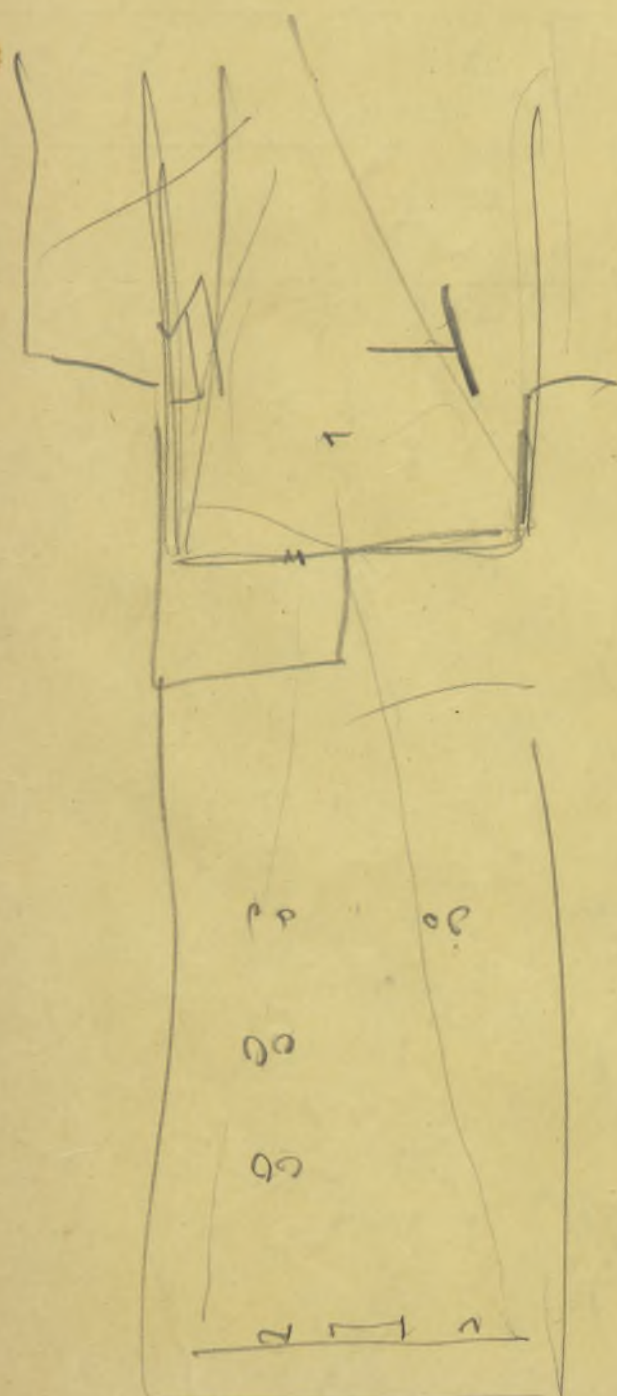
232.

Vej paa Campagnen 3.

234.

Sti paa Campagnen.

289.



(69)

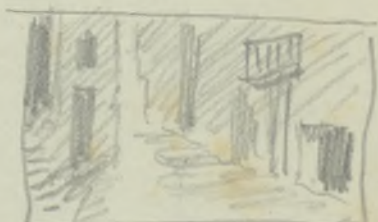
A. Nue fra Broen over Tibern



1.

(70)

B. Smøve Gyde i Jettoven



2

(71)

C. Tiberbroen



3 Detail.

(72)

D. Nue.



1.

(73)

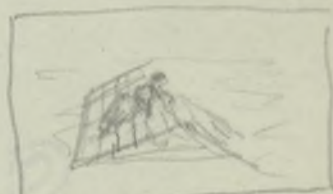
E. Tiberbroen



3 Detail.

(74) Nue fra Tiberbroen og Markedet

F. Kun Vand } mark.
set fra oven



Markedet

G. Del af Broen
man kan se ind af Relliset



3 Det.

(76)

H. Ved anløbsstedet



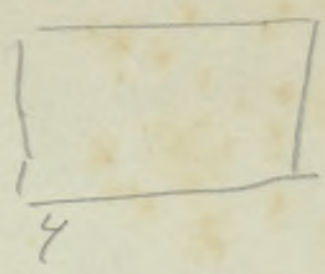
4.

(77)

I. samme (H.)

K⁽⁷⁸⁾ Samme (H.)

Malen springer op paa
Barrieren mid af Rebet



L⁽⁷⁹⁾ Kim Vand sit oden fra
malen svømmer



(M⁽⁸⁰⁾ Malen kræster op paa
Taget, binder Rebet om
fødekammeren)



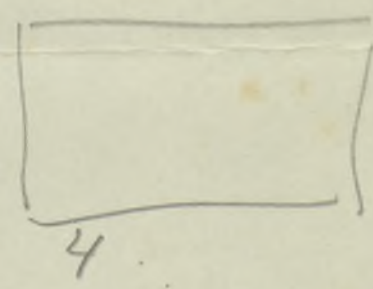
N⁽⁸¹⁾ Ved Anløbsstedet



O⁽⁸²⁾ Kim Vand g Tagryggen
malen binder Rebet om
g fødekammeren kales ind



P⁽⁸³⁾ Ved Anløbsstedet
Gendarmen
kales ind



Q⁽⁸⁴⁾ enten som i manuskript eller
Taget samme Barrieren
Malen om paa denne



85 idgar?

3

R(85A)

Paa Tiberbron
Folk skriger og peger



3 Detail 1

S(86)

Malm bevæger sig
paa Barrieren
smibler og søgner
ind i den Bræn



3 Hele Billedet

T(86A)

Barriere sprænges
og Vannmassen og Væg
valter ind i den
Brøbræn.

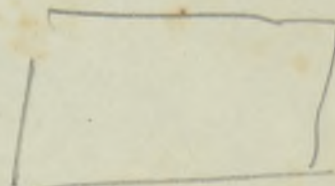


3

Samme Indstilling som
i Model.

U(87)

Ansigtsskildring
Kristian renter sig og går



4.

V(88) Gyden

Kristian op fra den smede
Dår møder Vognen med
Sigrid



2

AKTIESELSKABET
NORDISK FILMS KOMPAGNI

OPTAGELSESTEATRET

MOSEDALSVEJ, VALBY, KØBENHAVN

TELEFONER:

CENTRAL 8757 - 10757



Blomster bag Gitrene

¹⁹²
Store Urtepotter

Chadronville

de Øster - Rasmussen

Thal. Fly. 1866.

Fuglebur - Fyrstendens Røn.
Duer

May 12 1897
indt. 1897 - her -

Maske

1846

1868. affaget.

Blektragt til Konfetti

Champagneglas af Blik til Konfetti
chel og Konfetti

Vandmeloner af Papir fyldt med
Vandmelon d. Kist

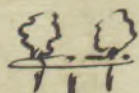
Guirlander.

Kugler af Papir (forskellige Farver.

Kugler fyldt med chel

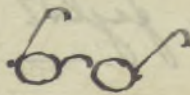
Bukh med Guirlander, Kugler
af Papir. Oranger. Citroner. Ferskner

Lange Stanger med Blomster
buketter paa 5-6-7- Alen (Bambus



Kriller

mager store



Isel med Rytter siddende
omvendt.

Drojer af Aviser

Dragt syet af med Appelsin-
skaller
Dragt bestående af Salat.

" Procurator - høje Hatte (sorte
Halekin - Fald. Chaudron

Dragl. Pulcinella
" Regimentets Datter

Pudding til Hest med Herald
i Spidren

En Færdig Confetti holdes
ned fra en Balkon

Blomstermygget Vogn med
med choker i dragter fra
Proncerne

Bacchantinder

Pæser fyldt med chel.

Piazza del Popolo (Maleri)		
" " Loverne Karl	Vandbillede - Rasmus	3 000 -
Gyde udeover Malus Alieis	-	1 000 -
Malus Alieis	Mobles Figur	4 00 -
Ved en norsk Elv		
Olausens Veranda i Norge		3 00 -
Udeover Cafe Ruspals i Rom	-	2 00 -
Klublokale i " "	Mobles	
Lidervare i Bibliotek	100 Kr	1 50 -
Villa Medicis Hove i Rom	Mobles 100 -	1 25 -
Udeover Albergo i Ripetta	(Reise)	
? Hotelvarche i Neapel	Plants 25	
? Hotel Loggia i "	glos. - Vant	1 000 -
? Piazza i Neapel		
Roms Colosseum	(Reise)	
Tiberen under Oversvømmelse	(Model)	2 000 -
Gyde i Ghettoen		3 000 -
Bro over Tiberen	svt Reise - dler Vandkarsim	6 000 -
Campagne med den oversvømmede Tiber		1 000 -
	Ruin - Boad. ?	
Solion ?		

18. 175

Kydsel Tanningsvej	?	
Gadebor		
Gade udenfor Henrys Brøl	(? Husemoder.)	
Henrys Arbeidsværelse	double	800 -
Henrys Spiseværelse	double	500 -
Henrys Fæsteværelse		
Henrys Sovneværelse	of double	500 -
Champ Værelse	egne double	
Frederiksdals Htr		1000 -
Palen i Frederiksdals Htr	double typ	400 -
Korridor i "		
Gæsteværelse i "		100 -
Fæsteværelse i "		
Skillebænk	?	
Grans Kontor		50 -
Grans Privatkontor		100 -
Gade udenfor Grans Kontor	?	500 -
Sammelagt Kristværelse		
Det med Døkkemur		
Gade i Raim (Karnaval)		5000 -
Køpe lokale med Loggia		600 -
Festsal i Palazzo del Rivoli	double	3000
Liderværelse i "		
Udenfor Palazzo		
Fyrstendens Broder		
Hall i Paladset		
Balkon		
Gade udenfor Paladset		
Henrys Hotelværelse		
Villa Pisani		
Gravfoged		500 -
		13050

Empire gemak i Villa Pisani	3 000 -
Tjenestværelse -	
Hall i Villa Pisani	2 000 -
Billardværelse -	1 000 -
Udenfor Landstue bygge	
Udenfor Landstuen Værkstue.	2 000 -
Værelse i Værkstedet -	
Landstuen Gendarm Kontor -	
Klosterselle - - -	
Klostergaard - - -	3 000 -

11 000

13 50

40 Løspil 18 175

42 225

- Paa Kastelsvolden

Fra Piazza del Popolo

Nr. D, 1871

FRA PIAZZA DEL POPOLO (DK, A.W.
Sandberg, 1925)

1/2

2/3

3/4

4/5

5/6

6/7

7/8

8/9

9/10

10/11

11/12

12/13

13/14

14/15

15/16

16/17

17/18

18/19

19/20

20/21

21/22

22/23

23/24

24/25

25/26

26/27

27/28

28/29

29/30

30/31

31/32

32/33

33/34

34/35

35/36

36/37

37/38

38/39

39/40

40/41

41/42

42/43

43/44

44/45

45/46

46/47

47/48

48/49

49/50

50/51

51/52

52/53

53/54

54/55

55/56

56/57

57/58

58/59

59/60

60/61

61/62

62/63

63/64

64/65

65/66

66/67

67/68

68/69

69/70

70/71

71/72

72/73

73/74

74/75

75/76

76/77

77/78

78/79

79/80

80/81

81/82

82/83

83/84

84/85

85/86

86/87

87/88

88/89

89/90

90/91

91/92

92/93

93/94

94/95

95/96

96/97

97/98

98/99

99/100

100/101

101/102

102/103

103/104

104/105

105/106

106/107

107/108

108/109

109/110

110/111

111/112

112/113

113/114

114/115

115/116

116/117

117/118

118/119

119/120

120/121

121/122

122/123

123/124

124/125

125/126

126/127

127/128

128/129

129/130

130/131

131/132

132/133

133/134

134/135

135/136

136/137

137/138

138/139

139/140

140/141

141/142

142/143

143/144

144/145

145/146

146/147

147/148

148/149

149/150

150/151

151/152

152/153

153/154

154/155

155/156

156/157

157/158

158/159

159/160

160/161

161/162

162/163

163/164

164/165

165/166

166/167

167/168

168/169

169/170

170/171

171/172

172/173

173/174

174/175

175/176

176/177

177/178

178/179

179/180

180/181

181/182

182/183

183/184

184/185

185/186

186/187

187/188

188/189

189/190

190/191

191/192

192/193

193/194

194/195

195/196

196/197

197/198

198/199

199/200

200/201

201/202

202/203

203/204

204/205

205/206

206/207

207/208

208/209

209/210

210/211

211/212

212/213

213/214

214/215

215/216

216/217

217/218

218/219

219/220

220/221

221/222

222/223

223/224

224/225

225/226

226/227

227/228

228/229

229/230

230/231

231/232

232/233

233/234

234/235

235/236

236/237

237/238

238/239

239/240

240/241

241/242

242/243

243/244

244/245

245/246

246/247

247/248

248/249

249/250

250/251

Fra Pius
Fra Don. Pius

Dequarant for at friends
Mellie - Priden - Mr. Priden
M. L.

person - M. L. & Fra Ambrosio

Ally.

Christian: by the house of

	Scene	Afs	Titel	
1)	1	1	1 til 6	Fontænen.
		1a	7	Fjernb. - Pladsen.
		2	7	Kunstnerne paa Pladsen - Ph.B. hen.
		3	8-9	Nærb. Ph.B. taler.
		4		Halvnær - Ph.B. og Kunstnerne.
		5	10	Nærb. Ph.B. taler.
		6		Halvnær - Ph.B. og Kunstnerne.
		7		Fjernb. Ph.B. gaar fra Kunstnerne.
		8	11	Atelier - Nærb. Fønss.
		9		Fjernb. - Ph.B. ind til Fønss.
		10	12-13-14	Nærb. Fønss taler til Ph.B.
2)	2	11	15	Ved Savværket - Fjernb. Børnene.
		12	16	Nærb. Drengen giver Pigen Bjørnen - de kys-
				ses.
		13	17	Atelier - Nærb. Fønss og Ph.B.
		14	18	Ved Savværket - Fru Lund, Paake og Pigen hen
				til Drengen.
		15	19	Atelier - Nærb. Fønss og Ph.B.
		16	20	Uden for Osteriet. Familien kommer.
		17		Osteriet - Familien ind.
		18		Sideværelset - Fønss og Ph.B. spiller Skak.
		19		I Osteriet - Familien spørger efter Fønss.
3)	3	20	21-22	I Sideværelset - Fønss springer op.
		21		I Osteriet - Familien ser Fønss - gaar ind.
		22	23	I Sideværelse - Familien og Fønss ind.
		23	24	" -" - Nærb. Fønss og Fru G.
		24	25	" -" - Fjernb. Fønss gaar.
		25		Osteriet - Fønss gaar igennem.
		26		I Sideværelset - Familien sætter sig.
		27	26	Atelieret - Nærb. Fønss og Fru G. Statuen F.
				lukker Familien ind.
		28		" -" - Nærb. alle ser paa Statuen.
		29		" -" - Nærb. Fønss og Fru G.
		30	27	Fjernb. Paaske peger paa Statuen.
		31		Nærb. Statuen.
		32		" -" Fønss og Fru G.
4)	4	33	28-29-30-31	Atelier - Fjernb. Paaske spørger om Prisen.
		34		Uden for - Thorvaldsen kommer gaaende.
		35		Atelier - Thorvaldsen ind.
		36	32	" -" - Nærb. Paaske spørger Ph.B.
		37		" -" - Fjernb. Thorvaldsen gaar hen.
		38		" -" - Nærb. Thorvaldsen.
		39		" -" - Nærb. Fønss.
		40		" -" - Nærb. Thorvaldsen nikker.
		41		" -" - Fjernb. Thorv. gaar hen til F.
		42	33-34-35	" -" - Nærb. T. lykønsker ham - Paaske hen.
		43		" -" - Fjernb. T. gaar.
		44		Udenfor - T. gaar.
		45	36	Atelier - Paaske spørger, hvornaar Statuen er
				færdig.
		46	37	" -" - Fru G. staar Model for F.
		47		" -" - Nærb. F. modellerer - ser hen
		48		" -" - Nærb. Fru G.
		49		" -" - Nærb. F. modellerer.
5)	5	50		" -" - Fjernb./F. arbejder paa Statuen.
		51	38	" -" - Nærb. F. taler hen til Fru G.
		52		" -" - Fjernb. Fønss arbejder.
		53		" -" - Nærb. Fru G.
		54		" -" - Fjernb. Fru G falder - F. hænd.
		55	39	" -" - Nærb. F. barer Fru G hen - de kysses.
		56	40	Haven - F. og Fru G.
		57		Udsigten.
		58		Nærb. F. og Fru G. - F. giver Fru G. Ringen.
		59		Nærb. Hænderne.
		60	41	Nærb. - de kysses.

Scene	Afs	Titel	
6)	6	61	Haven - Fjernb. Fru G gaar fra F.
		62	Atelier - F. og Ph.B. ser paa Statuen.
		63	42-43 II
		64	44
		65	45-46
		66	47
		67	48
		68	49
		69	50
		70	51
		71	52
		72	53
		73	54
		74	55
7)	7	75	56
		76	57
		77	58
		78	59
		79	60
		80	61
		81	62
7)	9	82	63
		83	64
		84	65
		85	66
		86	67
		87	68
9)	10	88	69
		89	70
		90	71
		91	72
		92	73
		93	74
		94	75
7)	11	94a	76
9a)	11a	95	77
		96	78
		97	79
		98	80
		99	81
		100	82
		101	83
		102	84
		103	85
		104	86
		105	87
		106	88
		107	89
		108	90
		109	91
		110	92
		111	93
		112	94
		113	95
		114	96
		115	97
		116	98
		117	99
		118	100
		119	101
9b)	11b	120	102
		121	103

Scene	Afs	Titel	
9b)			
	11b	122	61a
		123	
		124	
		125	
		126	
		127	
		128	
		129	
		129a	
		130	
		131	
		132	
		133	
		134	
9c)11c	135	61b	
		136	
		137	
		138	62
		139	
10)12	1	63-64-65	III
	2	66	
	3		
	4		
	5	67-67a	
	6		
	7	68	
	8	69	
	9		
	10		
	11		
11) 13	12		
	13		
	14	70-71	
	15		
	16	72	
	17		
12) 14	18		
	19		
	20		
	21		
	22		
	23		
	24	73	
	25		
	25a		
13) 15	26	74	
	27		
	28	75	
	29		
	30		
	31	77-78-79	
	32		
	33	80	
14) 15a	34		
15) 16	35		
	36		
	37		
	38		
	39	81	
	40		

Floden - Fjernb.
 Broen - set fra Siden. Taget med Fønss drives ud mod Barrieren.
 Ved Broen - F. paa Barrieren
 Ghettoen - Ph.B. i Vandet.
 Floden - Flodbølgen kommer. Sidebølgen - Denne Scene vendes.
 Ghettoen - Ph.B. i Vandet.
 Ved Broen - F. paa Barrieren.
 Floden - Flodbølgen kommer -forfra.
 Ghettoen - Ph.B. løber ind.
 Barrieren - F. kastes i Vandet.
 Flodbølgen nærmer sig.
 Bølgen river Barrieren om.
 Nærb. F. i Vandet.
 Flodbølgen ved Broen - toner bort.
 Uden for Atelier - Ph.B. kommer - Vognen kommer kørende.
 -"- -"- -"- - Nærb. Fru G og S. i Vognen
 -"- -"- -"- - Nærb. Ph.B. - gaar.
 -"- -"- -"- -"- -"- hen til Vognen.
 -"- -"- e"- - Fjernb. Vognen kører - Ph.B. gaar ind - Borttoning

Store Bededagsaften paa Volden.
 Fjernb. foran Villaen.
 Nærb. de fire paa Terrassen.
 -"- set indefra - Karina B. og Einar H gaar.
 Terrassen - Robert S. og Rostrup ser efter dem.
 Foran Villaen - de unge løber over Plænen.
 Haven - de unge løber.
 Terrassen - Nærb. R.S. og Rostrup taler.
 Haven - de unge kommer løbende.
 Ved Søen - de unge hen til Broen.
 Nærb. de unge ud paa Broen.
 Nærb. - de to unge kysses - løber
 Fjernb. de løber hen til Træstubben.
 Nærb. de to paa Træstubben - de kysses - E.H. giver Karina B. Ringen.
 Nærb. Hænderne.
 Nærb. de to kysses.
 Fjernb. de løber bort.
 Haven - de to unge kommer.
 -"- - Nærb. Bell omfavner E.H.
 -"- - Fjernb. Bell omfavner E.H.
 -"- - Nærb. -"- -"- -"- -"- - de ser hen.
 -"- - Fjernb. - de løber.
 -"- - de løber over Plænen.
 Terrassen - RS og R. taler sammen.
 -"- - set fra anden Side - de to unge op til R.S. og Rostrup.
 -"- - Bell og E.H. sætter sig.
 Uvejret over København.
 Gaden - Regn - Laura ved Lygtepælen.
 Nærb. RS og Torben M. paa Lur.
 Gaden - E.H. kommer gaaende.
 -"- - " " hen - ser Laura.
 -"- - Nærb. EH og Laura.
 -"- - Fjernb. de gaar hen mod Porten.
 -"- - Nærb. ved Porten Rob.S, Torb.M gaar forbi.
 Stuen - Laura og E.H ind.
 Nærb. Laura tager Slaget af.
 Fjernb. EH gaar hen til Døren - kalder.
 Værelse - Nærb. Fru Fabian vaagner.
 Fjernb. EH gaar fra Døren.
 Nærb. EH hen til Laura - gaar.
 Fjernb. Fru F ind til Laura og EH.

	Scene	Afs	Titel	
15)	16	41		Nærb. Fru F hen til de to - de gaar.
16)	17	42	82	Gaden - de to Venner kommer gaaende.
		43	83	Nærb. ved Porten - de gaar ind.
		44		Fjernb. Torben M hen til Port.
		45	84	Stuen - de to Venner ind - Fru F. fortæller.
		46	85	-"- - Nærb. Fru F og EH.
		47		-"- - Fjernb. de gaar hen til Døren.
		48		-"- - set fra anden Side - de ser Laura.
		49		-"- - Nærb. Vennerne og Fru Fabian.
		50		-"- - Nærb. Laura med Bakken
		51		-"- - Nærb. Fru Fabian.
		52		-"- - Nærb. Laura.
		53	86	Halvnær - EH rejser Laura op - skænder - sender hende ud.
		54		Stuen - set fra anden Side EH lukker Døren for Laura.
		55		-"- Fjernb. Laura gaar frem - ser paa Tøjet.
		56		Haanden, der banker.
		57		Stuen - Laura gaar ud.
17)	18	58		Korridor - Laura gaar ud.
		59	87-88	Korridor - Laura lukker Peter N. ind.
		60		-"- - Nærb. de to.
		61		Gaden - Vognen kommer T.M. hen - spørger
		62		Korridor - Peter N danser ind med Laura.
		63		Stuen - PN danser igennem med Laura.
		64	89	Spisestuen - PN og Laura igennem ind til EH og Vennen.
		65	90-91	-"- - Nærb. PN - EH og From.
		66	92	-"- - Nærb. EH taler.
		67	93	Nærb. de tre - PN forarget.
18)	19	68	94 IV	Gaden - Rb.S og Torben M kommer - standser.
		69		Ved Porten - de fire ud til Vognen.
		70		Gaden - Rb.S. og TM ser hen.
		71		Ved Porten - Afsked - Vognen kører.
		72		Gaden - Rb.S sender TM bort.
		73		Ved Porten - PN siger Farvel til Eh - gaar.
		74		Gaden - Rb.S og Peter N. mødes.
		75	95-96	-"- - Nærb. de taler sammen.
		76	98-99-101	Stuen - EH fortæller Fru F. om Forlovelsen.
		77		-"- - Fjernb. EH gaar hen ser paa Maleriet.
		78		-"- - Nærb. Maleriet.
		79	102	-"- - EH ser paa Maleriet - Fru F. hen.
19)	20	80	103	Gaden - PN og Rb.S. gaar ind.
		81	104	Uden for Kroen - Vognen kommer kørende.
		82		-"- -"- -"- - Nærb. Herrerne staar af Vognen - gaar ind.
13)	21	83	105	-"- -"- -"- - Nat.
20)	22	84	106	Fjernb. Kroen - Herrerne om Bordet.
		85		Nærb. Holger Petersen tale - de drikker.
		86		Nærmere - HP skænker - drikker.
		87		Fjernb. Rb.S. og Peter N gaar hen til Siden.
		88	108-109	Nærb. - Rb.S og Peter N taler - gaar.
		89		Halvnær - Rb.S og PN gaar hen til Bordet. PN gaar.
		90		Nærb. Rb. S hilser paa E.H.
21)	23	91	110	Nærb. Holger P. forsøger at slukke Lyset.
		92		-"- Optøget ind af Døren.
		93		Fjernb. " danser hen ad Gulvet.
		94	111-112	Nærb. PN og EH hen - taler - ser hen.
		95		Nærb. Laura.
		96		Nærb. EH bebrejder Peter Nielsen.
		97	113	Fjernb. EH gaar fra PN.
		98		Nærb. EH kommer hen til Laura - de gaar.
		99		Korridor - de to kommer ud - Rb.S efter dem.
14)	24	100	114	Værelse - EH og Laura - hun sætter sig
		101		Nærb. Laura spørger EH - græder.
21)	25	102		Korridor - Rb.S. gaar.
		103		-"- - Rb.S. mod Døren - ser ud.

Scene	Afs	Titel	
13)			
	26	104	Udenfor - Vognene kommer kørende.
		105	-"- - Hjulet gaar af Vognen.
		106	-"- - Nærb. Bell og Rostrup staar ud.
21)	27	107	Korridor - Rb.S. løber fra Døren.
		108	Krostuen - der danses - Rb. S hen til Peter N
13)	28	109	Udenfor - L.Olsen ud - alle gaar ind
21)	29	110	Krostuen - der danses.
		111	-"- - Nærb. R. og Belle i Døren -
		112	Rb.S. hen.
		113	-"- - Fjernbillede.
			-"- - Nærb. Ros. - Bell og Rb.S. gaar
		114	ud.
		115	Korridor - alle gaar hen mod Døren.
14)	30	115	Værelse - Laura farer op tager EH om Halsen.
		116	-"- - Fjernb. Døren gaar op.
22)	31	116a.	-"- - LO hen med Lampen - de andre i Dø-
		117	ren.
			-"- - Nærb. LO sætter Lampen - EH river
		118	sig løs fra Laura.
		119	-"- - Nærb. Bell ser op.
		120	-"- - Halvnær - R hen til Bell.
		121	-"- - Nærb. Laura og EH.
		122	-"- - Nærb. Bell og Rostrup.
		123	-"- - Halvnær - Ros. og Bell gaar.
		124	-"- - Nærb. EH sætter sig paa Sengen.
		125	-"- - Fjernb. EH ser Rb.S. i Døren.
			-"- - Korridor - Rb.S. løber - EH efter
			ham.
13)	32	126	Udenfor - EH ud - gaar.
23)	33	127	Værelse - Fru Fabian ind til EH, som ligger
			i Sengen.
		128	Nærb. EH læser Brev.
		129	Kontor - EH ind til Hintz - de gaar.
		130	Nærb. ved Døren - EH gaar ind.
		131	Kontor - EH hen til Rb.S - sætter sig.
		132	-"- - Nærb. de taler.
		133	Ved Døren e Hintz gaar ind.
		134	Kontor - H. hen til Rb.S og EH.
		135	-"- - Nærb. EH protesterer.
24)	34	136	-"- - Nærb. de tre - H giver EH Brevet.
		137	Fjernb. - Rb.S gaar hen til Døren - vender
			sig - EH farer op.
		138	Nærb. EH oh Hintz.
		139	Fjernb. EH gaar fra Hintz.
		140	Værelse - EH ind - sætter sig.
			-"- - Nærb. EH læser Brev - ser op.
25)	35	141	Maleriet.
		142	Nærb. EH græder.
		143	Fjernb. From og Fru F. ind - From hen til
		144	EH.
		145	Værelse - Fru F tager Bønnebogen.
		146	-"- - Nærb. Fru F. læser.
		147	-"- - From læser Brevet - taler til EH.
26)	36	148	Karneval - Gaden.
		149	-"- - Nærb. ved Boden.
		150	-"- - Husfacaden.
		151	-"- - Nærb. Ph.B. og Vennen.
		152	-"- - Gaden - Halvnær - EH hen.
		153	-"- - Nærb. EH.
		154	-"- - Ph.B. og Vennen kalder.
		155	-"- - Nærb. EH gaar.
		156	-"- - EH op til Ph.B. og Vennen.
		157	-"- - Nærb. hilser paa dem.
		158	Gaden - Fjernb.
		159	Nærmere Huset - Karnevalsvognen hen.
		160	-"- -"- - Nærb. Vognen.
		161	-"- - Fjernb. Vognen kører bort.
27)	37	162	Gaden - hos Barberen.

Scene	Afs	Titel
27)	37	163
		164
		165
		166
		167
		168
		169
		170
		171
		172
		173
		174
		175
28)	38	176
		177
		178
		179
		180
		181
		182
		183
		184
		185
		186
		187
		188
		189
		190
		191
		192
		193
		194
		195
		196
		197
		198
		199
		200
		201
		202
29)	39	203
		204
		205
		206
		207
		208
		209
		210
		211
		212
		213
		214
		215
		216
		217
		218
		219
30)	40	220
		221
		222

Gaden - Fjernb. Narren kommer - kaster
Konfetti.

--- Nærb. Konfetti rammer Manden.
--- Nærb. Drengen morer sig.
--- Fjernb. Narren løber.
--- Fjernb. Kunstnervognen kommer.
--- Nærb. Ph.B. - EH og Vennen.
--- Nærb. Kunstnervognen.
--- Nærb. Ph.B. hentes ned.
--- " Ph.B. op paa Kunstnervognen.
--- Nærb. EH og Vennen gaar.
--- Nærb. EH og Vennen op paa Vognen.
--- stort Nærb. Ph.B. bekranses.
--- Nærb. Vognen kører.

Karnevalssal - EH og Vennerne ind.
--- Fjernb. Bell mellem Gæsterne
--- Nærb. EH og Vennerne.
--- Nærb. Bell mellem Gæsterne.
--- Fjernb. EH og Vennerne gaar
ned.
--- Nærb. Gæsterne gaar fra Bell
hun sætter sig.
--- Nærb. Bell sætter sig.
--- Nærb. EH hen mellem Gæsterne
--- Nærb. Bell.
--- Nærb. en Dame kaster Kon-
fetti paa EH.
--- Nærb. Karina Bell ser hen.
--- Nærb. EH vender sig.
--- Nærb. Bell.
--- Halvnær - Bell rejser sig.
--- Nærb. Viften falder paa Gul-
vet.
--- Halvnær - Bell gaar.
--- Nærb. EH ser efter hende -
gaar.
--- Halvnær - EH hen - tager Vif-
ten op.

Kabinet - Bell ind.
EH gaar fra Salen.
Kabinet - EH ind til Bell.
--- Nærb. EH og Bell.
--- Nærb. Bell vender Hovedet.
--- Nærb. EH forbavset.
--- Nærb. Bell.
--- Nærb. EH spørger.
--- Nærb. Bell svarer.
--- Nærb. EH og Bell.

Salen - Dans.
--- Rb.S ned.
Kabinet - Bell og EH.
Rb.S. ved Indgangen til Salen.
Kabinet - Bell og EH.
Rb.S ved Indgangen til Salen - gaar.
Kabinet - Rb.S. hen til Bell og EH.
Nærb. Bell taler.
Nærb. EH forbavset.
Kabinet - EH gaar fra Bell og Rb.S.
Ved Indgangen til Salen EH hen.
Kabinet - Nærb. Rb.S taler til Bell.
--- Fjernb. de gaar.
Ved Indgangen til Salen - Vennerne hen
til EH.

Nærb. de tre.
Fjernb. - de gaar.
Paa Kvisten - From ind til Laura.
" --- Nærb. de to.
" --- Nærb. Laura taler.

Sæne	Afs	Titel	
30)	40	223 153	Paa Kvisten - Nærb. From nikker.
		224	" -" - Nærb. Laura smiler.
		225 154	" -" - Nærb. de to - Laura fortæller.
		226 155	Værelse - EH læser Brev.
		227	Nærb. EH læser Brev.
		228 156	Værelse - Fjernb. - gaar ud.
31)	41	229 157-158	VII Slottet set fra Parken.
		230	Salon - Bell hen til Fru C.
		231 159-160	" - Nærb. Bell taler til Fru C. -
		232	Uden for Porten - Fønss kommer gaaende.
		233 161	Inden for Porten - Vagten lukker Fønss ind.
		234	Salon - Bell sætter sig - Fru C. gaar.
		235	" - Fjernb. Fru C. lukker Fønss ind. - Bell hen.
		236 162	" - Nærb. Bell og Fønss.
		237	" - Fjernb. de gaar ud.
		238	Markvej - EH til Hest mødes Vognen - spørger om Vej - rider.
		239	Værelse - Fønss, Bell og Fru C ind til den syge.
32)	42	240	Vagten ved Porten - EH til Hest hen.
		241	Nærb. EH spørger.
		242 163	Nærb. Hammelev ryster paa Hovedet.
		243	Nærb. EH.
		244	Vagten ved Porten - EH rider bort.
		245	Uden for Porten - EH rider bort.
		246	Parken - Fønss, Bell og Fru C kommer.
		247	Ved Muren - EH rider hen - springer op.
		248	EH paa Muren - set fra Haven.
		249	Parken - Fønss, Bell og Fru C standser
		250	EH glider ned ad Muren.
		251	Nærb. Fønss gaar fra Bell og Fru C.
		252	Fjernb. Fønss hen til EH.
		253	Nærb. Fønss griber EH.
		254	Nærb. Bell gaar fra Fru C.
		255 164	Fjernb. Bell hen til Fønss og EH.
		256 165	Nærb. de tre - Bell og EH gaar.
		257	Parken - Bell og EH kommer gaaende.
33)	43	258	Parken - EH og Bell hen - sætter sig paa Bænken.
		259	" - Nærb. EH giver Bell Brevet.
		260	" - Torben M. hen til Træet.
		261 166	" - Nærb. de to paa Bænken.
		262	" - Nærb. T.M. ved Træet - de gaar.
		263 167	" - Nærb. de to paa Bænken - Bell fortæller
		264	Uden for Porten - Torben M rider ud.
		265	Torben M rider ud.
34)	44	266 168-169	Nærb. Bell og EH paa Bænken - Bell fortæller.
		267	Vejen - T.M. til Hest møder Rb.S i Vognen.
		268	" - Nærb. TM fortæller Rb.S. om EH.
		269	" - Fjernb. de kører bort.
		270 170	Parken - Bell og EH.
		271 171	" - Fjernb. EH knæler ned for Bell.
		272 172	" - Nærb. Bell.
		273 173	" - Fjernb. EH omfavner Bell.
		274	Vejen - Vognen kører.
		275	Parken - EH rejser sig.
		276 174	" - Nærb. Bell kysser EH paa Panden.
		277	" - Fjernb. EH gaar fra Bell.
35)	45	278	Fru C og Vagten inden for Porten - ser.
		279	Vejen - Vognen kommer kørende.
		280	Fru C. og Vagten gaar ind.
		281	Parken - Fru C. løber igennem.
		282	" - Fru C møder EH.
		283 175	" - Nærb. hun advarer ham.
		284 176	Ved Porten - Vognen hen - Rb.S. springer af Vognen - gaar.
		285	Parken - Fru C og EH løber igennem.
		286	" - Mændene løber igennem.
		287	" - Fru C og EH hen til Sarkofag - Mændene hen - Fru C løber med dem.

Scene	Afs	Titel	
35)	45	288	Parken - Nærb. EH tager Hatten af - gaar hen til Sarkofagen.
		289	-"- - Fjernb. EH kryber ned i Sarkofagen.
		290	177 Salon - Rb.S. ind til Bell - gaar igen.
		291	Trappen i Parken - Mændene gaar fra Fru C.
		292	Mændene løber forbi Sarkofagen.
		292a	178 Uden for Villa - Rb.S. og T.M. ud til Manden med Hesten - de gaar.
		293	179 Rb.S. og T.M. hen til Sarkofagen - T.M. gaar. Rb.S opdager EH.
36)	46	294	Parken - Nærb. Rb.S. kryber hen - slaaer Laaget i - gaar.
		295	180 Salon - Rb.S. ind til Bell.
		296	181 -"- - Nærb. Rb.S. sætter sig - taler til K.B.
		297	182 Sarkofagen i Parken.
		298	Nærb. EH i Sarkofagen.
37)	47	299	183-184 VIII Sarkofagen i Maaneskin.
		300	Vognen holder uden for Slottet.
		301	Nærb. Rb.S., Bell hen - Bell staar op i Vognen
		302	-"- set fra anden Side - Rb.S. giver Ordre
		303	185 Nærb. Fru C hører efter.
		304	-"- Rb.S giver Ordre - staar op i Vognen.
		305	-"- Vognen, set fra anden Side - Rb.S og Bell
		306	Fjernb. Vognen kører bort.
		307	Nærb. Fru C. løber.
		308	Vognen kører gennem Parken.
		309	-"- -"- -"- -"-
		310	Vognen kører ud gennem Porten.
		311	186 Fru C løber gennem Parken.
		312	Fjernb. Fru C hen til Sarkofagen.
		313	Nærb. Fru C hører noget.
		314	I Sarkofagen - EH kalder.
		315	Nærb. Fru C taler - forsøger at løfte Laaget.
38)	48	316	Vagten ved Porten skifter.
		317	Fru C ved Sarkofagen - lytter.
		318	I Sarkofagen - EH forklarer.
		319	Fru C gaar hen til Enden af Sarkofagen - bøjer sig ned.
		320	I Sarkofagen - EH taler.
		321	Fru C forsøger at løfte Laaget.
36)	49	322	187 Parken - Fru C hen til Sarkofag.
		323	Nærb. Fru C. knæler - tager Flasken frem.
		324	I Sarkofagen - EH tager Røret - suger.
		325	Nærb. Flasken.
		326	188 Ved Sarkofag - Fru C putter Brødet ind - gaar.
		327	Ved Porten - Fru C ud forbi Vagten.
39)	50	328	Uden for Porten - Fru C. løber.
		329	Uden for Klosteret - Fru C løber hen
		330	-"- -"- -"- - Nærb. Munken ud - gaar.
		331	Cellen - Munken ind til F. - han gaar.
		332	Udenfor - F. ud til Fru C. - de gaar.
		333	Parken - Sarkofagen.
		334	189 Nærb. EH i Sarkofagen.
		335	Ved Klosteret - Fru C og Fønss gaar.
		336	Parken - Vagterne skilles.
		337	Ved Porten - Fønss og Fru C ind.
		338	Parken - F. og Fru C hen til Sarkofagen.
		339	Nærb. F. forsøger at løfte Laaget.
		340	-"- EH i Sarkofagen - løfter Hovedet.
		341	Parken - F. løfter Laaget - rækker ned efter EH
40)	51	342	I Sarkofagen - Nærb. EH løftes op.
		343	Parken - Fønss løfter EH op - de gaar.
		344	Ved Fontænen - de tre hen - Fønss gaar.
		345	Nærb. Fru C og EH ved Fontænen.
		346	Fønss lukker Laaget paa Sarkofagen.
		346a	Nærb. Fru C og EH.
		347	Fjernb. F hen til EH og Fru C - de ser.
		348	Vagten ved Muren.

	Scene	Afs	Titel	
40)	51	349		Nærb. - Fru C løber fra EH og F. - de gaar.
		350		Vagten ved Muren - ser hen.
		351		Fru C frem - vinker.
		352		Nærb. Vagten.
		353		Parken - Fru C. gaar videre - vinker.
		354		Nærb. Vagten.
		355		Parken - Fru C vinker.
		356		Nærb. Vagten gaar.
		357		Parken - Vagten løber efter Fru C.
		358		-"- - F. leder EH hen til Muren.
		359		-"- - F og EH kravler op paa Muren.
		360		-"- - Vagten løber efter Fru C.
		361		-"- - ved Muren - F. kryber ned EH følger.
41)	52	362		Neden for Muren - Fønss tager imod EH.
		363		Ved Huset - Fru C. løber ind - Vagten falder.
		364		Nærb. Vagten banker paa Døren.
		365		Vej - F. og EH kommer gaaende.
		366	190	Cellen - EH i Sengen - Munken gaar.
		367	191	-"- - Nærb. Fønss ved Vinduet.
		368		-"- - Fjernb. " " "-"
		369	192	-"- - Nærb. Haanden med Ringen.
		370		-"- - Fjernb. Fønss sætter sig.
		371	193	-"- - EH hen til Fønss.
		372	194	-"- - nærmere EH fortæller, han er fra Danmark.
		373	195-196	-"- - Nærb. Fønss ser op.
42)	53	374	197	-"- - Nærb. Fønss og EH.
		375		-"- - Fjernb. de gaar ud.
		376		Uden for Klosteret - de to ud - EH tager Af-
				sked med Fønss.
		377	198	Parken - Fjernb. Rb.S. kommer - standser -
				ser paa Sarkofagen.
		378		-"- - Nærb. Rb.S.
		379	199	-"- - Fjernb. Rb.S. gaar.
		380	200	Nærb. i Salonen - Fru C fortæller Bell om EH
		381	201	Fjernb. "- - Rb.S. ind til Bell - Fru C.
				gaar.
43)	54	382	202-203	IX Gade i italiensk Landsby.
		383		-"- Nærb. Ph.B. og EH uden for Osteriet.
		384		Landevej - Rb. S. kommer ridende.
		385		Landsbyen - Rb.S. rider gennem Porten.
		386		-"- - Nærb. EH og Ph.B. opdager ham.
		387		-"- - Nærb. Rb.S. paa Hesten.
		388		-"- - Fjernb. Rb.S. rider bort.
		389	204	-"- - Nærb. EH og Ph.B.
		389a		-"- - Fjernb.
		390		Uden for Porten - Rb.S. kommer ridende.
		391	205	-"- "- "- Nærb. Rb.S. giver T.M. Ordre.
		392		Parken - Rb.S. og T.M. hen til Sarkofag.
		393	206	-"- - Nærb. de to.
38)	55	394	207	Uden for Trattoriet - Budet gaar ind.
44)	56	395		Værelse - Budet ind til EH med Viften.
45)	56a	396		Viften - forskellige Sprog.
44)	56b	397		Værelse - Nærb. EH læser.
		398		-"- - Fjernb. EH gaar med Budet.
38)	57	399		Uden for Trattoriet - Budet og EH gaar.
		400		Budet og EH hennem Porten til Parken.
44)	58	401		Salon - Fru C gaar fra Bell.
38)	59	402		Budet og EH gaar gennem Parken mod Slottet.
44)	60	403		Trappen - Fru C ned standser - ser.
		404		Hallen - EH og Budet ind.
		405		Trappen - Fru C løber op.
		406		Salen - Fru C ind til Bell - fortæller om EH.
		407		-"- - Budet gaar fra EH.
		408	208-209-210	Værelse - T.M. ind til Rb.S. fortæller om EH -
				de gaar.
46)	61	409		Trappen - Fru C og Bell ned - hen til Dør.
		410		Salen - Nærb. Bell i Døren.
		411		-"- - Nærb. EH vender sig.

	Folkene	Afs	Titel	
46)	61	412		Salen - Nærb. Bell i Døren.
		413		"- - " - EH.
		414		"- - " - Bell gaar fra Døren.
		415		"- - Fjernb. Bell hen til EH.
		416	211-212	"- - Nærb. EH viser Bell Viften.
		417		Hallen - Rb.S. giver Folkene Ordre - de gaar.
		418		Salen - Nærb. Bell og EH.
		419		Hallen - Rb.S. og Folkene.
		420		Trappen - Fru C ser
		421		"- - Folkene ned - hen til Døren.
		422		Hallen - Rb.S og Folkene gaar.
		423		Salen - Rb.S. og Folkene ind - Rb.S. opad
				Trappem.
		424	213	"- - Nærb. Rb.S. bebrejder Bell - vender
				sig.
		425	214	"- - Rb.S. giver Ordre - Folkene gaar.
		426	215	"- - Nærb. Rb.S hen ruske Bell.
		427		"- - Fjernb. EH ind - Rb.S. opdager ham.
		428		"- - Nærb. paa Trappen - Rb.S løfter Kni-
				ven mod EH.
		429		"- - Nærb. Bell angst.
		430		"- - Nærb. paa Trappen - EH kaster Rb.S.
				ned.
		431		"- - Fjernb. Rb.S. falder - EH og Bell gaar.
		432		"- - Nærb. ved Døren - EH lukker Bell ud.
		433		Trappen - Fru C ned til Bell.
		434		Salen - EH hen til Rb.S. - han løber. EH
				efter.
		435		"- - Ved modsatte Dør - EH kaster Rb.S.
				væk fra Døren.
47)	62	436		"- - Nærb. Haanden, der lasser.
		437		"- - Fjernb. EH hen til Vaabensamlingen.
		438		"- - Nærb. Rb.S. angst.
		439		"- - Fjernb. EH putter Nøglen i Lommen.
		440	216	"- - Nærb. EH tager Kaarden.
		441		"- - Fjernb. EH kaster Kaarden til Rb.S.
		442		5/4 - " - Fjernb. de fægter - de tager Frakken
				af.
		443	217	3. Uden for Døren - Bell sender Fru C bort.
		444		5/4 Salon - Fjernb. de fægter.
		445		1/ Udenfor - Bell dunker paa Døren.
		446		3. Salen - Fjernb. de fægter over mod højre Væg
		447		2. - " - Nærb. EH fægter.
		448		1/2 - " - Halvnær - de ryger ud fra Væggen.
		449		1/ Udenfor - Bell dunker paa Døren.
		450		3/4 Salen - Fjernb. de fægter over mod venstre.
48)	63	451.	Udgaar.	
		452		1/ Uden for Døren - Bell synker ned - lytter.
		453		1/2 Salen - de fægter ved Døren til venstre.
		454		3/4 - " - Nærb. EH fægter.
		455		1/2 - " - Fjernb. de fægter.
		456		1/2 - " - Nærb. Rb.S fægter.
		457		1/2 - " - Fjernb. de ryger ud fra Væggen.
		458		1/ Uden for Døren - Bell dunker paa.
		459		4/ Salen - Fjernb. de kæmper over mod højre.
		460		3/4 Udenfor - Bell læner sig mod Karmen.
		461		- Salen - Fjernb. de kæmper.
		462		- Uden for Døren - Bell græder.
		463		1/2 Salen - Nærb. de kæmper. - Fjernb.
		464		1 - " - Nærb. EH slaar Kaarden ud af Haanden
				paa Rb.S.
		465		1/2 - " - Fjernb. EH hen - ser paa Rb.S.
		466		4 - " - Nærb. EH ser paa Rb.S. kaster Kaarden.
		467		1/2 - " - Fjernb. EH løber over Gulvet.
		468		6/2 Uden for Døren - EH ud til Bell.
		469		Salen - Fjernb. Rb. S ligger paa Gulvet.
		470		"- - Nærb. T.M. ind ad Løndøren.
		471		Udenfor - Nærb. EH og Bell - EH kalder.

	Scene	Afs	Titel		
48)	63	472	Salen - T.M. hen til Rb.S.		
		473	-"- - T.M. plyndrer Rb.S.		
49)	64	474	Uden for Døren - Bell kommer til sig selv.		
		475	-"- -"- - Fjernb. EH tager Frakken paa.		
		476	Salen - Nærb. T.M. plyndrer Rb.S.		
		477	-"- - Nærb. Rb.S. ser paa ham.		
		478	-"- - Fjernb. T.M. griber Kaarden.		
		478a	Uden for Døren - Bell og EH gaar mod Trappen		
		479	Salen - T.M. løber mod Døren.		
		480	Hallen - Folkene gaar.		
		481	Salen - T.M. løber over Gulvet.		
		482	Udenfor - EH og Bell hen mod Døren.		
		483	Salen - Fjernb. T.M. løber over Gulvet.		
		484	218	-"- - Nærb. EH og Bell ind af Døren - TM gemmer sig bag den	
		485		-"- - Fjernb. Folkene ind.	
50a)	65	486	219	Værelse - Ph.B. læser Brev - gaar.	
		487		Udenfor Trattoriet - Ph.B. ud til Gendarmerne de gaar.	
49)	66	488	220	X	Salen - Folkene ind af Døren.
50a)	66a	489			Parken - Fru C og Fønss gaar ind.
	66b	490			Salen - F. og Fru C ind - Bell og EH hen.
		491			Hallen - Ph.B. kommer med Gendarmene.
		492			Salen - Ph.B. og Gendarmene ind.
		493			-"- - Fjernb. Gendarmene hen til Rb.S.
		494			-"- - Nærb. Fønss.
		495	221		-"- - Nærb. Ph.B. og EH.
		496			-"- - Nærb. Fønss vender sig.
50)	67	497			-"- - Nærb. Ph.B. og EH.
		498			-"- - Fjernb. Ph.B. gaar frem.
		499			-"- - Nærb. Fønss nikker.
		500			-"- - Fjernb. Ph.B. hen til Fønss.
		501	222-223		-"- - Nærb. Fønss og Ph.B.
		502			-"- - EH gaar - Nærb.
		503	224-225		-"- - Nærb. EH hen til Ph.B. og Fønss - viser Ringen.
		504			Nærb. Ringen.
		505			-"- - de tre - F. lægger Hænderne paa EH's Skuldre.
		506	226		Salen - Fjernb. Gendarmene vil anholde EH.
		507	227		-"- - Nærb. Fru C og Bell.
		508			-"- - Nærb. Fønss - EH - Ph.B. og Gendarmene.
		509	228		-"- - Nærb. Bell og Fru C.
		510	229		-"- - Fjernb. Bell hen til Rb.S. undersøger - løber op.
		511			-"- - Nærb. Bell op ad Trappen.
		512			-"- - Nærb. TM. bag Døren.
		513			-"- - -"- - Nærb. Bell taler.
		514	230		-"- - Folkene ser mod hende.
		515			-"- - Nærb. Bell taler - peger
		516			-"- - Nærb. Folkene ser hen.
		517	231		-"- - TM. bag Døren - vender sig.
		518			-"- - Fjernb. Folkene løber over - griber Torben Meyer.
51)	68	519	232		-"- - Nærb. Folkene om TM. han tilstaar.
		520			-"- - Nærb. EH op til Bell.
		521	233		-"- - Nærb. Folkene om TM. han fortæller, han føres ud.
		522			-"- - Nærb. Fønss og Ph.B. hen til EH og Bell.
		523	234		Salen - de fire sidder sammen.
		524			-"- - Nærb. de fire sidder sammen - EH fortæller.
		525	235 - 236		-"- - Nærb. Fønss.
		526	237 - 238		-"- - Nærb. de fire - Ph.B. spørger - F. fortæller.

	Scene	Afs	Titel.
50a)	69	527	Munkene finder Fønss i Vandet.
52)	70	528 239	Salon - Nærb de fire sidder sammen.
		529 240	Landevej - Fønss- Bell og EH hen til Vognen.
		530 241	-"- - Nærb. de tre ved Vognen.
		531	-"- - Fjernb. Bell gaar op i Vognen. Fønss og EH omfavnes.
		532 242- 243	-"- - Nærb. de tre.
		533 244	-"- - set fra anden Side - EH gaar op i Vognen.
		534	-"- - Fjernb. Vognen kører.
53)	71	535	-"- - Nærb. Fønss ser efter dem.
		536	-"- - Fjernb. Fønss gaar.
		537	-"- - Fjernb. Vognen kører.
		538	Ved Klosteret - Fønss kommer gaaende - vender sig.
		539	Landevej - Vognen i Støvskyen.
		540	Ved Klosteret - Fønss vender sig - gaar.
		541	Den tomme Vej.